

Ron McKenzie

A próféta szolgálata

Bepillantás a prófétai ajándékba

A próféta szerepe a gyülekezetben
a Kingwatch könyvek egyik új könyvében van leírva.
<http://kingwatch.co.nz>

Ha fontosnak gondolod a prófétai szolgálat helyreállítását,
akkor el kell olvasnod ezt a könyvet.

A próféta szolgálata nem fog helyreállni a gyülekezetekben mindaddig,
míg radikális változások nem lesznek.

Fordította: Abonyi Sándor

Tartalomjegyzék

1. A próféta hangja.....	3
2. A próféta elhívása	6
3. A próféta jelleme.....	12
4. A próféta szerepe	25
5. Prófétálni a nemzet felé.....	43
6. Órálló.....	57
7. Kijelentést kapni	62
8. A kijelentés átadása.....	67
9. A prófétákra váró csapdák.....	75
10. Próféták megítélése	83
11. Hamis próféták.....	89
12. Próféták beállítása a gyülekezetben	102
13. Prófétikus üzenet.....	109

1. A próféta hangja

A mai gyülekezeteknek leginkább a próféta szolgálat helyreállítására van szüksége. Az utóbbi években ismét felfedezték a próféta ajándékát, de még nagyon nagy a hiány próféták iránt. A gyülekezet nem fog eljutni az érettségre, amíg Isten fel nem emeli a prófétákat az emberei között. Majdnem kétezer éven keresztül nem lehetett hallani a próféták hangját. Most a mi időnkben áll ez helyre. (Tom Marshall – A próféták feltűnnek).

Világos látás

Látás – és ebből eredően vezetési hiányosság van a mai gyülekezetekben. Sok keresztyén csak egyik divathullámot követi a másik után, de semmit sem fejez be teljesen. Sok gyülekezet gyenge a látások területén és csak más sikeres gyülekezeteket másol. A Biblia azt mondja, hogy „látás nélkül elvész a nép” (Péld. 29:18). A próféták hiánya látáshiányt okoz a gyülekezetekben. Pál azt mondja,

„Mert ha a trombita bizonytalan zengést tévesen, kicsoda készül a harcra?” (1Kor 14:8.)

Az Egyháznak szüksége van prófétákra, akik világos felhívást tudnak adni a harcra. Jelenleg a harc veszteségre áll, mert nem világos a cél. Egy szörnyű összevisszasággal vagyunk körülvéve. Mindenki azt állítja, hogy igaza van és sok keresztyént ide-oda dobálnak a mindenféle új hullámok, amik elérik őket. Egy világos próféta szóra van szükség, ami felkészíti a gyülekezetet a győzelemre.

A próféták hozzák el Isten tervét a gyülekezet számára. A keresztyének úgy beleragadhatnak a világi eseményekbe, hogy nem látják, mit cselekszik Isten. Ez egy olyan zavaros időben is igaz, amikor nagyon határozottan látni Isten kezének munkáját. A próféták vezetést és látást fognak adni ezekben a helyzetekben, és így Isten népe tudni fogja, hogy mi történik, és mit kell tennie. Például Gád próféta tanácsot adott Dávidnak, hogyan kerülheti el a bajt.

Gád próféta azt mondta Dávidnak,

„Ne maradj a várban. Menj Júda földjére. Így Dávid elhagyta azt és elment Héreth erdőseibe.” (1 Sám 22:5.)

Egy nép vagy nemzet számára egy olyan állapot, amikor nincs próféta, Isten ítéletét jelenti.

„Jeleinket nem látjuk, próféta nincs többé és nincs közöttünk, aki tudná: meddig tart ez?” (Zsolt 74:9)

Jelenleg keveset vagy semmit sem értünk Istennek az emberekre vonatkozó teljes akaratából. A gyülekezet halálra unja magát, hiányzik egy út, egy gondolati vonal, egy vezetés, mert hiányzik ez a fajta érzékenység. Mi is látjuk, hogy a programoknak és a szolgálatoknak a mai formája rossz eredményre vezet. (Art Katz – Milyen a próféta gyülekezet).

A gyülekezetben és a világban is nagy éhség van a próféciák iránt. Ez az éhség a vezetés iránti növekvő igényből fakad, hogy túléljük a napjaink erőszakos, zavaros időszakát (Rick Joyner – A Próféta szolgálata).

Napjaink fő jellemzője, hogy olyan kevés hang rendelkezik megkülönböztetett üzenettel. Nagy a hiány a hatalommal mondott világos üzeneteket illetően. Sok evangéliumi igehirdető van, és nem vagyunk híján a hit igazi bajnokainak sem, szomorúak vagyunk viszont a próféták hiánya miatt; „Azt mondja az Úr”, ami az Úrral való bensőséges, közvetlen közelségből született, kapott megbízás. Egyre fontosabb tudnunk, hogy mi az a bizonyos eltérés az általános igazságtól és szolgálattól, ami Isten kijelentése mára – hogy hol vagyunk, és mi Isten akaratja ezekre az órákra. (T. Austin-Sparks).

A próféta látja a szellemi irányokat és Isten akaratát, a nagyobb – panoráma – képet. Ő nem a részletek embere: „hogyan tegyük ezt vagy azt”. Ő egy nagy ívű látással rendelkezik, amire szüksége van a gyülekezetnek, hogy lásson, ami irányt szab az életének. Egy ilyen kitekintés nélkül a közösség élete csak helyben járás. Olyan dolgokat fognak állandóan cselekedni, amik erősen korlátozottak és jelentéktelenek, mert nincs látásuk arra, hogy mit kellene cselekedni; hogy hol vannak ebben a pillanatban egy sokkal nagyobb képben, amiben tovább mozdulhatnának. Prófétai áttekintés nélkül beleragadnak azokba a sürgető programokba, amik nagy valószínűséggel testből születtek vagy valami dolognak a szükségességéből és nem a prófétai, apostoli dolgok folytonosságából. (T. Austin-Sparks – Mi a prófétai ultimátum?).

Időnként szükségünk van egy prófétai hangra, hogy segítsen nekünk meglátni a nyilvánvalón túli dolgokat, és hogy felfedezzük Isten kezét a gondviselészerű körülményekben. (Iverson Tompkins – Előrehaladás a prófétálásban, 14. o.).

Isten vár a látásokkal bíró emberekre. Valami nagy dolgokat tenni, csak olyan ember képes, akinek van látása, aki felkészült, hogy feláldozza magát ennek a célnak. Isten megragad egy embert és beleéget egy látást a szívébe. Egy igazi tanítványra van szükség, aki letette az egész életét Isten kezébe. Ahhoz, hogy egy látás beteljesüljön, mindent oda kell adni. (Clark Taylor – Péld 29:18).

A prófétálás ajándéka és a próféta szolgálata

Az elmúlt években azt láttuk, hogy növekedett a prófétálás ajándékának megnyilvánulása a gyülekezetekben. Ez az ajándék a Szent Szellem által a hívők bátorítására és felkészítésére adatott. Ez az ajándék minden hívőnek rendelkezésére áll, és megtapasztalhatja azt. Azt kell mondanunk, hogy komolyan kell keresnünk a prófétálás ajándékát. (1 Kor 14:1,3). Azonban nem mindenki próféta, aki prófétál. A prófétálás egy intés, figyelmeztetés, bátorítás kimondása, amit valaki a szellemében érzékel és kimondja azt. Azt a csábítást, hogy azt mondjuk „azt mondta az Úr” el kell kerülnünk. Az intés könnyebben korrigálható, mint a prófécia. A cél a prófeciánál a minőség és a tisztaság, és nem a mennyiség. (Peake – Jeremiás).

Alázatossá tesz bennünket, ha megismerjük a prófécia és az intés, bátorítás közötti különbséget. Az intés nem prófécia. (Mario Murillo – A prófécia).

Lehetnek szellemi ajándékaid és meglátásaid, de az még nem jelenti azt, hogy Isten egy irányító, hatalmi pozícióba helyezett téged. Isten a Szent Szellem által mindenkinek ad ajándékokat, de az irányító és hatalmi pozíciókba az Úr Jézus helyezi bele az embereket (gyülekezet vezetőse). Bajba kerülünk, ha hibázunk a kapott ajándékunk működési területét illetően. (John Bevere – Ezt mondta az Úr 131. o.).

Különbség van a prófétálás ajándéka és a próféta szolgálata között. Egy próféta elhívása Istentől van, aki egy vén a vezetőségben. Egy próféta elhívásával rendelkező vén feladata, hogy Isten szavát mondja. Ő Isten szószólója. Jóllehet a prófétálás ajándéka minden hívőnek adatott, amint a Szent Szellem akarja, a próféta szolgálata azonban egy elhívás egy személy életére vonatkozóan. Ez egy olyan a szolgálat, amire a gyülekezetnek a legnagyobb szüksége van.

A valóságban az ajándékok tartóssá válnak. Néhány ember esetenként kap prófeciát (ez az, ahol a legtöbb próféta elindul). Mások sokkal gyakrabban prófétálnak. Néhány vén éppen csak az elején tart a prófétálásnak, más vének kifejlődnek egy teljes prófétai szolgálatra. A fő cél minden keresztyén életében, hogy fejlődjön a szolgálatában. Nem kell erőlködni, hogy pontos megnevezéssel lássuk el az egyes emberek szolgálatát. Szabadnak kell lenni arra, hogy Isten hívja el és készítse fel őket.

Ha áttekintjük a mai prófétai mozgalmat, akkor gyakran az alázatosság, a szentség, és a szellemi érettség hiányoznak azokból, akik Isten hangját szölik. Sértődöttség, büszkeség, elbizakodottság és szellemi éretlenség sokszor látható az életükben.

Címek önmagukban nem rosszak, de a testünk az, ami hajlamos az öndicsőítésre és emberek elismerésének keresésére. Próféta címet adva magunknak, vágyunk arra, hogy felfedezzenek és elismerjenek bennünket. Óvatosaknak kell lennünk, hogy olyan módon tegyünk dolgokat, ami finom, elfogadható módon hívja fel a figyelmet az ajándékunkra.

Akik úgy érzik, hogy jogosan használják a „próféta” címet, észre kell venniük, hogy a Szentírás csak két példát hoz arra, ahol az emberek úgy azonosítják magukat, mint próféták. Az első az 1 Kir 13:18, ahol az öreg próféta találkozik a fiatal prófétával, és azt mondja: „Én próféta vagyok ugyanúgy, mint te” és így meggyözi őt, hogy menjen haza vele. Azonban az öreg prófétára való hallgatás a fiatal prófétának az életébe kerül. A másik példa a Jelenések könyvében fordul elő és Jezabellel kapcsolatos, „aki magát prófétának hívja” (Jelenések 2:20) (John Paul Jackson).

Erőteljes próféciák

A prófétálás ajándéka nagy áldás a gyülekezet számára, de a kapott próféciák közül nagyon sok bizonytalan. Nem ez az a mód, amit követni kell. Pál a következőt mondja:

„ha mindnyájan prófétálnak és bemegegy egy hitetlen, vagy avatatlan, az mindenektől megfeddettik, mindenektől megítéltetik, És ilyen módon az ő szívének titkai nyilvánvalókká lesznek; és így arcra borulva imádja az Istent, hirdetvén, hogy biztonnyal az Isten lakik ti bennetek.” (1 Kor 14:24-25).

Ilyen erőteljes prófécia nem gyakori a gyülekezetben. Jeremiás mondta, hogy *„az Úr szava olyan, mint a tűz, vagy mint a sziklazúzó pöröly, ami a követ darabokra zúzza”*. (Jer 23:29). A gyülekezet csak akkor fog megtapasztalni erőteljes próféciákat, ha a próféták a saját helyükre kerülnek a gyülekezetben.

A prófétai szolgálat helyreállása lényeges a gyülekezet ereje szempontjából. A prófétálás ajándéka minden hívó számára adatott, amint a Szent Szellem akarja, a próféta szolgálata viszont egy elhívás egy személy életére. A gyülekezetnek nagy szüksége van erre a szolgálatra.

Engedjük, hogy az Úr elküldjön bennünket prófétikus szolgálókat, hogy megvizsgáljon és átvigyen bennünket a tűzön! Küldj el bennünket mártírok nemzetségét – férfiakat megterhelve, meghajolva a teher alatt, összetörve a fenyegető ítélet látása és a végtelen pokol ítélet alatt. (L Ravenhill – Miért késik az ébredés).

Azt állítom ezen a reggelen, hogy ez a pulpitus nem a csecsemők helye. Ezekben a napokban, amelyekben élünk szükségünk van a prófétákra. (Leonard Ravenhill – Sírás a tornác és az oltár között).

A próféciában erő van, aminek semmi sem tud ellene állni. (Anne Van Niekerk).

Próféták a gyülekezetben

A legtöbb próféta működési területe a gyülekezet. A próféta valójában egy vén, aki fekete-fehéren lát dolgokat. Kemény kérdéseket és kihívást fognak intézni a gyülekezet tagjaihoz a makacs bűnökkel kapcsolatban, mert szenvedélyük az igazság és a becsületesség.

Minden gyülekezet egymással együttműködő vének csoportja által kellene, hogy vezetve legyen (Ap.csel 13:1; 14:23). A vének minimális száma három vagy négy. A vének közötti kapcsolat erőssége a gyülekezet erősségének a forrása.

2. A próféta elhívása

Egy prófétát Isten kell, hogy elhívjon a szolgálatra. Egy prófétának a cselekvésben való kilépése mindig egy belső békét okoz. Ez nem egy olyan szolgálat, amit bárki magára vállalhat. Csak a hamis próféták merik magukra vállalni ezt a szolgálatot. Az igazi prófétai szolgáló mindig egy Istentől való elhívás alapján áll be a szolgálatába. Ézsaiásnak egy nagyon drámai elhívása volt (Ézs. 6:1-8). Az volt a vágya, hogy helytálljon ebben a nehéz és csalódással járó szolgálatban.

Jeremiás egy különleges üzenettel kapta meg az elhívását Istentől, amikor még egészen fiatal volt.

„Szóla pedig az Úr nékem, mondván: Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövéél, megszenteltelek; prófétának rendeltelek a népek közé. És mondék: Ah, ah Uram Isten! Ímé, én nem tudok beszélni; hiszen ifjú vagyok én! Az Úr pedig monda nékem: Ne mondd [ezt]: Ifjú vagyok én; hanem menj mind azokhoz, akikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, amit parancsolok néked.

Ne félj tőlök, mert én veled vagyok, hogy megszabadítsalak téged! monda az Úr. És kinyújtá az Úr az ő kezét, és megilleté számat, és monda nékem az Úr: Ímé, az én ígéimet adom a te szádba! Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj!” (Jer 1:4-10).

Ámos a szokásos munkáját végezte, amikor megkapta az elhívását. Nem prófétai családból származott, nem várta és nem vágyott a prófétai szolgálatra. Ha valaki próféta szeretne lenni, az nagyon veszélyes dolog.

„Ámósnak pedig így szólt Amáziás: Menj el, próféta! Fuss el a Júda földére; ott egyed kenyered és ottan prófétálj! Béth-Elben pedig ne prófétálj többé; mert a király szenthelye és az ország székháza ez! És felele Ámós, és monda Amáziásnak: Nem vagyok próféta, sem prófétának fia; barom-pásztor vagyok és vad fügét szedek; De elhívott engem az Úr a nyáj mellől, és monda nékem az Úr: Menj el és prófétálj az én népemnek, az Izráelnek! Most azért halld meg az Úrnak beszédét! Te azt mondod: Ne prófétálj az Izráel ellen, és ne szólj az Izsák háza ellen!” (Ámos 7:12-16).

Csak Isten tud elhívni prófétának. Ez Isten szuverén választása. Bárkit el tud hívni. A hívás gyakran hirtelen jön. (Tom Marshall – Jönnek a próféták).

Mielőtt a próféta prófétál, előtte egy királyi parancs van:

„És a világ nemteleneit és megvetettjeit választotta ki magának az Isten, és a semmiket, hogy a valamiket megsemmisítse” (1 Kor 1: 28.)

A prófétáknak megbízásuk van, királyi parancssal elküldve. A próféták nagykövetek – egy olyan különleges nemzet helyett beszélnek és cselekednek, akik nem tartoznak a világhoz. A prófétákat fogadják örömmel. Minden bizonnyal ismertek őket, de ritkán elfogadottak. Elismert prófétának nevezni valakit az megnyugtató számára, de egyben azt is jelenti, hogy arra vannak elküldve, hogy konfrontálódjanak. (Lars Widerburg – A jövőmondók).

A próféta tökéletesen engedelmeskedik a szolgálatra való elhívásnak, ami ellentétben áll minden természetes ösztönrel; mégis megy az Urát szolgálni sok éven keresztül (Milton Smith – Jeremiás).

Ha valódi szolgálatunk van, akkor konfrontálódunk, és a balsiker sem riaszt el bennünket. Folytatnunk kell a szolgálatot a belső kényszer miatt, ami az Istentől való elhívásnak az eredménye. (Milton Smith).

A menny megnyílt és láttam Istent egy látásban: Isten szava jött Ezékielhez. Az Úr keze volt rajta. Ez a három szó: látomás, szó és kéz ennek a fiatal prófétának az életében megtapasztalássá vált a nemzete életének letragikusabb óráiban. (Milton Smith).

Isten személyes találkozásban jelentette ki magát Ezékielnek. A rabbik, akik ragaszkodtak hozzá, hogy harminc éves kor alatt senki sem olvassa Ezékiel könyvének ezt a részét meg voltak győződve róla, hogy Szent alapon állnak. Ezékiel; leesett az ő arcára, mint a halott. (Milton Smith).

Ez volt az elhívásának megkapása a prófétálásra, és attól kezdve hordozta azt a szent félelmet, érezve azt az egész szolgálata során. Minden generációban megtalálhatók az igazi próféták. A hamis próféták sokat tudnak fecsegni Istenről, mert sohasem találkoztak vele. Isten embere azonban Isten jelenlétéből jön ki és magán hordozza Isten dicsőségét. (Milton Smith).

Isten embere bizonyos benne, hogy ő Isten embere. Akiket Isten használ, azok úgy hívják magukat, ahogyan Isten hívja őket: nem több és nem is kevesebb. Ha valaki prófétánk van elhívva, de a felkenetés (a szolgálatba állás ideje) még nem jött el számára, akkor nem használja próféta címet. Jól tesszük, ha figyelembe vesszük ezt az elvet ma is. (1 Kir. 13:1)

A próféta ellene állhat az elhívásának, amint azt Jónás is tette: az eredmény katasztrófa. (John and Paula Sanford – Illés feladata 46. o.)

Megerősítés

Az Istentől való elhívás lényeges minden keresztyén szolgálat szempontjából. Elhívás nélkül cselekedni az elbizakodottság. Az elhívás alapvetően fontos a prófétai szolgálat szempontjából. A nem elhívott, önjelölt próféták nagyon veszélyesek.

Ilyen választás nagyon kemény a próféta számára. Nemcsak, hogy az ember nem válhat prófétává mindaddig, míg Isten el nem hívja őt, hanem csak akkor válik prófétává, amikor engedelmesen válaszol az Ő hívására; mert Ő hívja (John and Paula Sanford – Illés feladata 42. o.).

A próféták mindig nagyon különböző módon, különböző időben, különböző körülmények között vannak elhívva. (John és Paula Sanford – Illés munkája 45. o.).

Annak próbája egy próféta elhívásának az a tény, hogy a beszéde hatásos és a szava beteljesül. Egy jó példa erre Sámuel.

Mindenki tudta Izraelben, hogy Sámuel próféta, mert „az Úr vele volt és egyetlen igét sem engedett a földre hullni” (1 Sámuel 3:19,20).

Az elhívás Istentől jön, de az megerősítésre, bátorításra kerül más próféták által is. Az olyan elhívás, ami nem kerül megerősítésre más keresztyének által, az gyakran önjelölt próféta és nincs igazi elhívása.

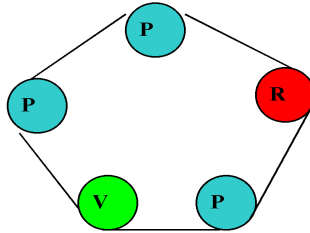
A próféta ismertető jegyei:

- lelkesedés Isten akaratáért,
- előre látja Isten tervét,
- belelátás Isten titkos tervébe.

Az elhívás felkészítés által kerül megerősítésre. Akiket Isten elhív, azokat fel is készíti. Gyakran hosszú idő telik el Isten elhívása és a szolgálatba való belépés között. Ez türelmet igényel. A felkészítés sokkal tovább tart, mint mi azt ki tudjuk várni, mert Isten mércéje magas.

Minden elhívás és látomás után egy halál és temetés ideje következik. Ezt felkészítésnek hívják, amikor az Úr polcra teszi a mi elhívásunkat, és úgy bánik velünk, mint más emberekkel. Ezen „padló” időszak során, az elhívás valójában eltávozik tőlünk egy időre. Amikor azonban valaki prófétikus módon hirtelen elkezd helyreállítani az elhívásunkat, attól a pillanattól fogva az Úr megnyitja az ajtókat, és a dolgok megtörténnek. (Graeme Cooke A prófétikus szolgálatod kifejlődése p. 202).

Azok, akik prófétai elhívással rendelkeznek, fel kell, hogy legyenek készítve, de ahhoz meg kell fizetniük az árat: nem csak a végén, hanem minden megtapasztalásban: az alázatosságban, az önmegtartóztatásban, ami különösen fontos a prófétáknál. (Art Katz – A próféta szíve).

Az ábrán a különböző szolgálati ajándékok (apostol, próféta, evangélista, tanító és pásztor) vannak a sarkokon, mint a város bástyái, és középen a város, a gyülekezet. Pál leírja a vének szerepkörét az Efézusiaknak írt levélben. A szerepük az, hogy építsék fel és vigyék el az érettségre Krisztus testét. Itt négy különböző feladat van, hogy ez megtörténjen.

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: A szentek tökéletesbbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére: Hogy többé ne legyünk gyermekek, kiket ide s tova hány a hab és hajt a tanításnak akármi szele, az embereknek álnoksága által, a tévelygés ravaszságához való csalárdság által; Hanem az igazságot követvén szeretetben, mindenestől fogva nevedjünk Abban, aki a fej, a Krisztusban” (Ef. 4:11-15.)

Krisztus testének felépítése a vezetők feladata és felelőssége, ezért ezek a szolgálati ajándékok különböző feladatokat reprezentálnak, amit a véneknek kell megtenniük. Egy vén lehet apostol, próféta, evangélista, pásztor vagy tanító. Minden vén be fog tölteni ezek közül a funkciók közül egyet, a Krisztustól kapott ajándéka szerint. Ezek a szolgálatok képviselve kell, hogy legyenek a gyülekezet vezetésében. Egy vagy két vén közülük próféta (R) lesz. Egy evangélista lesz (V). Néhányan pedig pásztorok lesznek (P).

Próféták, evangélisták és pásztorok egész biztosan vének. Mindezen szolgálatok együttes megjelenítése a vezetőségben egy kiegyensúlyozottságot ad a gyülekezet számára. Ezen kiegyensúlyozás nélkül a gyülekezet nem fog növekedni és az érettségre eljutni. A próféta (R) fog gondoskodni látásról a gyülekezet számára és tartja azt jó irányban. Ő fog gondoskodni róla, hogy a szentség megfelelő hangsúlyt kapjon. Egy próféta valójában egy olyan vén, aki kihívást intéz a gyülekezeti tagok felé a makacs bűnökkel szemben és meghatározó olyan szempontból, hogy kapjon látásokat a gyülekezetre vonatkozóan.

Erős alap

A prófétai szolgálat egy alapvető szempont a vének általi vezetésnél. Próféta nélkül a gyülekezet gyenge lesz látásokban és nagy a kockázata a bűn elterjedésének. A pásztor más sikeres gyülekezetek látásait fogja másolni. Annak oka, hogy sok éretlenséget és gyengeséget hordo-

zunk a gyülekezetekben az, hogy hiányzik a próféta a gyülekezetek vezetéséből. (hasonlóképpen evangélista nélkül sem fog a gyülekezet növekedni)

A fő oka, amiért a prófétai szolgálat nem működik helyesen a mai gyülekezetekben az, hogy a vezetőség nem helyesen működik. A legtöbb gyülekezet pásztor által vezetett gyülekezet, így sok próféta „pásztorrá vált”, hogy megtalálja helyét a szolgálatban. Ez nem megoldás, mert a gyülekezet akkor működik a legjobban, amikor a vének a saját ajándékuikkal szolgálnak és nem olyanokkal, akiknek nincs nekik.

A vezetés feladata és felelőssége, hogy mindezeket a szolgálatokat felemelje a helyi gyülekezetben, hogy növekedni tudjon, és el tudjon jutni az érettségre. A prófétai szolgálat kell, hogy része legyen a gyülekezet alapjának.

„Ti pedig a Krisztus teste vagytok, és tagjai rész szerint. És pedig némelyeket rendelt az Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodszer prófétákuul, harmadszer tanítókuul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításnak ajándékait, gyámolokat, kormányokat, nyelvek nemeit.” (1 Kor 12:27-28.)

Próféta nélkül egy gyülekezet nem tud hatékonyan ellenállni a bűnnek. Az egyik oka, amiért olyan sok éretlen és gyenge gyülekezet létezik ma az, hogy hiányzik a próféta a vezetőségből.

Egy erős gyülekezet igényli az igazságosságot, ami csak akkor lehetséges, ha a próféták jelen vannak. A mai gyülekezetek pásztorok ezreivel rendelkeznek, de csak néhány prófétával. Ez a súlyos kiegyensúlyozatlanság nagyon legyengítette a gyülekezeteket.

Minden gyülekezet *alapjának* kell, hogy része legyen a próféta.

*„Azért immár nem vagytok jövevények és zsellérek, hanem polgártársai a szenteknek és cselédei az Istennek, Kik fölépíttettek az apostoloknak és prófétáknak **alapkövén**, lévén a szegletkö maga Jézus Krisztus, Akiben az egész épület szép renddel rakattatván, nevedik szent templommá az Úrban; Akiben ti is együtt építtetek Isten hajlékává a Lélek által.” (Ef. 2:19-22.)*

A gyülekezet az apostolok és próféták alapkövén épül fel. Egy épület rossz alappal nem lesz képes kiállni az idők próbáját és végső soron össze fog omlani.

Amíg a vezetők és az őrállók közötti kapcsolat nem áll helyre, addig az őrállók nem tudják kifejtetni tevékenységüket és a vezetők folyamatosan és szükségtelenül a vesztes oldalon lesznek az ellenséggel szemben. (Rick Joyner – A próféta szolgálata).

A próféta bizonyága

Minden gyülekezetnek szüksége van legalább egy igazi prófétára. Néha nehezen lehet megvizsgálni a próféciákat, mert az átadott üzenet nagyon általános. A prófécia lehet biblikus, de nem Isten üzenete az adott pillanatban. Nagyon hasznos a próféták megvizsgálása. Meg lehet figyelni őket egy időszakon keresztül, hogy meglássuk, vannak-e gyümölcsök az életükben? Jézus mondta, hogy ez a legjobb megvizsgálása a prófétának. Egy hamis próféta szolgálata nyomán hamarosan nyilvánvalóvá fog válni az a kár, amit a szolgálata okozott. (Máté 7:15-20). Minden gyülekezetnek szüksége van prófétára, akit úgy ismernek meg, mint egy igaz szolgálatot, akiben meg lehet bízni, mert az Úr szavát mondja, amikor arra szükség van.

Isten gyülekezetének szüksége van olyan prófétákra, akik az Úr tanácsában állnak, hogy előhosszák az Ő szavát úgy, hogy az éget, mint a tűz és odacsap, mint egy kalapács. Olyan emberek, mint Illés, Ámos, Joel és bemező János ki tudták jelenteni Isten hamisítatlan igazságát, Istentől való hatalommal beszéltek, hogy megfeleljenek az adott pillanat szükségének, mind a gyülekezet, mind a világ számára. A próféták Isten jelenlétéből fognak előjönni, betelve szent félelemmel és elepedve isteni szenvedéllyel. (Milton Smith).

A próféták felelőssége, hogy folyamatosan Isten jelenlétében időzzenek meghallva az Úr hangját és kérdezzék az Urat vezetésért, bátorításért és intésért. Amikor a keresztyén közösségnek vezetésre van szüksége, helyesen teszi, ha figyel a prófétának az Úrtól jövő a szavára. (Bruce Yocum – A prófécia 51. o.).

A szellemi ajándékok megnyilvánulásának sokasága elvárható a gyülekezetek tagjaitól, de a szolgálati ajándékok a vezetőkön meg is kell, hogy nyilvánuljanak. Egyetlen személy nem gyakorolhatja mindezeket a szolgálatokat. Egy gyülekezetnek szüksége van a vezetők minden ajándékára, beleértve a prófétákat is.

A próféta nem félisten

El kell, hogy kerüljünk egy gyakran elkövetett hibát, hogy a prófétát nagyra tesszük. Ez megtörténik, ha a próféta ószövetségi mintáját vesszük alapul. A probléma az, hogy ezek az emberek a nemzetek felé való prófétai szolgálatra voltak elhívva. Az elhívásuk betöltése miatt ők a papoktól és a királyoktól függetlenek voltak. Csak néhány nagy hősnek volt szüksége a Szellem felkenetésére.

Az Újszövetség nem változtatta meg a próféta szerepét, de megváltozott a működési területe. Egy próféta továbbra is Isten szócsöve, de megváltozott az a környezet, amiben működik. Az egyedül-állás (magányosság) helyett, a próféták a gyülekezetvezetés integrált, szerves részei.

A Szent Szellem eljövetele óta a próféta, mint Isten szócsöve nem szükséges, hogy egy Illés vagy Jeremiás legyen. Hasonló módon nem szükséges, hogy olyan legyél, mint Billy Graham, ha evangélista vagy. Egy próféta valójában egy vén, aki egy prófétai szerepet tölt be a gyülekezet vezetőségében.

Az Ószövetségben a prófétai szolgálat néhány nagy hősre volt korlátozva. A Szent Szellem eljövetele óta ez az elhívás sokkal nagyobb körre terjed ki. Prófétákra mindenhol szükség van. Az ajándékuk nem mindig lesz olyan nagy, mint Illésé vagy Jeremiásé volt, de a prófétai szolgálatuk ugyanolyan valóságos. Minden gyülekezetnek szüksége van prófétára.

Férfiak és nők

A próféta szolgálata nincs korlátozva a férfiakra. Egy nő is lehet próféta.

„Sőt az én szolgálóimra, mind férfiakra, mind asszonyokra, kitöltöm az én szellememet azokban a napokban és ők prófétálni fognak.” (Csel 2:18).

Mirjám egy prófétanő volt. (4 Móz. 12:6). Azok voltak Filep evangélista lányai is. Neki volt négy hajadon lánya, akik próféták voltak. (Csel 21:8,9)

Más példák prófétanőkre: Debóra és Anna.

„Ebben az időben Debora, a prófétanő, a Lappidoth felesége volt bíró Izráelben. És ő a Debora-pálmája alatt lakott Ráma és Béthel között, az Efraim hegyén, és [ide] jöttek fel hozzá az Izráel fiai törvényre.” (Bírák 4:4-5).

„És vala egy prófétaasszony, Anna, a Fánuel leánya, az Áser nemzetségéből (ez sok időt élt, miután az ő szüzességétől fogva hét esztendeig élt férjével, És ez mintegy nyolcvannégy esztendő özvegy vala), aki nem távozik el a templomból, hanem böjtölésekkel és imádkozásokkal szolgál vala éjjel és nappal. Ez is ugyanazon órában oda állván, hálát adott az Úrnak, és szóla ő felőle mindeneknek, akik Jeruzsálemben a váltságot várták.” (Luk 2:36-38.)

Minden, amit a prófétára mondok, az érvényes a prófétanőre (női prófétára) is.

Igehirdetők

Néhány igehirdető próféta, de nem minden igehirdető próféta. Apostolok, evangélisták és pásztorok mindannyian tudnak ígét hirdetni. Azonban mégis van valami különbség, ha egy próféta hirdeti az ígét.

Az igehirdetők segítenek másokat, és nem sebesítenek meg, de a próféták mindenkit fel fognak kavarni és mindig felmérgešítenek valakit. Az igehirdető együtt megy egy sokasággal; a próféta szembe megy a sokasággal. Egy ember felszabadulva, megtüzesedve és betöltekezve Istennel hazafiatlannak tűnik, ha nemzete bűnei ellen szólal fel; barátságtalan, mert a nyelve kétélű kard, kiszámíthatatlan, mert az igehirdetés vélemény saját maga ellen. Az igehirdető egy kikiáltó, a próféta egy vadászkutya. (L Ravenhill – Miért késik az ébredés).

Istennek mindig megvoltak a megfelelő emberei, akiknek fő érdeke az erkölcsi bukás megakadályozása, a nemzet vagy a gyülekezet szellemi gyógyulása volt. Ilyen emberek voltak Illés, Jeremiás, Malakhiás és más hozzájuk hasonlók, akik kritikus időkben tűntek fel a történelemben, hogy igazságot szólva megfeddjék, megdorgálják és bátorítsanak Isten nevében.

Sürgős

A próféták nagyon szükségesek a gyülekezetünk tisztasága szempontjából. A legsürgősebb ma a próféta szolgálatának helyreállítása a gyülekezetben. Isten nem tudja befejezni a munkáját, amíg a próféta szolgálat helyre nem áll. Isten megígérte, hogy sohasem hagyja magára az ő népét, próféták nélkül, akik az ő szavát szölják.

Az 5 Móz. 18:18-ban Isten megígéri az Ő népének, hogy mindig gondoskodni fog számukra egy prófétáról, aki az Ő szavát fogja szölni.

„Támasztani fogok nekik egy prófétát, mint te (Mózes) az ő testvérei közül. Az én szavamat adom a szájába, és ő elmondja nekik mindazt, amit én parancsolok neki.”

Végšő soron ez az ígélet teljesedett be Jézusban. Ez egy olyan ígélet, amire jogot formálhatunk a mi időkben is.

3. A próféta jelleme

Egy próféta Isten szószólója a földön. Isten szavát lehetetlen a nélkül szólni, hogy néhány isteni jellem meg ne nyilvánulna. Az isteni jellem lényeges.

Isten nagyobb mértékben érdekelt a hírvívő személyét, mint az üzenetet illetően. Láthatod, hogy a szolgáló fontosabb, mint a szolgálat! Ha a hírnökkel baj van, akkor hibás lesz az üzenet is. Ha a szolgáló hamis, hamis lesz az üzenet is. Látod, hogy a munka Úra a fontosabb, mint az Úr munkája? Gondolkozz el ezen! (Chip Brogden – Levél egy problémás prófétához).

Isten inkább abban érdekelt, hogy megtestesítsük az üzenetet, mint hogy megőrizzük jó hírnevünket. (Mike Bickle – Növekedés a prófétálásban 88. o.).

Lehetetlen egy gyenge életvitelt folytató embernek nagy jelentőségű látást közvetíteni. (TC Gordon).

Néhány fontos jó tulajdonság, amik meg kell, hogy legyenek egy a prófétában:

3.1. A Szellem ereje

A prófétáknak telve kell lenni a Szent Szellem erejével. Szent Szellem ereje nélkül egy próféta nem tud működni és csak egy csacsogó hang lesz. A Szentírásból világos, hogy a prófétáknak Isten szellemében kell járniuk.

„...bizonyoságot teszel ellenük szellemeddel, a prófétáid által”... (Neh 9:30).

„Bárcsak az Úr minden népe próféta volna, és az Úr adná az Ő szellemét beléjük” (4 Móz 11:29).

„Kitöltök az én Szellememből minden emberre és prófétálni fognak a te fiaid és lányaid.” (Ap.csel. 2:17).

„És Zakariás, az ő atyja beteljesedék Szent Szellemmel, és prófétál.” (Luk 1:67).

A keresztyén próféta más keresztyénekhez hasonlóan nem támaszkodhat a saját erejére. Mindaz, amit neki el kell végeznie, azt a Szent Szellem ereje által kell elvégeznie. Ha elfelejtkezik erről, akkor hibát követ el. Az ószövetségi próféták fegyelmezett, bölcs és szellemi látással rendelkező emberek voltak, nem elszánt rajongók. (John and Paula Sanford – Illés feladata).

A mai próféták az Úr Jézus Krisztus – az Ő Szent Szelleme – által lesznek felkészítve. A felkészítésük sokkal inkább az életben történik, mint az osztályteremben. Amikor tehát próféta-iskoláról beszélünk, az csak olyanfajta felkészítő csoport lehet, amely felkészítheti a gyülekezet egészét, hogy megértse és táplálja a közöttük lévő bimbózó prófétákat. A Szent Szellem egy mester-tanár, aki felemeli az Ő prófétáit. (John and Paula Sanford – Illés feladata 60. o.).

A prófétának óvatosnak kell lenni a Szent Szellemben való járásban. Folyamatosan imádkoznia kell. Ez gyakran csendes imát jelent nyelveken. (John and Paula Sanford – Illés feladata 94. o.).

Ézsaiás úgy utalt a prófétákra, mint Izrael szemeire. (Ézs. 29:10). A Szent Szellem által a próféta meg tud „látni” dolgokat, amiket általában mások nem látnak. (Jack Deere – Meglepőde Isten hangjától).

3.2. Teljes engedelmesség

Egy prófétának mindig teljes engedelmességgel kell lenni Isten felé. A prófétai szolgálóknak – más szolgálatokhoz viszonyítva, szentséget tekintve – magas elvárásnak kell megfelelni. Az 1 Kir. 13 beszél a fiatal prófétáról, aki jól indult, de katasztrofálisan végezte, mert megbukott az Isten szavának való engedelmisségben. Minden prófétának gyakran el kell olvasnia ezt az igeszakaszt.

„Hanem visszatértél, és kenyeret ettél és vizet ittál azon a helyen, amely felől azt mondotta vala néked: Ne egyél [ott] kenyeret, vizet se igyál: Nem temettetik a te tested a te atyáid sírjába. És miután evett kenyeret és ivott, megnyergelék a szamarat a prófétának, akit visszahozott vala. És mikor elment, egy oroszlán találá őt az úton, amely megöle őt; és az ő teste az úton fekszik vala, és mind a szamár, mind az oroszlán a holttest mellett állanak vala. És ímé az arra menő emberek láták az úton heverő testet, és az oroszlánt a holttest mellett állani; és elmenvén, elbeszélék a városban, amelyben a vén próféta lakott.” (1 Kir. 13:22-25.)

Bálám nem gyakorolta, amit hirdetett, de engedelmes volt Isten felé.

De mondhatok én most bármit? Nekem csak azt kell mondani, amit az Úr a számba adott. (4 Móz. 22:38).

Elizeus a farmer életét feladva vált prófétává és azután együtt járt Illéssel. Megtanulta az engedelmisséget.

„És elmenvén ő tőle, vőn azután egy pár ökröt, és levágá azt, és az ekéhez való szerszámokból [tüzet rakván], megfőzé azok húsát, és a népnek adá, és evének; és felkelvén, elméne Illés után, és szolgálá néki.” (1 Kir. 19:21.)

Jézusnak egy alapos üldözésben volt része, hogy el tudja venni az Úr tiszta üzenetét. Az érett próféták szerelmesek Jézusba és engedelmesek neki, és így képesek meglátni hogyan tér vissza az üzenetet az Ő kezébe, annak megkapása után (az Ige nem tér vissza üresen). Nem foglalkoznak azzal, hogy figyelembe veszik-e azt. Egyszerűen csak kiöntötték azt (felhasználás nélkül), mint egy áldozatot az Úrnak. Az üzenetek kapása és átadása egy engedelmes szívből több életet és áldást adnak, mint azok, akik öntelten beszélnek. (Steve Shultz – The Elijah List).

Ne ess kétségbe a szemmel is látható alkalmatlanság miatt. Senki sem fog börtönbe zárni, mert Isten üzenetét rosszul hangsúlyoztad. Ennek ellenére igényt kell tartanod az Úr szavára; nem a te kedvedért, hanem azok miatt, akikhez el vagy küldve. Isten teljes szentséget és szolgálatkészséget igényel tőled, hogy elmenj mindenhová, ahová küld és betöltsd az Ő akaratát. (F.B Meyer – Jeremiás 12. o.).

Egy halott ember veszélyes, mert nem lehet megijeszteni, megfélemlíteni. (Filipp. 1:20) (Arthur Blessit).

Nem a ruhájuk, a szokásaik vagy életvitelük volt az azonosító jellemzőjük a prófétáknak, hanem az állhatatos szolgálatuk és a szent életük. (Iverna Tompkins – Előrehaladás a prófétálásban 15. o.).

3.3. Istennel békében lenni

A prófétának békében kell lenni Istennel. Mindig meg kell beszélni a kapcsolatukat Istennel és nem egy szituációra reagálni.

Előfordul, hogy a próféta rossz dolgot követ el. A megoldás az, hogy meg kell bánni és visszatérni az Úrhoz. Egy próféta nagyon szoros kapcsolatban kell, hogy legyen az Úrral. Isten védelmet ígért Jeremiásnak, amíg bűnbánó magatartást tanúsított.

„Azért ezt mondja az Úr: Ha megtérsz, én is visszatéritelek téged, előttem állasz; és ha elválasztod a jót a hitványtól, olyanná leszel, mint az én szájam. Ők térjenek meg te hozzád, de te ne térj ő hozzájuk! És e nép ellen erős ércbástyává teszek téged, és viaskodnak ellened, de nem győzhetnek meg téged, mert én veled vagyok, hogy megvédjelek és megszabadítsalak téged, azt mondja az Úr!” (Jer 15:19-20.)

Ha nem Isten békéjében és nyugalmaiban mozgunk, akkor az adott szituációra fogunk reagálni, ami egy átok a próféta számára. (Graham Cooke – Fejlődés a próféta ajándékában 80. o.).

Jeremiás minden szenvedése ellenére kész volt felemelni a szemeit és előre tekinteni: néha panaszkodva, gyakran kétségbeesve, de mindig kész elismerni, hogy a segítség egyedül Istentől jön (Milton Smith).

Az élete folyamatos sajnálkozás volt, ez az elszigeteltség és félreértettség volt az, ami a prófétát az emberektől mindig Isten felé fordította. Leleplezve a bajait, utalva az összekuszálódott tanácsalanságára buzgó szemrehányásokat tett vagy magabiztosan ujjongott. Más emberekkel ellentétben ez egy folyamatos és bensőséges közösségbe terelte őt Istennel, mindaddig, amíg a közösség szükséges volt a számára. Így jutott el oda, hogy megértse az Istennel való személyes kapcsolatot (Peake – Jeremiás).

A próféta szolgálat egy mély közösséget igényel Istennel. (Ian Breward).

A nyugati gyülekezetekben az ilyenfajta megelégedettség teljességgel hiányzik. A jelenlegi kultúránk és társadalmunk egy országot állandó elégedetlenségre bátorít. Ez ösztönzi a lakosságot arra, hogy törtessen és mindig többet és többet érjen el. Szakképzettek vagyunk az elégedetlenségben. Állandóan rohanunk, a család, a hirdetések, a média és egyebek után, amelyek elhítetik velünk, hogy hiányban szenvedünk, és el kell érünk mindent ebben a világban, amit csak lehetséges. Ha átengeded magad ennek a szellemnek, akkor ez a kényszerítés nagy ambíciókat és önző, versenyzésre készítő célokat hoz elő. (John Bevere – Ezt mondta az Úr 71. o.).

3.4. Hosszútűrés

A várakozás egy fontos szempont a próféta szolgálatban. Sok idő telik el Istenre való várakozással, de még több idő fog eltelni, hogy az Ő szava beteljesedjen. A türelmetlen emberek frusztrálttá válnak, ezért lényeges a türelem, ami az Isten és az Ő akarata felé való elkötelezettségből táplálkozik.

A következő ige világosan beszél arról, hogy egy kijelentés megkapása és átadása és a beteljesülés között milyen sok idő telhet el.

„És monda: Menj el Dániel, mert be vannak zárva és pecsételve e beszédek a vég idejéig.” (Dán 12:9.)

Minden látás megkapása és annak beteljesedése között egy küzdelmes út van. Ezért ha úgy látszik is, hogy az egész pokol elszabadult és semmi sem megy jól, örülj és dicsérd Istent a szenvedéseid közben. A megpróbáltatás minden másnál jobban megerősíti a látásodat. Isten azért tört össze téged, hogy a látás beteljesedjen (John Sanford).

A problémák egy része a prófétákkal kapcsolatban abból fakad, hogy ők olyan dolgokat látnak, amit mások nem. Rendszerint a beteljesedésük előtt már sokkal korábban látnak dolgokat. Ez kényelmetlen helyzetet eredményezhet. (Tom Hamon – A bölcsesség és kijelentés szelleme).

Amikor Isten egy különleges látást ad, a legnehezebb dolog, hogy dolgozzunk és várjunk. A hitbeli látás legkeményebb próbája a várakozás. Egy biztos jele a keresztyén látásnak az isteni türelmetlenség és a szent nyugtalanság. A hitben látni több annál, mint, ami igazolható. Az kívül van mindazon, ami látható, és amire annyira vártunk.

A hitbeli látás összetöri a valóság ellentmondásának súlyát. Az áttörés gyakran éppen az összetörés előtt történik meg, amikor a nyomás a legintenzívebb, és úgy látszik, hogy a hit meginog a próbatétel alatt. Ez a próbatétel kétségbeesést okoz. A valósággal szembeni ellentmondás óriási súlya lerombolja a hitet, ami nem könnyű teher. Az egy dolog, hogy kiszállsz a karosszékéből és feltüzesedsz egy látás miatt, de egy más dolog tüzesnek lenni egy látástól és keresztülmenni tűzön és vízen. (Os Guinness).

Az Istentől való elhívás időzítése előtti szolgálatba állás látszik, hogy egy küzdelem mindazoknak, kik szolgálatra vannak elhívva. A bölcsesség megóv az összetöretéstől és segíti az Úrtól való felkészítési folyamatot, hogy végig tudjuk járni azt.

Nem bölcs dolog az Ő szolgálatra való felkészítése és próbái ellen harcolni. (John Bevere Ezt mondta az Úr 123. o.).

Jeremiás elég pesszimistának tűnik. Volt idő, amikor nagyon mély depresszióban volt, és amikor úgy látszott, hogy hiába dolgozott és az ereje elfogyott; ilyenkor mindig elhatározta, hogy nem beszél többet az Úr nevében. Jeremiás félreértette Isten akaratát; ami nem az volt, hogy Isten kiszolgáltatta őt egy szenvedésnek, hanem az, hogy megtartsa őt az ő szenvedései közepette. (Jer 1:19) (Milton Smith).

3.5. Tisztesség és becsületesség

Az első dolog, amihez hűnek kell lenni egy prófétának az az igazság. Ha rendelkezik hitelességgel, igazsággal és tisztességgel annak át kell járnia az egész életét.

Illés határozott és megalkuvásmentes volt, amikor az igazság dolgáról volt szó. Nem lesz dicsőség a gyülekezetben mindaddig, amíg ez a szellem nem lesz jelen. Ez ellentétes a kor szellemével, ami a kompromisszum (megalkuvás). Isten határozott és féltékeny az igazság tekintetében, gyűlöli a bűnt, az igazságtalanságot és a kompromisszumot. (Art Katz – A próféta szíve).

Ha próféta vagy, akkor szükséges, hogy száműzzél az életedből minden hazugságot: minden füllentést, minden becsapásra vagy félrevezetésre való törekvést, minden féligazságot, bármi egyebet. Ezeknek nincs helye a próféta életében. Ha nem szabadulsz meg ezektől, akkor ezek a szellemek megpróbálják a befolyásuk alatt tartani a nyelvedet, amikor prófétálsz. Ha az Úr szavát szóljuk a próféciában, akkor nem szabad megengednünk a teremben csakis az igazságot, minden körülmények között. Ha az Úr érdekében akarjuk használni a szemünket, akkor csak az Ő dolgaira kell használni, mert csak akkor vájhatjuk el, hogy „teljes világosság legyen”... Jób szövetséget kötött a szemével, hogy nem néz olyanra, ami a bukását okozhatja. Ha prófétikus látásokra vágyunk jól tesszük, ha mi is ilyen szövetséget kötünk, hogy a szemünk az Úré és nem fogjuk azt rossz dologra használni. A testi vágy a prófétai látás legnagyobb rombolója. A testi vágy alapvetően egoista, pontosan ellentéte Isten természetének és pontosan ellentéte a valódi prófétai szolgálat természetének. (Rick Joyner – Az őrálló szolgálata).

A végidők prófétáinak tudomásul kell venni, hogy Isten szava tökéletesen igaz és nem lehet tönkretenni. A gyötrelem hamujából származó tanítások a menny és a föld Ura dicsőségnek egy új korszakát fogják előhozni. (John and Paula Sanford – Illés feladata 2,3,4).

Légy megvesztegethetetlen. Tanuld meg Isten szavát alkalmazni magadra azokban a helyzetekben, amikbe belekerülsz.

3.6. Alázatosság

A büszkeség megöli a prófétákat. A hiúság a legnagyobb veszély a próféta szolgálatára nézve. Isten beszélhetni akar mindenkivel és kimunkálni egy mély alázatosságot mindenkinek az életében. Az alázatosság nagyon lényeges.

Pál emlékeztette a gyülekezetet Korinthusban, hogy még a legérettebb próféta is csak rész szerint rendelkezik az ismerettel.

„A szeretet soha el nem fogy: de legyenek bár jövendőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik. Mert rész szerint van bennünk az ismeret, rész szerint a prófétálás: De mikor eljő a teljesség, a rész szerint való eltöröltetik.” (1 Kor 13:8-10.)

A Bibliából ismert prófétákra nem volt jellemző az önteltség, a büszkeség és a keserűség. Szerették az embereket és elvárták tőlük, hogy saját maguk legyenek. Kemény szavakat mondtak, de megtört szívvel. A hitehagyásra való reagálásuk a nem a felháborodás, hanem a szomorúság volt. Tudták, hogy ők is bűnösök voltak; csak bűnös emberből lesz jó próféta (Jim Wallis – Megtérésre hívás 147. o.).

Senki sem fog „diplomát kapni” az Úr iskolájában „hallgatóként”, sértetlen büszkeséggel. Soha senki nem válhat hozzáértővé csupán hallgatás által. Vannak, akik tisztában vannak vele, hogy Isten tud szólni hozzájuk, de azt képviselik, hogy Isten kegyelme folyamatosan figyelmen kívül hagyja a makacs szívüket és elméjüket. Nekünk folyamatosan kérdező kisgyermeknek kell lennünk, hogy meghalljuk Isten hangját. (John and Paula Sanford – Illés feladata).

Amikor teljesen alázatossá válunk, akkor leszünk képesek arra, hogy képesítést (diplomát) kapjunk a prófétálásra. (John and Paula Sanford – Illés feladata 62. o.).

Az információ az nem ismeret. Az ismeret az éhségen, az alázatosságon és a használaton keresztül jön. Isten tartogat ismereteket azok számára, akik szeretik őt. Az engedelmességnek ez a típusa mutatja meg a valódi alázatosságot. Az alázatosság nem elnyomó vagy korlátozó, hanem egy megegyezés az igazsággal. Alázatossá akkor tudunk válni, ha le tudjuk tenni a programjainkat, a vágyainkat, az akaratunkat és ugyanakkor lázban égünk, hogy Istennek engedelmeskedjünk. (John Bevere – Ezt mondja az Úr 164. o.).

A legszentebb emberek tele vannak szent félelemmel, szent bűnbánattal, szent alázatossággal és szent szeretettel. Ezért szellemileg még inkább igaz az ilyen emberek gondolkozására, hogy érzékenyebbek a bűnre és a bűn teljességre jutására. (Alexander Whyte).

A hitelesség mértéke, amit nem lehet színlelni vagy utánozni az igazi szelídség. A szelídséget nem lehet az iskolában megtanulni, hanem csak Isten keze alatt, a vele való egységben, aki a szelídség maga. Más szavakkal, a szelídség csak az Istennel való közelségből származhat, aki Maga is szelíd és szeretetteljes szívű; nincs más út annak megszerzésére. (Art Katz – Szelídség).

Egy másik csapda, amit általánosságban látok, ami miatt a próféták elesnek, az pedig az a vágy, hogy bámulatot keltőek legyenek a szolgálatban, mint a „nemzet prófétái.” Ez pontosan

ellentétes a prófétálás igazi szellemével. Egy angyal azt mondta Jánosnak „a Jézusról való bizonyágtétel a prófétaság szelleme” (Jel 19:10). A prófécia mindenkinek Jézusról igyekszik bizonyágot tenni és nem a prófétai szolgálóról. (Jack Deere – Meglepődve Isten hangjától).

Megfigyeltem az évek alatt, hogy azok követték el a legkínosabb hibákat, akik a legnagyobb előmenetelt tették a prófétai szolgálatban és az ajándékok terén. Az előmenetelük rendszerint egy nagy hiba után válik igazivá. Az volt a közös bennük, hogy nem viselték el, hogy a hibázásuk megállítsa őket. A hibáikat elismerve és magukat megalázva viszont, folytathatták a szolgálatukat, egy cseppet sem magukban, hanem még inkább az Úrban bízva. (Rick Joyner – A prófétai szolgálat).

Közülünk néhányan – a módot és stílust illetően – elismerik azt az igazságot, hogy mások félreértenek bennünket. Ez azt jelenti számunkra, hogy sikeresek vagyunk. Ez megmagyarázza a mások általi elutasítást, a sok éves fájaldalmát és erőlködést. (Elijah List – Meghalni a dicsőség számára (12/2/01)).

Alkalmassá kell válnunk arra, hogy Krisztus keresztjét hordozzuk. Egy valódi vágy lesz bennünk Isten felé, hogy találjunk magunknak egy nyugodt rejtkehelyet, elvégezzünk egy munkát rajtuk keresztül, és azután ismét elrejtőzzünk. Hogyan tudunk viszonyulni Istenhez kihasználva azt a lehetőséget, hogy ki tud bennünket hozni a sötétség és elfelejtettség homályából, mint amit Józseffel a börtönben tett? Huh! (Elijah List – Meghalni a dicsőség számára (12/2/01)).

Semmi sem tudja gyorsabban lerombolni a prófétai vagy bármi más szolgálatot, mint az önmegalósítás, saját magunk előléptetése vagy az önvédelem. Meg kell tanulni jól kezelni az elutasítást, ha valódi szolgálatot végzünk. Az elutasítás egy lehetőség arra, hogy növekedjünk a kegyelemben, és még inkább meghaljunk az ambícióknak, a büszkeségnek és más motivációknak, amik olyan gyorsan kiszínezik a mi kijelentésünket. (Rick Joyner – A prófétai szolgálat).

Az alázatosság az egyetlen út ahhoz, hogy bármit is cselekedjünk. Azt fogjátok mondani, „Én megaláztam magam!” – és a prófétai szolgálat mélységét tekintve, ez bárkire nézve igaz! Ez azonban még nem az alázatosság vége. Isten beszélni fog veled, és megfoszt a büszkeségedtől az életed minden területén, mikorra befejezi a munkát, hogy a dicsősége látható legyen rajtad. Ne ragaszkodj az „igazságokhoz”, mert különben Isten meg fog jutalmazni egy további utazással a Hóreb-hegy körül. Az egy forró, rendkívül kellemetlen és nagyon száraz sivatag. Amikor valaki Illés erejével jön, le kell mondania arról, hogy nagynak lássa magát. (John and Paula Sanford – Illés feladata).

Ne reklámozd magad, hogy a „te” kijelentésed, vagy a „te” szolgálatod. Ha Isten ad neked valami üzenetet, engedd meg neki, hogy Ő gondoskodik a reklámozásról. (Chip Brogden – Levél egy bizonytalankodó prófétához).

3.7. Könyörtelenség (szánalom)

Az ószövetségi próféták gyakran nyers, megalkuvást nem tűró embereknek vannak lefestve. Az igaz, hogy megalkuvást nem tűró emberek voltak, de sohasem voltak könyörtelenek. Több könnyet ontottak, mint a papok és a királyok, mert a szolgáló szívüket a szánalom jellemezte. Isten a szeretet, ezért az Ő igazságát mindig szeretetben kell elmondani. A próféták legkeményebb üzeneteinek elmondásakor még inkább fontos a szánalommal való beszéd. Jeremiás egy együtt érző próféta volt, aki gyakran sírt a beszéd fölött, amit Isten adott neki.

„Az én népem leányának romlása miatt megromlottam, szomorkodom, iszonyat fogott el engem! Nincsen-é balsamolaj Gileádban? Nincsen-é ott orvos? Miért nem gyógyítottat meg az én népem leánya? Bárcsak a fejem vízzé változnék, a szemem pedig könyhullatásnak kútféjévé, hogy éjjel-nappal sirathatnám az én népem leányának megöltjeit!” (Jer 8:21-9:1).

Jeremiás már ifjú korában próféta volt és 40-50 éven át folytatta. Egy intő (dorgáló) próféta volt. Isten azért küldte őt, hogy figyelmeztesse népét a bűneire és Isten rájuk váró ítéletére. Beszédstílusa egyszerűbb, nyersebb és kevésbé udvarias, mint Ézsaiásé. A korrektség a legjobb a bűnösökkel kapcsolatban, hogy megtérésre jussanak. Jeremiás egy síró próféta volt. Mindig szomorú szemlélője volt népe bűnének és a lesújtó ítéletnek, ami rájuk várt. Egy szenvedő próféta volt. A saját népe üldözte őt. A zsidóknak a káldeusok (Babilon) által történő elpusztítása előtt élt Egy olyan helyzetben hirdette az igét, ami teljesen hasonló volt, mint mielőtt a rómaiak lerombolták őket, amikor megölték az Úr Jézust, és szembeszálltak mindenkivel, mert a harag úrrá lett rajtuk. (Matthew Henry).

Jeremiás, mint „síró próféta” volt híres. De miért volt „síró próféta”? Mert a népe szívéhez szóló próféta volt. Mert azonosult a népével és látta annak szörnyű bűneit és Isten félelmetes ítéletét. Szerette a népét. Sírt, mert látta, hogy mi fog történni velük, ha meg nem térnek.

A síró Jeremiás nem a saját szenvedései miatt sírt. Amikor börtönben volt nem látjuk azt, hogy sírt volna a saját állapota miatt. Amikor megverték és bedobták a víztározóba, nem látjuk sírni a saját problémája miatt. (Dr. Bill Hamon – Próféták bukása és alapelvek 70. o.)

Mély szájalom működik valóban a próféták szolgálatán keresztül, ami felfedi Isten megértését, mint kegyelemmel teljest, együtt érzőt és túlaradót a jóság szeretetétől. (Clifford Hill).

Az Isten szívéből való sírás egy emberből, könnytől maszatos arccal, és torkából zokogással jön elő. Ő megérezte azt, amit néhányan szintén megéreztek – Isten szívének összetörtségét – Izraelért, Isten szeretett népéért. A szenvedés mély vizei voltak azok, amit megértett és méltányolt – egy kevés, Isten sebzett szeretetéből. (Milton Smith – Hóseás).

William Penn mondta: Senki sem érti meg a szívet, de ami a szívből jön, az behatol a lelkiismeretbe. Ami elméből jön, az az emberek elméjét éri el. Ami a szívből jön, az eléri az emberek szívét. (P Morrow – Hóseás).

A próféták – mennyei mandátummal – azért vannak elküldve, hogy megvédjék a népet. A próféta azért van elküldve, hogy kiigazítsa az embereket. A helyesen végzett próféta szolgálat sérti azokat, akik erősek, és akik nyugalomban élnek, mert a gyengéket védi és szolgálja. Egy valódi próféta felnő és feláll a küzdő emberek arénájában, hogy nyugtalanságot okozzon. Ha egy ember – még inkább, ha egy próféta – a szegény és szükségben lévő emberek fájdalmára nincs tekintettel, akkor azon mesterkedik, és arra készül, hogy a legnagyobb fájdalmat okozza az Atyai szívnek, amit el kell elviselnie. (Lars Widerburg – Próféták teher nélkül).

A próféta az elhívása természetét tekintve egy tragikus figura. Egy szenvedélyes hűséggel rendelkezik Isten felé, és egy megtört szíve van az elveszett nemzet felé. (Leonard Ravenhill – Sírni a tornác és az oltár között).

Jeremiás negyven éven át prófétált egy nép számára, akik nem hallgatták meg. Kínok között élt, mert szeretete Isten népét – nem harag vagy gyűlölet szülte keserűségnek a szenvedése volt az, ami arra az emberre jön, aki szereti Isten népét és látja a makacságukat, saját útjukat járva. (Bruce Yocum – Isten ítélete ma).

3.8. Kitartás és elkötelezettség

Minden próféta ellenállással fog találkozni. Jeremiás egy olyan próféta mintája, akivel kegyetlenül bántak.

„De meghallá Safátiás Mattánnak fia, és Gedáliás Passúrnak fia, és Jukál a Selémiás fia, és Passúr a Melékiás fia a szókat, amelyeket szólott vala Jeremiás az egész népnek, mondván: Ezt mondja az Úr: Aki megmarad e városban, meghal fegyver miatt, éhség miatt és döghalál miatt, aki pedig kimegy a Káldeusokhoz, él, és az ő élete nyereség lesz néki és él. Ezt mondja az Úr: Bizonynal a babiloni király seregének kezébe adatik e város, és beveszi azt. És mondának a fejedelmek a királynak: Kériünk, ölettesd meg ezt az embert, mert megerőtleníti a vitézek kezeit, akik megmaradtak a városban, és az egész nép kezeit, hogy efféle szókat szól nekik, mert ez az ember nem a nép megmaradására igyekszik, hanem veszedelmére. És monda Sedékiás király: Ám a ti kezetekben van, mert a király semmit sem tehet ellenetekre. Azért elvivék Jeremiást, hogy bevessék Melkiásnak, a Hammélek fiának vermébe, amely a tömlőc pítvarában vala; és lebocsáták Jeremiást köteleken; a veremben pedig nem víz vala, hanem sár, és beesék Jeremiás a sárba.” (Jer 38:1-6.)

Néha a legerősebb ellenállás azon emberek részéről jön, akik jól ismerik a prófétát. Jeremiást a saját családja nem bátorította, hanem figyelmeztette.

„Hogyha gyalogokkal futsz, és elfárasztanak téged: mimódon versenyezhetnél a lovakkal? És ha csak békességes földön vagy bátorságban: ugyan mit cselekednél a Jordán hullámai között? Bizony még a te atyádfiai és a te atyádnak háznépe is: ők is hűtlenül bántak veled; ők is tele torokkal kiabáltak utánad! Ne higgy nekik, még ha szépen beszélgetnek is veled!” (Jer 12:5-6.)

Jézus maga is bizonyosságot tett róla, hogy a prófétának nincs tisztessége a saját hazájában. (János 4:44).

A prófétáknak az ellenállásra kitartással és Isten akaratának való teljes elkötelezettséggel kell válaszolni. Régen egy prófétának – a szolgálatát tekintve – teljes elkötelezettségben kellett lenni. Nem tértek el se jobbra, se balra. Az Istenhez való hűséget semmi sem törhette meg, semmilyen körülmények között.

Minden próféta találkozik ellenállással, de az igazi próféta egyik ismeretjegye az a kitartás volt, amivel szembeszáll az ellenállással és az a kitartás, amivel folyamatosan hirdette az üzenetét. Minden próféta a teljes elkötelezettség maximumát mutatta be annak a szolgálatnak, amire Isten őt elhívta. Nem volt meghátrálás vagy elgyengülés. Régen a próféta, amikor elkezdte a nyilvános szolgálatát felismerhető volt, mint Isten embere. Hűsége Isten felé következetes volt minden körülmények között. Minden prófétát egy belső kényszer vezetett, akár milyen feladatot kellett teljesítenie, tekintet nélkül annak veszélyességére vagy a személyes szenvedésre, amivel járhatott. Jeremiás valószínűleg a legjobb példája a prófétának, akit nem lehetett elhallgattatni vagy elérni nála, hogy módosítsa az üzenetét fenyegetés, rossz bánásmód, fizikai erőszak és életveszélyes fenyegetés ellenére sem. (Clifford Hill – Prófécia, múlt és jelen 50. o.).

Próféták gyakran a feladatra koncentrálnak, attól a kénysertől szenvedve, hogy teljesítsék elhívásukat, mindegy mi fog történni velük. Jeremiás megértette, hogy nem engedheti meg, hogy bármi leállítsa őt elhívása teljesítésében.

„Rávetél Uram engem és rávétettem, megragadtál engem és legyőztél! Nevetségessé lettem minden időre, mindenki csúfol engemet; Mert ahányszor csak szólok, kiáltozom; így kiáltok: erőszak és romlás! Mert az Úr szava mindenkori gyaláztatomra és csúfságomra lett nékem.

Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem. Mert hallok sokak rágalmazását, a mindenfelől való fenyegetést: Jelentsétek fel és ezt mi is feljelentjük: mindazok is, akik barátaim, az én tántorodásomra figyelmeznék, mondván: Talán megbotlik és megfoghatjuk őt, és bosszút állhatunk rajta.” (Jer 20:7-10.)

Isten azt mondta Ezékielnek, hogy ki kell tartania az ellenállással szemben.

„És monda nékem: Embernek fia! állj lábaidra, és szólok veled. És lélek jöve én belém, amint szóla, és állata engem lábaimra, és hallám azt, aki szól vala nékem.

És monda nékem: Embernek fia! küldelek én téged Izráel fiaihoz, a pártos nemzetségekhez, akik pártot ütöttek ellenem; ők és atyáik vétkeztek ellenem mind e mai napig. A kemény orcájú fiakhoz és makacs szívűekhez küldelek téged, és ezt mondjad nekik: Így szól az Úr Isten! Ők pedig vagy hallják, vagy nem hallják, mivelhogy pártos ház, hadd tudják meg, hogy próféta volt köztük. Te pedig, embernek fia, ne félj tőlök, és az ő beszédöktől se félj; ha bogácsok és tövissek vannak is veled, és ha skorpiókkal lakol is együtt; beszédöktől ne félj, orcájoktól ne rettegj, mert ők pártos ház. És szóljad az én beszédimet nekik, vagy hallják, vagy nem, mert pártos ház.” (Ezék 2:1-7.)

Prófétának lenni látást, bátorságot, fegyelmezettséget és kegyelmet igényel. Papnak lenni hitet és kitartást igényel. (John Pollock – Billy Graham).

Az igehirdetőket a pulpitusok teszik híressé, a prófétákat a börtönök. Az Úr elküld prófétákat; szörnyű embereket, akik hangosan sírnak, kíméletlenek és szomorúságot hintenek maguk körül. Az emberek túl forróak, hogy kitartsanak, túl kemények, hogy meghalljanak dolgokat, túl könyörtelenek, hogy másoknak adjanak. A nagy sasok egyedül repülnek; a nagy oroszlanok egyedül vadásznak; nagy emberek egyedül járnak, egyedül Istennel. Az ilyenfajta magányosságot nehéz elviselni, és lehetetlen élvezni az Istennel való járás nélkül. A próféták magányos emberek; egyedül járnak, egyedül imádkoznak, és Isten magányossá teszi őket. (L Ravenhill – Miért késik az ébredés).

Fanatikusok! Nem csak a célt kell kihirdetni, de igényelni kell mindazt, amik ahhoz kapcsolódnak. Mi nem csak megértjük Isten teljes és tökéletes akaratát, hanem minden mást, ami alakítja az életünket, és ami ahhoz kapcsolódik. Radikális változást várnak el, és ez az, amiért a próféták nem népszerűek. Ez az elvárás kellemetlen, és ez az, amiért az emberek nem akarják meghallgatni őket. (Art Katz – Milyen a prófétikus gyülekezet).

3.9. Bátorság és hajlandóság

Az Istenhez való hűség a bátorságban és merészségben fog megnyilvánulni. Számos példát látunk a prófétáknál, ahogyan merészen szembeszálltak a politikai hatalommal. Gyakran az életük is veszélyben forgott. Az Úr azt mondta Ezékielnek, hogy az elhívása betöltéséhez nagy bátorságra lesz szüksége.

„És monda nékem: Embernek fia! eredj, menj el az Izráel házához, és szólj az én szavaimmal nekik. Mert nem valami homályos ajkú és nehéz nyelvű néphez küldetel te, hanem az Izráel házához. Nem sok népekhez, akik homályos ajkúak és nehéz nyelvűek, kiknek nem érthetnéd beszédöket; bizony, ha ő hozzájok küldöttelek volna, ők hallgatnának reád. De az Izráel háza nem akar téged hallgatni, mert nem akarnak engem hallgatni, mert az egész Izráel háza kemény homlokú és megátalkodott szívű.

Ímé keménnyé tettem orcádat, amilyen az ő orcájok, és keménnyé homlokodat, amilyen az ő homlokuk. Olyanná, mint a gyémánt, amely keményebb a tűzkőnél, tettem a te homlokodat; ne félj tőlök, és meg ne rettenj tekintetöktől, mert pártos ház. ÉS monda nékem: Embernek fia!

minden beszédimet, amelyeket szólok néked, vedd szívedbe, és füleiddel halld meg.” (Ezék 3:4-10.)

A prófétai szolgálat betöltése nagy bátorságot igényel. Ez kettőzött mértékben igaz, amikor a gyülekezet gyenge vagy lázadó, vagy egyszerűen érdektelen abban, hogy meghallja a prófétai hangot.

Számítani lehet félreértésre, üldözésre, nevetségessé tételre, szenvedésre, elutasításra. Ezért nem lepődhetsz meg, amikor bekövetkezik. (Chip Brogden – Levél egy bizonytalan prófétához).

A próféták a kijelentés emberei, mert szigorúan az Urat követik, és teljesen alárendelik magukat az igének. Próféták nem úgy beszélnek, mint a papagájok. Próféták a minőséget képviselő emberek. Olyanok, akik sosem utánoznak másokat, és sosem kell utánozni őket. Nyugodtan elvannak egyedül, mint Mikeás – 2 Krón. 18. Néha borzasztóan magányosak, mint Illés. (Lars Widerberg – A nem kívánt szükség – A teher).

A próféták nem érdekli a végeredmény, hanem egyedül Isten akaratának teljesítése. Ez egy isteni bolondság: ez jellemzi az ószövetségi prófétákat. Kényelmetlen a megszokott út mellett haladni, ahol munkálkodnak. (Ian Breward).

A konfrontáció egy természetes dolog a prófétai szolgálatban. Egy próféta egy olyan valaki, akibe az Úr az egész élete során azért fektet be, hogy felkészítse a konfrontáció végső órájára. (Art Katz – A próféta szíve).

Isten igazságának nagy ellensége az emberektől való félelem. Az egyetlen ellenszer az emberektől való félelemmel szemben az Istenfélelem.

Annak érdekében, hogy Isten megszabadítson bennünket az emberektől való félelemtől, előkészít számunkra egy félreértésekkel teleszórt utat. A pénzügyi források el fognak apadni. Hosszú időn keresztül félre kell, hogy legyünk téve, amíg nem úgy nézünk az emberekre, mint az élető forrásunkra. Ahhoz, hogy legyőzzük az emberektől való félelmet, teljesen Istené kell lennünk, és senki másé. (Chris Brogden, Nem emberektől félni).

A vezetőt, aki a határokat őrzi, tisztelni kell az őt követő az embereknek. (Robert Gruden – Kegyelem nagy dolgokra).

Isten régen nagy érzékenységgel, nagy tudatossággal ragadott meg prófétákat számukra népszerűtlen feladatok elvégzésére. (L Ravenhill – Miért késik az ébredés).

Isten megígérte, hogy megvédi azokat, akik szolgálnak és engedelmeskednek neki. Egy példa erre a következő igeszakasz:

„És mikor [azok] hozzá lementek, könyörgött Elizeus az Úrnak, mondván: Verd meg ezt a népet vaksággal! És megveré őket vaksággal az Elizeus kívánsága szerint. És monda nekik Elizeus: Nem ez az út, sem ez a város; jertek el én utánam, és ahhoz a férfiúhoz vezetlek titeket, akit kerestek. És elvezeté őket Samariába. És mikor bementek Samariába, monda Elizeus: Óh Uram, nyisd meg ezek szemeit, hogy lássanak. És megnyitá az Úr az ő szemeiket és látának, és ímé Samaria közepében voltak.” (2 Kir 6:18-20.)

Midőn ti számszerint kevesen valátok, igen kevesen, és zsellérek azon a földön; Mert járnak vala egyik nemzetségtől a másikhöz, és egyik országból más országba: Mégsem engedé senkinek őket bántani, sőt még a királyokat is megbünteté érettök. „Az én felkentjeimet ne bántásátok, prófétáimnak se ártsatok.” (1 Krón 16:19-22; Zsolt 105:12-15).

3.10. A próféták különbözőek

A próféták nem könnyen illeszkednek be más emberek közé. Gyakran úgy tűnik, hogy nem kapcsolódnak be dolgokba, valami olyan miatt aggódnak, ami miatt a legtöbb ember nem aggódik. A próféta gyakran kilép az őt körülvevő környezetből. Gyakran beilleszkedésre képteleneknek tűnnek.

A keresztyén próféták ereje az alázatosság, hogy felemeljék a szűkölködőt. Amikor mások kacagnak ők szellemben sírnak, és amikor ők sírnak a szellemük felüdít. Látásban egy lépéssel előbbre tartanak és terhet hordoznak a szellemükben. Az Úr az előfutár (hírnök), de leggyakrabban prófétáin keresztül cselekszik. A próféták az Úr előtt mennek, hogy előkészítsék az útját Krisztus testében. Amikor a gyülekezet vidám és az Úr győzelmét ünnepli a próféta már a következő harcra készülve a „fájdalom gödrében” van. Mindig az Úrnak a következő munkája foglalkoztatja. Amikor Krisztus teste fájdalommal és bűnbánattal megalázkodik, a próféta örül a test bűnbánata miatt, de azért is, mert elérkezik az Úr kegyelmének jutalma. Amikor egy személy fel van ruházva prófétai éleslátással, mindenki más vaknak tűnik. Amikor egy személy meghallja Isten hangját, mindenki más süketnek tűnik. Senki sem igaz, senki nem tudja eléggé, senkiben nem lehet teljesen megbízni. A próféta gyűlöli az átlagost, kerüli az út közepét. Az ember éljen a hegy csúcsán, hogy elkerülje a szakadékot. Nincs semmi, ami megtartsa, egyedül Isten. Elviseli a kihívás okozta veszélyt, hogy egyenesbe hozza az emberi utakat. A próféta furcsa, elfogult, kibírhatatlanul szélsőséges. A próféta lenézi azokat, akik számára Isten jelenléte kényelmet és biztonságot jelent. Az ő része a szüntelen kihívás, tele állandó veszéllyel. Isten könyörületes, nem megalkuvó, igazságos, bár nem irgalmatlan. A prófétai jövendölés – a változás okozás miatt – az emberi vezetésben mindig egy nem kívánatos dologként jelenik meg, de az biztos, hogy Isten maximálisan könyörületes. A prófétai szó egy sikoly az éjszakában. Amíg a világ pihen és alszik, a próféta érzékeli a mennyei szelet. (Abraham Heschell – A próféták).

Egy próféta mindig abban a veszélyben van, hogy elmebetegnek gondolják. Nem azt látja, amit más emberek látnak. Egy belső látás által a legkülönösebb módon ragadja meg a dolgokat. Úgy tűnik, mintha frissen a mennyből lepné meg az érzéki embereket. Eláll a lélegzete, nem tud állva maradni és csodálkozik, hogy senki sem kiált fel. (Art Katz – A próféta szíve).

Ezékiel nem olyan egy szokásos személy volt, hanem a teljesen más volta a kulcs a nagyságához, mint akinek sok dolga volt, jelentős történelmi személlyel. Ezékiel egy nyers szolgálatnak tűnhet, de a buzgósága, hogy Isten igazolja és megvédi a szolgálatát egy mély éleslátás általi vezetést biztosít számára.

Isten igazán nagy emberei között ott áll ez a különösen furcsa figura, akinek az Istenből táplálkozó kreatív a szelleme erőt adott neki és segítette őt a hívők nagy részének a küldetésük korábbi medrébe való visszatérését. Ezékiel korának embere volt, és a kor, amiben élt egy nagy szociális, politikai és szellemi áradás ideje volt, ami egyrészt alapjává válhatott egy új felismerésnek, hogy hol van Istennek a helye az ember életében a haldokló és elégtelen hit mellett. Nagymértékben Ézsaiásnak volt köszönhető, hogy a pusztulás hamujából új hit és új remény feltámadása jött. (Anonymous).

Azért légy óvatos! Ha más vagy, mint mások, az még nem tesz téged prófétává. Ugyanezek a tünetek ismerhetők fel azokban az embereknél, akik forradalmárok vagy rossz a magatartásuk. Sok problémás és vitatkozó keresztyén gondolja magáról, hogy prófétikus, holott valójában csak bűnös dolgaik vannak, amit letagadnak mások előtt. Végül is ez által rossz hírbe hozzák a prófétai szolgálatot.

3.11. Felkészítés

A jellemnek ez a magas szintje nem könnyen érhető el. Isten sok éven keresztül foglalkozik egy próféta felkészítésével, általában próbatételeken keresztül.

A kezdő próféta szolgálata nem lehet teljesen tiszta. A kezdő prófétát megverik, földbe döngölik, megvetik, megalázzák, kinevetik, és elutasítják, ezért hibákat fog elkövetni, de azután folytatja; mindaddig, amíg Isten teljesen meg nem tanítja a próbák és hibák durva világán keresztül. (Sanfords).

Amikor Isten elhívta Ézsaiást a próféta szolgálatra, először megtisztította a száját egy égő parázzsal a mennyei illat arany oltáráról. Isten prófétáinak mindig szükségük van rá, hogy a szájuk meg legyen tisztítva, mielőtt Isten nevében szólnak. (Iverna – Tompkins – előrelépés a prófétálásban 37. o.).

A próféta több másoknál, mert megkíméli az apostolokat, hogy naponta meg kelljen halniuk. A szava nem kell, hogy saját magáé legyen. Szörnyű figyelmeztetés érvényes arra a prófétára, aki nem Isten szelleméből beszél, hanem a saját szelleméből. (Jer 23, Ez 13).

Mi az a fegyelmezés, felkészítés és büntetés, amire szükség van! Milyen szörnyű figyelmeztetések vannak a Jeremiás 23 és Ezékiel 13-ban a lelki prófétákra, akik nem Isten szelleméből, hanem a saját szellemükből beszélnek. A kezdő próféták nem lehetnek hamisítatlanul tiszták. Isten a próbák, és hibák durva világában tanít. Ezért a kezdő prófétát megverik, megalázzák, kinevetik és elutasítják az elkövetett hibái miatt. De felkel – hogy ismét elessen, míg minden részében, mint Nabukodonozor, füvet legelve a szájával –, hogy megtanulja:

„A magasságos irányítja az emberek királyságát, és annak adja azt, akinek akarja” (Dán 4:32)

Aki Illés szellemével és erejével munkálkodik, annak késznek kell lenni elviselni a „belső tüskéket”. Isten senkivel sem tesz kivételt. Illés szelleme a bűnbánat szelleme. A megbánás nem levertség. A megbánás változást jelent. A változás öröm. A próféta természete sohasem válhat merevvé, állandóvá és hajlíthatatlanná. (John and Paula Sanford – Illés feladata p. 10).

A próféta szolgálata tanulást igényel, befogadva az összegyűjtött tapasztalatok sokaságát, de az nem szükségszerűen egy megkívánt próféta ajándék. A látó felismerhető a szellemi képességéből és érettségéből. A szellemi ajándék nem hitelesíti sem az igazságot, és érettséget sem hoz létre. (Lars Widerberg – A látó).

A legtöbb prófétikus ember hosszabb időn keresztül használja az ajándékát, mielőtt kimunkálódik benne a megfelelő bölcsesség, alázatosság és jellem, ami szükséges az érett próféta szolgálathoz. Kezdetben gögösen vagy törtetően tűnnek fel a buzgóságuk miatt. A „nyomulásuk” rendszerint hosszabb időn keresztül a félelemből, a sebekből és az elutasításból táplálkozik. (Mike Bickle – Növekedés a prófétálásban p. 142).

Ha Isten képes megtalálni a megfelelő edényt, a kijelentés bőségesen elő fog jönni. Ezért sok időt fordít arra, hogy kiformalja, kiképezze, megtisztítsa, csiszolja, összetörje, felépítse, fegyelmezze és megalkossa a prófétáit, ami egy folyamat eredménye. Nem lehet sürgetni, de minden bizonnyal meg lehet akadályozni. Nem kényszeríthetjük a Szellemet, de minden bizonnyal ki tudjuk oltani. (Chip Brogden – Levél egy szabadkozó prófétához).

Néha a próféta felkészítése magában foglal egy pusztában elkülönülve eltöltött időt is.

A másik dolog, hogy a puszta egy valóságos hely az összetört emberek számára, akik az Isten általi felkészítés és kiformalás alatt vannak. Isten sok hősével – nagyokkal és kicsikkel – személyesen foglalkozik a pusztában. Hiszem, hogy Isten sokakat átvisz napjaik pusztáján,

akiket arra készít fel, hogy részüik legyen az új mozdulásában. A puszta önmagában nem válasz, hanem egy állomás. Ha elakadsz a pusztában, mint Izrael fiai tették, akkor bajban vagy. Ha neked úgy tűnik, hogy a puszta több, mint az ígéret földje, akkor nagy bajban vagy. A puszta Izrael gyermekeinek legtöbbször teljesen elnyelte. Nem használták azt ki, mint egy felkészítő helyet, amint az feltételezhető volt. A próba helyére mentek, de megbuktak a próbán. A puszta azonban egy nagyon fontos helye az összetöretetésnek és a felkészítésnek, ahol Isten felkészíti a férfiakat és az asszonyokat mielőtt valamilyen módon használná őket. (Andrew Strom).

Ne forduljunk hátat az „égő csipkebokor” látásának, aminek a közepében maga az Úr van, saját magát kijelentve, ahogyan egy különleges pillanatra vár. Közülünk sokan visszatekintenek és a múltjukat (a régi dolgokat), ami egy sikertelen házasság roncsai, sikertelen kapcsolatok, sikertelen gyülekezeti helyzetek, nem rendezik le, holott közben már valami másba kezdenek. Ez fájdalmas. Az emberek így nem fordítanak hátat a régi dolgoknak, hanem úgy néznek a következő helyzet elé, hogy közben a régi dolgokra emlékeznek. Ez emberi hajlam, a próféták azonban nem nézhetnek a mögöttük lévő dolgokra. Bátorságot kell venni és szembenézni a saját múltjukkal, beleértve a hibáikat is. Azokat a hibákat valószínűleg Isten engedte meg nekik, hogy alkalmassá tegye őket, hogy ne hibázzák el az „égő csipkebokrot”, amikor a végső elhívás pillanata elérkezik. (T. Austin-Sparks – Mi a prófétikus ultimátum?).

Ennek a fejezetnek a legnagyobb része egy magas szintű felkészítést és a jellemnek – a szenvedéseken keresztül való – fejlesztését javasolja. Ez igaz azokra nézve, akik a prófétai szolgálat magas szintjére hívtak el. A felkészítés és szentség magas foka szükséges hozzá. Ez különösen fontos hitehagyás és az Isten elleni lázadás idején. Zavaros időszakok erőteljes és radikális szolgálatokat hívnak elő. Azonban a legtöbb ember, lévén bármennyire is prófétikus, mégis nagyon egyszerű. Ők a presbitérium tagjai, akik kemény kérdéseket tesznek fel és fellépnek a bűn minden formája ellen. Nekik nincs szükségük ugyanolyan magas szintű felkészítésre, de szükséges, hogy minden – fent körvonalazott – jellemző felismerhető legyen bennük.

4. A próféta szerepe

Egy próféta Isten szószólója. A próféta int, figyelmeztet, útbaigazít, bátorít, közbenjár, tanít és tanácsol. Isten szavát közvetíti Isten emberei felé, és válaszra készíti őket.

A prófétikus szolgálat az Úr jelenlétében kezdődik. A szolgálatnak ez a jellege jól le van írva, amikor Jeremiás kihívást intéz a hamis prófétákhoz.

„Hogy azok közül melyik állt az Úr tanácsában lásd vagy halld az ő szavát? Ha ők az ő tanácsában álltak, kijelentették az ő szavát az ő népének és ők elfordultak gonosz útjaikról és gonosz cselekedeteiktől.” (Jeremiás 23:18,22.)

Amikor a próféta megismerte az Úr szívét és gondolkodását, akkor az Úr szavát szólja Isten embereihez. Úgy áll az emberek előtt, mint aki Isten előtt áll. Tekintettel arra, hogy a szavai Isten szívéből származnak, ezért erőteljesek és hatásosak.

Változatosság

Egy próféta szerepek sokaságát tudja magára vállalni. Ez Isten kreativitásának egy kifejezése. Egy próféta esetenként minden szerepében megnyilvánulhat, de többnyire (e szerepek közül) egy-kettőben mozog. Az ima fontos minden szolgálatban. Nincs két próféta, aki egyforma lenne, de mindegyiknek vissza kell tükröznie Isten kreativitását és elhívását. Egy próféta elhívása általában, de nem minden esetben foglalja magában a munkaköri leírását. (John and Paula Sanford – Illés feladata 42. o.).

Azon szerepek közül néhány, amiben egy próféta működhet, a következő részben vannak körvonalazva.

4.1. Ima

A próféta feladatának egyik fontos része az ima. Tekintettel arra, hogy a próféta ismeri az Úr gondolatát, ezért abban a helyzetben van, hogy sokkal hatékonyabban tud imádkozni, mint más emberek. Világos képe van arról, mit cselekszik Isten, így tudja hol a legszükségesebb az ima. Egy próféta örökdió az Úr szava fölött és imádkozik, hogy teljesebben be. Nem nyugodhat, míg Isten be nem teljesíti a szavát. (Ézs. 62:6).

A próféták feladatának fontos része a szüntelen imádkozás a keresztyén közösségekért. Valódi „prófétikus imákat” képesek imádkozni, amiben a Szent Szellem irányítja és vezeti a viselkedésüket és beszédüket. (Ézs 62:6) (Bruce Yocum – Prófécia és ima).

Az imádság a magas és fontos érzékelő képesség miatt hozzátartozik a prófétai szolgálathoz. Az imádkozó próféták általában „kelendők” Isten embereinek történetében. Isten őrállójának mindenkor és mindenhol az ima emberének kell lennie. Az imádkozó igehirdetők az Úr valódi prófétái, és mint Isten szája állnak rendelkezésre, egy bűnös generáció – anyagiasság gondolkodású férfiak és asszonyok – számára. A próféták a legmerészebb, a leghűségesebb és a leggyorsabb szolgálói az Úrnak. (E.M Bounds – Az ima fegyvere).

Az ima lényeges része a prófétai szolgálatnak. Természetes a próféták számára és éltető vér a szolgálathoz. Az ima a legfontosabb kommunikációs eszköz Istennel és kívánatos az Istennel való személyes kapcsolat szempontjából. (Clifford Hill – Prófétálás, múlt és jelen 117. o.).

A próféta egyben közbenjáró is. Mózes Isten és az emberek között állt. Mózes időről-időre a részre állt a nép nevében a haragos Isten előtt. Következésképpen a közbenjáró ima egy nagyon

fontos szerepet játszott Mózes életében. Mózes, mint próféta, érezte annak az üzenetnek a terhét a szívében, amit átadott az embereknek. Mélyen megindult, amikor Izrael nem válaszolt Isten parancsára. (Milton Smith – A próféta hivatalt).

Az emberek mindig a prófétikus emberekre tekintettek, amikor imát kértek – így teszik ezt ma is. Az imakérésekből kifogyva gyakran nagy jelek következnek be, amik megerősítik Isten szavát. Légy bátor! Légy óvatos! Légy buzgó! Bármi megtörténhet! Egy próféta és az üzenete az Úr előtt születik meg. A próféták az ima emberei. Egy ember, aki megtanulta, hogy csendességben üljön az Úr előtt, nem szennyezheti be magát a saját fájdalommal, tekintettel a nyomasztóan ható szituációra. (Lars Widerburg – Próféták teher nélkül).

A próféta terheinek elhordozása imára szólít fel, ők a próféta közbenjárók, akik érzékelik Isten fájdalmát azon dolgok felől, amik nem jól mennek. Ezek a próféták úgy tűnik, hogy életük nagy részében nyomott hangulatban élnek, de arra vannak elhívva, hogy imádkozzanak olyan dolgokért, amik rosszul mennek. Isten megáldja őket! (Jim Wies – Különböző típusú próféták).

Az ima emberei a kard (acél) emberei kell, hogy legyenek, mert a Sátán meg fogja támadni őket, mielőtt megkísérelné megrohmozni a királyságát. (L Ravenhill – Miért késik az ébredés.).

Hiszem, hogy a próféta szolgálat az a gáz, ami feltölti a közbenjárás és a tisztaság üzemanyag tankját. Egy próféta remény, hogy imánk – Isten elközelgő nagy meglátogatásának várása miatt – folyamatos kell, hogy legyen több éven keresztül – a nehézségek különböző időszakában. (Mike Bickle – Növekedés a prófétálásban 25. o.).

4.2. Kijelentést kapni az Úrtól

A prófétának egyik legfontosabb szerepe – várni Isten jelenlétében, hogy meghallja Isten szavát. Isten egy király és így mi nem tudjuk megmondani neki, hogy mikor szóljon. Meghallása mindig várakozást igényel. A próféták feladata az volt, hogy megismerjék Isten akaratát és azután át tudják adni a népnek. A szolgálatuk kijelentések átadását jelenti, azaz egy ismeret, amit Isten kijelentett számukra. A legkorábbi időktől kezdve a próféták inkább azt fogalmazták meg, mi lenne Isten akarata és nem az emberek akarata. Ez nemcsak a prófécia megkapására igaz, hanem az átadására is. Egy prófécia átadása tulajdonképpen Isten szavának átadását jelenti az emberek felé, és Ő úgy gondolja, hogy annak Isten ereje által kell megtörténnie. Az Úr keze rajta volt megerősítve és célba juttatva az üzenetet. (Clifford Hill – Prófétálás, múlt és jelen p. 31). A próféta úgy állt az emberek elé, mint aki korábban Isten előtt állt. (Milton Smith – A próféta hivatalt).

4.3. Szenvedés

Egy próféta gyakran szenvedésre van elhívva. A mély kapcsolat Isten „ujjával” gyakran szükségessé teszi a próféta felkészítését Isten szavának átvételére. Időnként neki magának is meg kell tapasztalni valami hasonlót ahhoz, amit később a népe is meg fog tapasztalni. Jeremiás sok évet töltött el fogságban, mielőtt a népe fogságra ment. Gyakran megvetett és száműzött volt; sőt egy áruló vádolta meg őt. Ezékielnek 390 napot kellett hazudnia az övéinek, hogy bemutassa azt az ítéletet, ami a nemzetére el fog jönni. Ez a bűn tette a prófétát rendkívül körültekintővé az emberi gyengeségre (Jer 20:7-10). A próféta fel van készítve arra is, hogy a szájalom szellemében adja át a gyakran nagyon nyers üzenetét. Az üzenet hitelességét rongja le, ha rossz szellemben kerül elmondásra. A szenvedés meglágyítja a próféta szellemét, ezért a legkeményebb üzenetet is a szeretet szellemében képes átadni. A szenvedés munkálta ki Jeremiás részvétét.

„És hallá Passúr a pap, az Immár fia (ő pedig fejedelem vala az Úr házában), Jeremiást, amint e szókat prófétálja vala: És megcsapdosá Passúr Jeremiást a prófétát, és beveté őt a tömlöcbe, amely a Benjámin felső kapujában vala, az Úr háza mellett.” (Jer 20:1,2).

Van egy speciális üzenet Jeremiás szolgálatában azok számára, akik a halál vermébe esve magányosságra kényszerültek, akik betöltik azt, ami Krisztus szenvedéséből még hiányzik és a halálból való feltámadás által gyümölcsöt teremnek egy szenvedéssel teli világban (F.B Meyer – Jeremiás).

A Zsidó levél hit fejezetében számos próféta hősként van felsorolva, akik szenvedtek az elvívásuk miatt.

„És mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról; Akik hit által országokat győztek le, igazságot cselekedtek, az ígéretek elnyerték, az oroszlánok száját betömték. Megoltották a tűznek erejét, megmenekedtek a kard élétől, felerősödtek a betegségből, erősek lettek a háborúban, megszalasztották az idegenek táborait. Asszonyok feltámadás útján visszanyerték halottjaikat; mások kínpadra vonattak, visszautasítván a szabadulást, hogy becsesebb feltámadásban részesüljenek. Mások pedig megcsúfoltatások és megostoroztatások próbáját állották ki, sőt még bilincseket és börtönt is; Megköveztettek, kínpróbát szenvedtek, szétfűrészeltettek, kardra hányattak, juhoknak és kecskéknak bőrében bujdosnak, nélkülözve, nyomorgattatva, gyötörtetve, Akikre nem volt méltó e világ, bujdosva pusztákon és hegyeken, meg barlangokban és a földnek hasadékaiban.” (Zsidó 11:32-38).

Egy próféta szolgálat magában foglalja a szenvedés és az ítélet előízét, ami a bűn eredményeként fog eljönni a gyülekezetre és az egész világra attól fogva, hogy a gonoszság hamarosan általánossá válik. Egy ilyen megbízatással rendelkező embernek késznek kell lenni arra, hogy megfizesse az árat: előzetesen megtapasztalva azt a szenvedést, ami az előreláthatóan bekövetkezendő eseményekkel együtt fog járni. Csak ebben az esetben lehet a figyelmeztetése érvényes. Egy konkordancia (szó) vizsgálat megmutatja, hogy több beszámoló van az Írásban Isten haragjáról és dühéről, ami Isten féltő szeretetét és gondoskodását fejezi ki. (A W Pink).

Egy olyan küldött, aki nem képes az elnyomottak kínjával hüen azonosulni, nem lesz képes elhordozni a megkönnyebbülés és gyógyulás üzenetét. Egy fájdalommentes üzenet nem tudja enyhíteni a fájdalmat. Egy fájdalommentes üzenet nem tud terhet hordozni. Az Úrnak egy igazi küldöttje minden útját a keresztnél kezdi. Minden szó, ami a szájából kijön, az a kereszt jelét viseli (Lars Widerburg – Próféták teher nélkül).

Sokan lelkesednek a próféta köpeny viseléséért, de vonakodnak attól, hogy Krisztus keresztyént hordozzák. Ez lehetetlen. Ha lehet választani a keresztyén vagy a próféta között, akkor válaszd a keresztyént. (Chip Brogden – Levél egy bizonytalankodó prófétához).

A próféta terhe olyan nagy, amit az ószövetségi próféták úgy érezték, hogy nem mindig hordozhatnak el. (Ian Breward).

4.4. Dicsőítés

A próféta szolgálat gyakran fontos szerepet játszik a dicsőítésben. Pál mondta, hogy

„amikor az egész gyülekezet összegyűlik a próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek; és a többiek ítélik meg. De ha egy másik ott ülő vesz kijelentést, az első hallgasson. Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki vígasztalást vegyen; És a prófétalelkek engednek a prófétáknak; Mert az Isten nem a visszavonásnak, hanem a békességnek [Istene]; miként a szentek minden gyülekezetében.” (1 Kor 14:29-33).

Egy prófécia Isten dicsőségéről és csodáiról beszél, ami Isten népét dicsőítésre inspirálja. 1 Krónika 24 férfiak sokaságát sorolja fel, akik el voltak különítve a hangszeres kísérettel való prófétálásra a templomi dicsőítés részeként. Erre a szolgálatra szükség van ma is. Egy kis közösségben ez a prófétai ajándéka által biztosítható. Nagy ünnepi összejöveteleken a próféták feladata, hogy szóljanak az Úrtól való szavakat a dicsőítés építésére. Mirjam, a prófétanő vezette Izraelt a dicsőítésben, miután átkeltek a Vörös tengeren.

Amikor a Fáraó lovasai lovaikkal és kocsiakkal bementek a tengerbe, az Úr a tenger vizét visszatérítette és betemette őket, de az Izraeliták száraz lábbal mentek át. Ekkor Mirjam a prófétaasszony egy tamburint vett a kezébe és minden asszony tamburinnal kísérte őt és táncoltak. Mirjam énekel hozzájuk: „Énekeljete az Úrnak, mert fenséges ő, ...” (2 Mózés 15:21).

A templomban voltak emberek, akiknek az volt a szerepe, hogy dicsőítés közben prófétáljanak. Professzionális dicsőítők és próféták voltak felelősek a dicsőítés vezetéséért Isten házában. Dávid a hadsereg parancsnokaival együtt elkülönít néhányat Asaf, Heman és Jeduthun énekesei közül a prófétálás szolgálatára, hárfával, lanttal és cimbalommal kísérve. Itt van egy felsorolás, hogy kik végezték ezt a szolgálatot:

„Mindezek az emberek az ő atyáik felügyelete alatt voltak az Úr templomában zenélve, cimbalommal, lanttal és hárfával az Úr háza szolgálatára. Asaf, Jeduthun és Heman a király felügyelete alatt álltak. Rajtuk kívül az ő rokonaik is mind képzettek és jártasak voltak az Úrnak való zenélésben, akiknek száma összesen 288 volt.” (1 Krón. 25,1,6).

4.5. Bátorítás

A testvérek bátorítása egy nagyon fontos része a prófétai szolgálatnak.

„Aki pedig prófétál, embereknek beszél épülésre, intésre és vigasztalásra... aki prófétál, a gyülekezetet építi”. (1Kor 14:3-4)

A prófétai szó építeni és bátorítani fogja a gyülekezetet. Ez nagyon fontos lesz a próbák és szenvedések időszakában. Silás és Judás két próféta volt, akik bátorították a gyülekezetet Antiókhában.

„Judás és Silás, akik maguk is próféták voltak, bátorították és erősítették a hívőket (Csel 15:32).

A Szentírás számos prófétát mutat be, akik nemzetük vezetőit bátor cselekedetekre buzdították.

„Amikor Asa hallotta ezeket a szavakat és az Obed fiának Azáriásnak prófeciáját, felbátorodott.” (2 Krón 15:1).

„És szóla Aggeus, az Úr követe, az Úr küldetésében, mondván a népnek: Én veletek vagyok, azt mondja az Úr. És felindítá az Úr Zorobábelnek, a Sealtiel fiának, a Júda fejedelmének lelkét, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak lelkét, és a nép minden többi tagjának lelkét is, és bemenének és munkálkodának a Seregek Urának, az ő Istenöknek házában. A hatodik hónapnak huszonnegyedik napján, Dárius királynak második esztendejében.” (Aggeus 1:13-15).

„És prófétálnak a próféták, Aggeus, a próféta és Zakariás az Iddó fia a zsidóknak, akik valának Júdában és Jeruzsálemben, [szólván] nékik az Izrael Istenének nevében.

Akkor fölkelének Zorobábel, Sealtiel fia és Jésua, a Jósadák fia, és hozzá kezdenek Isten háza építéséhez, mely Jeruzsálemben van, s velök valának Isten prófétái, támogatván őket.” (Ezsdrás 5:1,2).

„És a zsidók vénei építének és jó szerencsések valának Aggeus próféta és Zakariás, Iddó fia prófétálása folytán, és megépítették és elvégezték Izráel Istenének akaratójából, és Círus, Dárius és Artaxerxes, persiai királyok parancsolatjából.” (Ezsdrás 6:14).

A prófétai szolgálatnak kell ébren tartania a gyülekezetben a Szent Szellem újságára való fogékonyságot. Isten ébren akar tartani bennünket a jelenben ránk váró akaratával kapcsolatban, különösen, amit meg akar tenni bennünk és rajtunk keresztül. (Mike Bickle – Növekedés a prófétálásban 74. o.).

4.6. Előre megmondani a jövőt

A jövő megmondása része a próféta szolgálatának. Majdnem minden ószövetségi próféta úgy tűnt fel először, mint a jövő megmondója. Az örökkévaló Istennel való közössége által a prófétának hozzáférése van a jövő eseményeihez. Ő a Látó, aki szellemi látással rendelkezik Isten szándékáról a történelemre vonatkozóan. Látja a jövőt, de mindig a jelenben mondja el azt. Figyelmeztet a jövőbeni ítéletre, ezért az emberek megváltoztathatják az életmódjukat a jelenben. Beszél eljövendő áldásokról, ami reményt ad a jelen számára. A próféta a jelen időre vonatkozóan beszél a jövő fényében, amit Isten kijelentett számára. Például Ézsaiás figyelmeztette Ezékiást, hogy meg fog halni. Azokban a napokban Ezékiás beteg lett és a halálán volt. Ézsaiás próféta Ámos fia elment hozzá és ezt mondta neki,

„...Azt mondja az Úr: Rendeld el házadat, mert meghalsz és nem élsz. Akkor arccal a falhoz fordult, és könyörgött az Úrnak, mondván.” (2 Kir. 20:1,2).

A prófétáknak ismerni kell Istent, megérteni a világot és elhozni Isten kijelentését a világba, hogy kijelentsék azoknak az embereknek, ahol az meg fog történni. Rá kell mutatniuk, hogy mi fog megtörténni a jövőben. (Ian Breward).

A történelem kijelentéssé válik, mert megjelenik egy ember előre felkészítve arra a történelmi helyzetre, hogy megmondja mit jelent az.

A próféták nem kerültek ki, hogy megküzdjenek a megtörtént események kijelentésével, mert megértették azokat előre, és Isten által figyelmeztettek annak értelmére. (J A Motyer – Próféták és prófécia).

Majdnem minden próféta először úgy jelenik meg, mint jövőmondó. (J A Motyer – Próféták és prófécia).

A bűnbánat és a gyakorlati szentség a jövőre vonatkozó kijelentésen, az eljövendő haragra vonatkozó látás pedig Isten kegyelmének jelenre vonatkozó keresésén alapszik. Az elragadtatás eljövételére vonatkozó látás azt jelenti, hogy járjunk világosságban most. (J A Motyer – Próféták és prófécia).

A próféták a régmúlt dolgok eseményeinek megértése által többet látnak másoknál, ami mélyrehatóan befolyásolja a jelent és a végső jövőt. Látják a folytonosságot – a múltat, a jelent és a jövőt – egy töretlen ívben, ahogyan kevesen látják azt. (Art Katz – Milyen a prófétikus gyülekezet).

4.7. Irányok, irányelvek

A próféták hozzák el az Úr szavát a gyülekezetnek. A keresztyének – a világ eseményei közepette – így kaphatnak egy érintést, mert ők nem látják, mit cselekszik Isten. Ez főképpen igaz zavaros időkben, amikor nagyon nehéz látni Isten kezének munkáját. A próféták iránymutatást és látásokat fognak adni ezekben a helyzetekben, így Isten népe tudja, mi történik, és

nekik mit kell tenniük. Például Gád próféta iránymutatást adott Dávidnak megmutatva neki, hogyan kerülje el a bajt.

„Gád próféta pedig monda Dávidnak: Ne maradj a várban, [hanem] eredj és menj el Júda földére. Elméne azért Dávid, és Héreth erdejébe ment.” (1 Sám 22:5).

Írányt tudnak adni azok számára, akik az Úr akaratát keresik. Néha a próféta szó a gyülekezet egészéhez vagy annak vezetőségéhez szól. A próféta figyelmeztet, int, útbaigazít, közbenjár, tanít és tanácsol. Az a legfontosabb, hogy „a falakon álljon” és lássa, hogy mit cselekszik Isten, felhívva ez által a gyülekezet figyelmét az adandó válaszra. (Sanfords).

Egy próféta arra van elhívva, hogy „az Úr tanácsában álljon”. Az élő Isten előtt áll. Isten előtt állva arra van elküldve, hogy síkra szálljon Istenért az emberei előtt és elmondja az Ő szavát. (Tom Marshall – A próféták eljövetele).

A prófétálás azt jelenti, hogy Isten szívét és gondolatait közvetítjük egy személy felé, egy embercsoport felé vagy egy régió felé. Ezért a prófécia túlmutatva az életünkön Isten ígéreteihez kapcsolódik. Isten ígérete az Ő megmentő tervének kihirdetése és áldás a népe számára. Egy ígéret magában foglalja mind a kinyilatkoztatást, mind a cselekedetet. Isten ígérete egy Isten általi kinyilatkozással kezdődik kijelentve a jövőbeni tervét. (Chuck Pierce – A gyülekezet jövőbeni harca).

A személyes prófécitát óvatosan kell kezelni. A prófécia rendszerint nem utasítás, ezért veszélyes dolog meghozni életünket megváltoztató döntéseket egy olyan személy prófeciájára alapozva, aki nem elfogadott próféta szolgáló. A próféták néha adnak iránymutatásokat (utasításokat), de általában az valaminek a megerősítése. Isten már beszélt korábban ahhoz a személyhez azzal kapcsolatban. Isten akarata az, hogy az Ő szelleme által vezesse a népet. Vágyik arra, hogy minden hívő megtanulja meghallani a Szellem hangját. Egy prófétától jövő üzenet rendszerint megerősítésként jön egy olyan valamire, amit a Szellem már kijelentett az illetőnek.

Megerősítést kapni egy cselekedet előtt egy próféta által valóban bátorító, de nagyon óvatosoknak kell lennünk. Egy személyes prófécia félrevezető lehet, ha a saját terveink és vágyaink irányítják a gondolkodásunkat. Ezékiel meglepő figyelmeztetést ad erre.

„Valaki az Izráel házából bálványait szívébe fölveszi, és vétkének botránkozását teszi orcái elé, és megy a prófétához: én, az Úr felelek meg annak én magam által bálványainak sokasága miatt;” (Ezékiel 14:4).

Ha egy személy elhatárolja magát valamitől, amit meg kellene tennie, akkor a szíve bálványává válhat, így Isten prófétálhat neki olyat, amit hallani akar. Ha egy személy ilyen prófécia alapján cselekszik, az katasztrófához fog vezetni. Isten megteszi, hogy feltárja a bálványt és visszafoglalja a személy szívét. Ez azt jelenti, hogy óvatosoknak kell lennünk a személyes prófeciával kapcsolatban. Ha egy prófécia megerősítés arra, amit meg akarunk tenni, az lehet annak a jele, hogy a saját tervünket akarjuk végrehajtani, ami „egy bálvány a mi szívünkben”.

Fontos döntéseket hozni egy másik személy általi kijelentés alapján nagyon veszélyes. Helytelen dolog teljesen más ember vezetésétől függni. Sok keresztyén félre van vezetve, mert eredménytelenek abban, hogy saját vezetését kapjanak Istentől. (John Bevere – „Ezt mondja az Úr” – című könyvében hasznos tanácsokkal lát el bennünket arra vonatkozóan, hogyan kezeljük a személyes prófeciákat.)

Ezeknek a szolgálóknak a legfőbb erőfeszítése az volt, hogy kinyilvánítsák Isten szívét a népük számára, megcélözva azzal a szívüket, hogy térjenek vissza Isten útjára. Isten minden prófétáját valamilyen céllal küldte Izraelhez és Júdához. Ezt úgy teljesítették, hogy elmondtak dolgokat vagy személyes üzenetet egy adott személy számára. Ez azonban csak kis része volt

a szolgálatuknak, ami nagy dolgokat segített elvégezni. Mi túl gyakran becsapottak vagy félrevezettek vagyunk a többség által, holott Isten a kevesekkel tart, ugyanakkor kevéssel rendelkezünk abból, amiben Isten bőséges. Úgy tűnik, hogy a mai prófétai szolgálat a kis dolgokkal foglalkozik, személyes próféciákat adva át és megmondva a jövőt. Ki kell terjesztenünk a hatókört és nem visszalépni – bizonyos írások által állított – korlátok közé, hogy befogadjuk a prófétára vonatkozó teljes képet. A prófétára vonatkozóan egy téves látás alakult ki; nevezetesen, hogy a gyülekezet könnyen félrevezethető. (32. o.).

Nem a keresztyén prófétáknak kell megmondani, hogy az emberek mit tegyenek! Ők csak megerősítik, amit Isten mond. Odamenni egy keresztyén prófétához vezetésért és iránymutatásért ellentmond az Újszövetségnek, ami számunkra Istenhez való közvetlen hozzáférést és elérést jelent Jézus Krisztuson keresztül a Szent Szellem által. (Graham Cooke – Fejlődés a prófétai ajándékaidban p. 199).

Azt mondani az embereknek, amit hallani akarnak a helyett, amit nekik hallaniuk kell, az legyengíti a gyülekezetet. Ez arra ösztönzi az embereket, hogy az ajándékokat és a megnyilvánulásokat keressék és elhanyagolják az isteni jellemet (John Bevere – Ezt mondja az Úr 34. o.).

Hosszú időn keresztül csak olyan prófétai szolgálat volt látható, ami egy „megáldó szolgálat” volt. A próféták a gyülekezetbe jöttek, részt vettek néhány összejövetelen, megáldották az embereket és mentek tovább. (Graham Cooke – Fejlődés a prófétai ajándékaidban. 272. o.).

4.8. Álmodások értelmezése

Egy fontos szempont a prófétai szolgálatnál az álmodások megfejtése, értelmezése. Isten gyakran beszél álmodásokban olyan emberekhez, akik nem figyelnek rá. Meg kell tanulni értelmezni ezeket, hogy megértsük, mit mond Isten. A próféták néha ügyesek az álmodások értelmezésében.

A történelemben jelen időszakában Isten felemeli a prófétáit az utolsó idők akaratának beteljesítése céljából. „*Ha egy próféta vagy álmodó támad közöttetek. (5 Móz.13:1),*” az egyértelműen mutatja, hogy az Úr hasonló módon törődik a prófétákkal és az álmodókkal. Sajnálatos módon Krisztus teste még nem ragadta meg azt a maga teljességében. Fontos, hogy legalább a próféták, de remélhetően az egész Test meg fogja érteni, hogy fontos a próféták jelenlegi felkészítésére vonatkozó látásmód és hogy minden próféta szakértővé válik a saját és mások álmodásainak értelmezésében. (Joy Parrott Példázatok az éjszakában)

Dániel olyan próféta volt, aki jártas volt az álmodások megfejtésében (Dániel 2:1-28).

Egy éjszaka egy titokról kapott kijelentést látásban. Akkor Dániel dicsérte a mennyi Istenét és azt mondta:

„...Áldott legyen az Istennek neve örökkön örökké: mert övé a bölcsesség és az erő. És ő változtatja meg az időket és az időknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ad bölcsességet a bölcséknek és tudományt az értelmesekeknek. Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat, tudja mi van a sötétségben; és világosság lakozik vele! Néked adok hálát, atyáimnak Istene, és dicsérlek én téged, hogy bölcsességet és erőt adtál nekem, és mostan megjelentetted nekem, amit kértünk tőled; mert a király dolgát megjelentetted nekünk!” (Dán 2:19-23).

Az álmodások gyakran emberekről és tárgyokról szólnak olyan szimbólumok használatával, amiket jól ismerünk. Nem kell azt feltételezni, hogy szó szerint fog beteljesülni. Például József látta a napot, a holdat és tizenegy csillagot meghajolva maga előtt. Ez nem szó szerint teljesült be, de végül is látta az atyját és tizenegy testvérét meghajolni öelőtte. (1 Móz. 37:5-12; 40:5-22; 44:11-32). Az álmodásokat meg kell magyarázni, mint a példázatok. A királyok és

az uralkodók gyakran hallják Istent álmokon keresztül szólani. A próféták tudnak segíteni nekik, hogy megértsék, mit mond Isten.

„Isten dicsősége, hogy eltitkoljon egy dolgot; egy dolgot kikutatni viszont királyok dicsősége.” (Péld. 25:2).

Azok, akiket különösképpen megajándékozott Isten álmokkal, látásokkal, próféciákkal és kijelentésekkel óvatosaknak kell lenniük, hogy ne gondolják túl nagyra magukat amiatt, hogy ők egy prófétai csoport. Szolgálatukkal a gyülekezet elhívásának egy fontos részét töltik be, mégpedig azt, hogy a gyülekezet egy prófétikus közösség legyen. (Mike Bickle – Növekedés a prófétálásban p. 195). (John Paul Jacksonnak van egy jó tanítása az álmok magyarázatáról).

4.9. Kiigazítás és figyelmeztetés

Van egy negatív oldala is a próféta szolgálatának. Ez látható Jeremiás elhívásában is:

„Lásd, én e mai napon népek fölé és országok fölé rendellek téged, hogy gyomlálj, irts, pusztíts, rombolj, építs és plántálj!” (Jer 1.10)

A hat kifejezésből, amit Isten használt Jeremiás szolgálatának leírására, négy negatív volt. Istennek gyakran kell gyomlálnia, irtania, elpusztítania valamit, mielőtt el tud kezdeni építeni és plántálni. A próféták együttműködnek Istennel mindazon dolgok lerombolásában, amik nem az igazság fundamentumán épültek fel. Ezt az ítélet bejelentése által teszik meg. Ugyanakkor öröködnék minden fölött, amit Isten épít, hogy látható legyen annak az igével való összhangja. Ez egy megdöbbentő feladat, de Isten nem tudja befejezni a helyreállító munkáját mindaddig, míg a prófétai szolgálat helyre nem áll.

Isten munkájának kétharmad része ezért a rombolás irányítása volt. Ez nem kellemes vagy könnyű munka (F.B Meyer – Jeremiás p. 109).

Jeremiás sorsa az volt, hogy egy olyan időben prófétáljon, amikor Júdában minden dolog nagyon rosszul ment: a pénzügyek, a politikai zűrzavar a tetőfokára hágott és a legsötétebb tanácsosok uralkodtak. Egy ilyen helyzetben kellett belevetnie magát hősiességgel egy szakadékba, egy vadul háborgó veszedelembé, hogy feltartóztassa és visszafordítsa népét az úton, amin – fejjel rohanva – haladt a pusztulásba, hogy megghiúsítsa és megállásra kényszerítse a szakadék előtt és saját népe meglássa, hogy egy asszony gyöngédségével szerette őket. (Dr. Moorehead).

Pál úgy írta le a prófétai szolgálatot,

„ha egy hitetlen, vagy avatatlan, az mindenektől megfeddetik, mindenektől megítéltetik, És ilyen módon az ő szívének titkai nyilvánvalókká lesznek; és így arcra borulva imádja az Istent, hirdetvén, hogy bizonynal az Isten lakik ti bennetek. „Isten valóban közöttetek van!” (1 Kor. 14:24,25).

Amikor Jeremiás megkapta az elhívását a prófétai szolgálatra, az hat különböző feladat összefoglalását jelentette. A nemzetek fölé volt helyezve, hogy gyomláljon; irtson, pusztítson, romboljon, építsen és plántáljon (1:10).

Nincs megalkuvás! A próféta szíve olyan, hogy ha rossz dolgokat lát, akkor szembe kell szállni vele, és ha Isten szavát hallja, nem lehet könyörületes. (Art Katz – Egy próféta szíve).

A vezetők többnyire nem olyan próféták, aki hallják a figyelmeztetést, hanem inkább hallgatók, akik engedelmessé válnak a prófétának. A próféta munkája magányos. Rendszerint egy „egyszemélyes” – a beszédével romboló – csapat, aki a gonosz gyökerét támadja meg, ami mindent megtámad. Nem ezt vagy azt a gonosz dolgot kritizálja; hanem kritizálja azt a

rendszer, ami rossz fák erdejét és rossz gyümölcsöket terem. Ő nem egy favágó; ő fa gyökértelenítésére vállalkozik. (Gary North – Próféták, vezetők, követők, vesztesek).

Illés félelmetes módon imádkozott. De volt ott valami sokkal félelmetesebb, mint a fizikai szerencsétlenség és a szenvedés, tudniillik erkölcsi eltévelyedés és szellemi hitehagyás. Ez nagyon ritkán érzékelhető. Reménytelen állapot drasztikus cselekedetet vált ki. (A W Pink).

Illés egy konfrontálódó próféta volt. Isten arra használta őt, hogy szembe szálljon az ő idejében.

Egyik eleme a keresztyén szájalom kifejezésének a dühkitörés. Ha úgy látjuk a rosszat, ahogyan Isten látja azt, akkor megérezzük, mit érez Isten. Mózes dühkitörés fogta el, amikor megpillantotta népe állapotát. A népe éretlen volt, de Mózes dühkitörése természetes volt. A próféták idejében, amikor Izrael nemzete életében hanyatlás következett be, az erőszakos társadalmi igazságtalanságot és embertelenséget eredményezett és eldurvult a próféták meggyalázása. Ámos mérges lett, amikor látta a szegények eladását egy cipő árért. (Os Guinness).

Izrael prófétáinak hangja elsődlegesen az ítélet szava volt Isten népe fölött. A gyülekezet prófétái hangjának olyan szónak kell lenni, ami figyelmezteti a gyülekezetet a küszöbön álló ítéletre. A világ figyelmeztetése másodlagos. (Ez 3:5,21; Ez 33:7) (Os Guinness).

Ámos egy olyan próféta volt, aki látta népének állapotát és ismerte azokat a dolgokat Izraelben, amivel Istennek baja volt. Nem a világi társadalom az, hanem Isten népe, akihez Istennek elsődlegesen köze van, és akit Isten először meg fog ítélni („az ítélet Isten házán kezdődik”).

Mint a legtöbb próféta Ámos sem volt szívesen látott próféta a saját népe között. Amikor egy valódi próféta megjelenik a színen, hajlamos rá, hogy kényelmetlen helyzetbe hozza az embereket. Ámos napjainak népe gazdag és vallásosan jámbor volt, valamint katonailag biztonságos és kormányzás szempontjából rendben volt. A legkevésbé sem akarták, hogy egy próféta beleavatkozzon a jól elrendezett életükbe. (Bob Munford).

4.10. Figyelmeztetés a veszélyre

Amikor Pál Jeruzsálembé ment Agabus próféta figyelmeztette őt a veszélyre, amivel szembe kell néznie (Csel 21:10,11). Isten gyakran felkészíti az embereit ilyen módon. A próféta őrálló, aki figyelmezteti Isten embereit a bekövetkező veszélyre.

Beleesik egy madár a csapdába, ha nincs csapda felállítva számára? Összeesik a csapda a földön, ha nincs semmi, ami érintse? Amikor a trombita felhangzik egy városban, nem remegnek meg az emberek? Amikor katasztrófa jön egy városra, nem az Úr idézte azt elő?

„A Mindenható Úr semmit sem cselekszik, anélkül, hogy kijelentse az Ő tervét az Ő szolgálóinak, a prófétáknak.” (Ámos 3:5-7).

Isten szolgálóinak az a kötelessége, hogy figyelmeztessék az embereket a veszélyre, rámutatni Isten elleni lázadásukra, ami a biztos pusztulásba vezet és hívna őket, hogy meneküljenek el az eljövendő harag elől. Kötelességük, hogy megdorgálják a gonoszságot, bárhol is fordul az elő. Ők azok, akik leleplezik a képmutatókat, ellenállnak a zsarnokoknak és szembeszállnak a gonosszal, elbánnak azokkal, mint bajkeverőkkel. Azok, akik a bűneik által kivívják Isten haragját valóban a bajkeverők és nem azok, akik figyelmeztetik őket a veszélyre, aminek a gonoszságuk miatt vannak kitéve. (A W Pink).

A mai kor Illés prófétáinak az első feladata az, hogy felkészítsék az embereket a tűzre. Mi nem vagyunk felkészítve rá, hogy meglássuk a kimenekülés útját. (John and Paula Sanford – Illés feladata).

Illés a tűz prófétája. Figyelmeztet, hogy a tűz el fog jönni. Közbenjáró imával hívja le a tüzet. A mai kor Illés prófétája az Úrtól az lesz, aki a megpróbáltatások kezdetére fog figyelmeztetni. Nemcsak az a feladatuk, hogy általánosságban figyelmeztessenek, hanem konkrétan, ahogyan az Úr ad kijelentést a családokra, a gyülekezetre, egyénekre, autókra, repülőkre, földrengésre és tornádókra. (John és Paula Sanford – Illés feladata p. 28).

A tanítás felépít minket, ugyanakkor figyelmeztet, hogy védjük meg magunkat! Ha csak tanulunk, de a figyelmeztetéseket félretoljuk, akkor el tudjuk veszíteni azt, amit a tanítás szolgálata létrehozott. (John Bevere – Ezt mondja az Úr 11. o.).

A „postmillennializmus” ezzel éles ellentétben tagadja, hogy a történelem során a szövetség megtartás Isten negatív szankcióiak elsődleges célja. Isten fogja bizonyítani, hogy a Biblia üzenete a szövetség alapján áll: a hittel való teljesség Isten áldásait hozza el, míg az Isten elleni lázadás eredménye átok. (5 Móz. 28). Ez az ószövetségi próféták üzenete, akik megvádolták Izraelt és Júdát, bírói úton híva vissza minden szövetségtörőt a szövetségi hűségbe. Negatív szankciókkal fenyegették meg őket a kultúra minden területén, ha vonakodnak megtenni azt. (Gary North Millennialism and Social Theory p. 211).

Amikor egy nép eléri az erkölcsi gonoszság bizonyos szintjét, a büntetés már nem egyéni szinten hat, hanem kihat egy egész nemzetre. Ha a polgári rend elveszíti képességét az Istenért való cselekvésre, akkor Isten cselekszik az ellen. (RJ Rushdoony).

A prófétának meg kell határoznia saját generációja alapvető gonoszságát. Jó előre azonosítani kell azokat a legvalószínűbb gonoszságokat, amik felemészítik a nemzetet, és kiváltják Isten haragját. (Gary North – Próféták, vezetők, követők, vesztesek).

„És mikor bizonyoságot tett az Úr Izráelben és Júdában minden prófétája és minden látnoka által, ezt mondván: Térjetek meg a ti gonosz útaitokról, és őrizzétek meg az én parancsolataimat és rendeléseimet, az egész törvény szerint, amelyet parancsoltam a ti atyáitoknak; és amelyet ti hozzátok küldöttem az én szolgálóm, a próféták által: Akkor nem engedelmeskedtek, hanem megkeményítették az ő nyakokat atyáik makacssága szerint, akik nem hittek az Úrban, az ő Istenökben. Sőt megvetették az ő rendeléseit és szövetségét, amelyet atyáikkal kötött, és az ő bizonyoságtételeit, amelyekkel megintette őket, és hiábavalóságot követvén, magok is hiábavalókká lettek, és a körültek való pogányok után [indultak,] akik felől pedig azt parancsolta nekik az Úr, hogy azokat ne utánozzák.” (2Kir. 17:13-15).

4.11. Az idők jeleinek megmagyarázása

Jézust keresztre feszítették a zsidók, mert megértették ugyan az időjárás jeleit, de az idők jeleit nem. Jézus azt mondta a sokaságnak

„... Mikor látjátok, hogy napnyugatról felhő támad, azonnal [ezt] mondjátok: Záporeső jó; és úgy lesz. És mikor [halljátok] fújni a déli szelet, [ezt] mondjátok: Hőség lesz; és [úgy] lesz. Képmutatók, az égnek és a földnek ábrázatáról tudtok ítéletet tenni; erről az időről pedig mi dolog, hogy nem tudtok ítéletet tenni?” (Luk 12:54-56).

A prófétáknak meg kell érteniük az idők jeleit és megmagyarázni a világ számára. A Látó olyan ember, aki megérti az idők jeleit. Képes arra, hogy érzékelje és felismerje egy helyzet szellemi jelentőségét, és isteni látást tudjon adni arra a helyzetre. Személyes erősségeik: a világos látás és a különbségtétel ajándéka, annak ellenére, hogy vagy elmondják, vagy nem, amit látnak valakiben; a sajátos viselkedésük. Az ilyenfajta próféta rendkívül értékes, mint óralló és közbenjáró az egyház keretén belül. (Jim Wies – Különböző típusú próféták)

Értelmezésünk szerint egy hosszú, körülményes, gyakran késlekedő folyamat végén, ott vannak a megmentő tevékenység hirtelen robbanásai... Kell, hogy a próféták, akiket Isten fel-

emel, előjöjjenek és megjelenjenek ezekben az időkben, a látóhatár egy pontján. A próféta úgy írható le, mint egy olyan személy, aki sokkal jobban tudja, mint bárki más, hogy mikor van rendelt ideje a dolgoknak. (Robert – Banks – A zsarnokság ideje p. 180).

Ha egy prófétának nincs személyes előtörténete Istennel, akkor nincs szellemi mélysége, amiből táplálkozhatna; nincsenek mély gyökerei egy szilárd talajban, sok éves keresztyén tapasztalattal megalapozva. Hogyan tud akkor a próféta ezek nélkül biztos kijelentés pozíciójából beszélni, hogy Isten mit mond az Egyháznak ma? Továbbá, ha egy próféta nem tud olvasni kora jeleiből és pontosan értelmezni azt; ha egy nem képes pontosan megítélni és pontosan ismerni saját generációját; ha nem képes elmondani, amit Isten, mint aktuális félreérthetetlen igazságot mond, és cselekszik, akkor hogyan tud a jövő eseményeiről beszélni? (Chip Brogden – Prófétikus ellentét).

A próféta ismeri, mikor minek van ideje. Egy prófétikus megértéssel rendelkezik a jelen kor életmódjával és lelkiállapotával kapcsolatban. Be tudja azonosítani és ismeri egy társadalomban lévő tendenciákat, látva annak gyökereit. Képes elemezni a tendenciákat és a bekövetkező eseményeket megkülönböztetés alapján. Erőteljes szavakkal támadja a kora életmódját. (Lars Widerberg – A prófétai hivatal megvilágítása – A jövő megjelentője).

A Látó rendelkezik egy olyan képességgel, hogy megfejtse a szellemi légkört. Képes azonosítani a meghatározó motivációs erőt. A szerepe az, hogy keresztül lásson az álarcokon, hogy felszínre hozza az emberi butaságot és gonoszságot a szegények és szükségbe lévők érdekében. Az őrálló az emberi szívek felett áll, aki észreveszi a motivációkat és azért imádkozik, hogy előhívja a helyreigazítást. A próféta egy Látó. A megbízatásának alaptermészete a megfigyelés, az éberség. Hason fekve elmélkedik, és jártassága van különböző kikövetkeztetési módozatokban. (Lars Widerberg – A Látó).

4.12. A történelem megértése

A prófétáknak szerepük van a történelem megértésének és magyarázatában. Amikor megszűnik a történelem megértésének képessége, elveszik a tájékozódó képesség is. (Clifford Hill ezt valóban jól megmagyarázta.)

A gyülekezet képtelen arra, hogy hatékony vezetést adjon egy világi társadalomnak, mert akkor elveszíti érzékenységét a misszióra és a vezetésre. Saját látásának világos érzékelése nélkül, az azonosság – és elhívás – tudata erőtlen lesz, és nem fog tudni hatással lenni egy fokozatosan elvilágiasuló társadalomra. Egyik fő oka, hogy a gyülekezet elvesztette iránymutató képességét, a történelem megértésében bekövetkezett világos koncepcióbeli hiányossága. Az emberiség meg akarja érteni a történelmet. Ez alapvető fontosságú az alárendelt dolgokban való viaskodásban az élet értelmére és jelentésére vonatkozóan. A gyülekezet sohasem lehet képes teljesíteni az emberiség legmélyebb vágyát, és iránymutatást adni világi társadalomnak (nemzeteknek), hogy egészséges politikát hozzon létre (az emberiség boldogságát és jólétét mindaddig) mindaddig, míg a keresztyének vissza nem szerzik a történelem megértésének képességét. (Clifford Hill – Nemzetek megrázása 21. o.).

Isten cselekedetei felfedezhetők az emberi történelemben, és ez az egyik fő szerepe a prófétáknak. (Clifford Hill – A nemzetek megrázása 23. o.).

A Biblia egy olyan Istent jelent ki, aki az egész világra vonatkozó tervvel rendelkezik, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ha Isten egyszer kijelenti az akaratát, senki sem tud megállni előtte vagy megakadályozni Őt a szavának beteljesítésében. Isten, mint a történelem Ura cselekedetének megértési hiánya, olyan valami, ami nagyon nagy veszteség a nyugati gyülekezetek számára. Ez a gyülekezetek nagy gyengeségét eredményezte, ezért ki kellett hirdetni Isten szavát és büntető ítéletét prófétikus erővel a huszadik század második felében,

amikor minden nemzet meg lesz rázva. Amikor Isten kinyújtja a kezét, és azt mondja, hogy az idő elérkezett a nemzetek vagy népek számára, azok nem tudnak a továbbiakban megállni. (Clifford Hill – Nemzetek megrázása 26. o.).

Istennek a történelemre vonatkozó tervét a próféták jelentik ki.

„Melynek olvasásából megérthetitek, hogy micsoda az én értelmem a Krisztus titka felől; Amely egyéb időkben meg nem ismerttetett az emberek fiaival úgy, ahogy most kijelentetett az Ő szent apostolainak és prófétáinak a Lélek által” (Ef. 3:4,5).

4.13. A prófécia megvizsgálása

A próféták arra vannak elhívva, hogy Isten beszédét szólják. A másik fontos része a szolgálatuknak, amit meg kell látnunk és fel kell hozzá nőni hozzá; a próféciák megvizsgálása.

„A próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek; és a többiek ítélik meg.” (1 Kor 14:29).

A prófétai szerep része, hogy üljenek össze és hallgassák meg a próféciákat és „gondosan vizsgálják meg” a kimondott szavakat. Ez olyan valami, amit ketten vagy hárman együtt kell, hogy megtegyenek. Ha egy prófécia nem kapott egyértelmű támogatottságot, akkor el kell vetni. A próféciák megvizsgálása nagyon fontos része a prófétai szolgálatnak. Mostanában egyre több prófétai szót hallani a gyülekezetekre vonatkozóan, de ezek minősége nagyon vegyes. Keresztyének nem tudják, hogy melyik igét vegyék komolyan. Sok katasztrófa való figyelmeztetés nem teljesedett be. Ez a trombita bizonytalan hangja, ami zavart okozott a gyülekezetekben. A megoldás, hogy nagyobb befolyást kapjanak a próféták és vizsgálják meg a próféciákat, és válogassák ki azok közül a polyvát. Azok a gyülekezetek, amelyek mozdulnak a próféciákban, súlyt helyeznek ennek elvégzésére.

4.14. Őrálló

Néhány próféta őrálló vagy olyan ember, aki Isten városának falain áll és látja, mit cselekszik Isten. Távolról látják a bekövetkezendőket. Gyakran nagy távolságokra látnak előre. Sok ige beszél az őrállók szerepéről.

„Efraim szétnéz az én Istenem mellett. A prófétának minden útaira háló vettetett; gyűlölség van Istenének házában.” (Hós 9:8).

Ezekiel őrállónak volt elhívva.

„És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Embernek fia! szólj néped fiaihoz és mondjad nekik: Mikor hozándok fegyvert valamely földre, és a föld népe választ egy férfit ő magok közül, és őt őrállójokká teszik: És ő látja jőni a fegyvert a földre, és megfújja a trombitát, és megint a népet; Ha valaki hallándja a trombitaszót, de nem hajt az intésre, s aztán a fegyver eljő és őt utóléri: az ő vére az ő fején lesz. Hallotta a trombitaszót, de nem hajtott az intésre, tehát az ő vére ő rajta lesz; és ha hajtott az intésre, megmentette lelkét. Ha pedig az őrálló látja a fegyvert jőni, s nem fújja meg a trombitát, és a nép nem kap intést, és eljő a fegyver s utólér közülök valamely lelket, ez a maga vétké miatt éretett utól, de vérét az őrálló kezéből kérem elő. És te, embernek fia, őrállóul adtalak téged Izráel házában, hogy ha szót hallasz a számból, megintsed őket az én nevemben. Ha ezt mondom a hitetlennek: Hitetlen, halálnak halálával halsz meg; és te nem szólándasz, hogy visszatérítsd a hitelent az ő útjáról: az a hitetlen vétké miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg. De ha te megintetted a hitelent az ő útja felől, hogy térjen meg róla, de nem tért meg útjáról, ő vétké miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet. Te pedig, embernek fia, mondjad Izráel házában: Ezt mondjátok, mondván: Bizony a mi bűneink és vétkeink rajtunk vannak, és bennök mi meg-

rotheadunk, mimódon éljünk azért? Mondjad nekik: Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem gyönyörködöm a hitetlen halálában, hanem hogy a hitetlen megtérjen útjáról és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz útaitokról! hiszen miért halnátok meg, oh Izráel háza!?” (Ezék 33:1-11).

A próféta őrállónak volt elhívva, mert alapvetően a szellemi valóságban működött éppen úgy, mint az igazi őrállók a természetes valóságban. A természetes őrállók meghatározott posztokon voltak elhelyezve a város falain, ami láthatóságot biztosított nekik, hogy őrködjének a királyért vagy a nemesség más tagjaiért és bejelentsék a közelgő veszélyt. Látták a külső ellenséget is vagy valami rendezavarás keletkezését a városon vagy Izrael táborán belül.

Az őrálló nem eszik és iszik együtt a városi éttermekben a helyben lakókkal. Neki az őr-toronyban kell állni és kémlelni az éjszakát. (Ron McKenzie).

Az őrálló olyan, mint a sas. Szabadnak kell lennie – nem korlátozva ember által –, hogy amit tenni akar (Istenben) szabadon megtehesse és a prófétikusság hadd áradjon ki minden területre. Szabadság nélkül az őrálló olyan, mint a kontrollált repülő sas, a gyülekezet láncra vert rabja, aki képtelen arra, hogy beszámoljon a visszaélésekről, hibákról és a bűnökről, amiket a saját gyülekezetén belül lát. (Steve Snow – Őrálló sasok erőforrása).

A valódi gyülekezet nem válik intézménnyé, ha az őrálló a helyén van. (John Martin)

Illés szolgájának szüksége volt, hogy kinyissa a szemét és meglássa a helyzetének teljes valóságát. Ez olyan valami, amire mindenkinek szüksége van.

„Felkelvén pedig jókor reggel az Isten emberének szolgálója, kiméne, és ímé seregek vették körül a várost, és lovak és szekerek. És monda néki az ő szolgálója: Jaj, jaj, [édes] uram! mit cselekedjünk? Felele ő: Ne félj. Mert többen vannak, akik velünk vannak, mint akik ő velők. És imádkozott Elizeus és monda: Óh Uram! nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá az Úr a szolga szemeit és láta, és ímé a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül.” (2 Kir 6:15-17).

4.15. Kihívást intéz a nemzetekhez

A próféta elsődleges felelőssége, hogy Isten embereihez beszéljen. Iránymutatást és helyreigazítást kell adnia a gyülekezetnek. Egy próféta azonban arra is el van hívva, hogy beszéljen a nemzetéhez. Az Ószövetség sok prófétája összeütközésbe került a királyokkal, és fontos szerepet játszottak a nemzet életében. Néhányan más idegen nemzetekhez is címezték a szavukat. Ézsaiás, Jeremiás és Ezékiel mind prófétáltak a körülöttük élő népeknek. (Ézs. 13-12, Jer 46-51, Ezék 25-32).

A gyülekezetnek mindig lesz egy prófétikus vonatkozása, de ehhez a prófétai szolgálatnak sürgősen helyre kell állnia.

Izrael prófétái nem elszigeteltségben éltek, hanem járatosak voltak a nemzetközi politikában, a nemzet felemelkedésében és bukásában. Némelyikük kimondottan a saját nemzete ellen prófétált. Mindezek világi helyzetekre vonatkoztak és az elhívásuk része volt, hogy próféciaikat mondjanak a világ más nemzetei ellen is. (Milton Smith).

Érettségre jutva a prófétai ajándékaikban éveken keresztül hittel teljes módon engedelmeskedve Istennek, a próféták elkezdnek a prófétai hatalom új szintjén működni. A próféták erőteljes beszédekkel közvetítenek világi kormányoknak, szó szerint megrázva az alapvető politikai berendezkedésüket. (Dennis Cramer – Prófétiás politikai erő).

A nemzetek sorsa a földi hatalom felemelkedése és bukása. A kormányok, királyi birodalmak és fejedelemségek a földön Isten szívének felügyelete alatt állnak. Ő látja a véget a kezdetektől. (Graham Cooke – Fejlődésed a prófétai ajándékodban 135. o.).

4.16. Isten cselekvésének kezdeményezője

„Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak.” (Amos 3:7).

Ézsaiás beszéde Isten beszéde volt, a kinyújtott keze az Ő terve szerint.

„Megesküdött a seregeknek Ura, mondván: Úgy leszen, mint elgondolám, úgy megy véghez, mint elvégezém: ...Ez az elvégezett tanács az egész föld felől, és ez ama felemelt kéz minden népek fölött. Mert a seregek Ura végezte, és ki teszi azt erőtelenné? Az ő keze fel van emelve; ki fordítja el azt?” (Ézs 14:24-27).

„Feltúrta az Úr szent karját minden népeknek szemei előtt, hogy lássák a föld minden határai Isteniünk szabadítását!” (Ézs 52:10).

A prófétai szív és nem a prófétai terv fogja megváltoztatni a történelem irányát és elhozni az isteni jövődőlés valóságos eredményét. (Philip Greenslade – The Sharp Cutting Edge).

4.17. Biblikus látásmód

A próféták kell, hogy Isten szakértői legyenek. A feladatuk az is, hogy továbbadjanak egy biblikus látásmódot a gyülekezetre vonatkozóan. Egy próféta a Szentírás jó ismerője.

Jeremiás az összes ószövetségi próféta közül az emberi szív legkiemelkedőbb prófétája volt... Jeremiás semmit sem akart a hallgatóitól vagy az olvasóitól, csak a szívüktől. Legyünk szabadok rá, hogy a próféták megtanácskozzák és elküldjék követüket, ahogyan abban békeségük van. Jeremiás, életének hosszú ideje alatt, alkalmas és alkalmatlan időben a hallgatói szívét ostromolta. (David M Howard – Tűz szavai, Könny folyója 54. o.).

A Látók a kijelentés emberei, a világosság emberei, akik szellemileg érett emberek. (Lars Widerberg – A Látó.).

4.18. Betegek gyógyítása

Néhány prófétának ajándéka van a betegek gyógyítására. Elizeus egy olyan próféta volt, aki eredményesen mozgott a gyógyítás ajándékában. Illésnek – a tanítójának – a lába nyomát követte.

„Amikor Elizeus megérkezett a házba, egy fiú halottan feküdt az ágyán. Bement, bezárta az ajtót és imádkozott az Úrhoz. Azután ráfeküdt az ágyra a fiú tetejébe; száj a szájra, szem a szemre és kéz a kézre. Amikor elterült rajta a fiú teste felmelegedett. Elizeus felkelt és fel alá járkált a szobában és azután odament az ágyhoz és még egyszer végigterült rajta. A fiú hétszer tüszentett és kinyíltak a szemei.” (2 Kir. 4:32-35).

„Izrael királya gyorsan elolvasta a levelet, megszagatta ruháját és azt mondta, „Isten vagyok én? Tudok én megölni és életet adni? Miért küld ez az alak hozzám valakit, hogy gyógyítsam az ő leprájából? Látod, hogyan próbál kikezdeni velem!” Amikor Elizeus, Isten embere hallotta, hogy Izrael királya megszagatta az ő ruháit, hozzáküldött ezzel az üzenettel: „Miért szaggattad meg a ruhádat? Jöjjön el az az ember hozzám és meg fogja látni, hogy van egy próféta Izraelben.” Így Naámán ment az ő lovas hintóján és megállította Elizeus házának ajtaja előtt. Elizeus kiküldött egy hírnököt, hogy mondja meg neki, „Menj és mosakodjál meg hétszer a Jordánban és a te tested helyreáll és meg fogsz tisztulni.” (2 Kir. 5:7-10).

4.19. Vezetők kinevezése és felkenése

Az ószövetségi időkben Isten gyakran használt egy prófétát egy király kinevezésére és felkenésére. Sámuel felkente Sault és azután Dávidot királynak. Egy próféta felkente Salamont, mint Dávid örökösét.

„Aláméne azért Sádók pap és Nátán próféta és Benája, a Jójada fia, a Kereteusok is és a Peleteusok, és felültették Salamont a Dávid király öszvére, és alávivék őt Gihonba.

És vevé Sádók pap az olajos szarut az Úr sátorából, és megkené Salamont; azután kiürtölének, és az egész nép ezt kiáltá: Éljen Salamon király!” (1 Kir. 1:38-39).

„És Jéhut, a Nimsi fiát kenjed királlyá Izráelben, és Elizeust, az Abelméholabeli Sáfát fiát pedig kenjed prófétává a te helyedbe.” (1 Kir. 19:16).

Illés próféta odahívott egy embert a próféták csapatából és azt mondta neki,

„Övezd fel derekadat, és vedd kezedbe e korsócska olajat, és menj el Rámóth Gileádba. És menj be oda, és nézd meg, hol van Jéhu, Josafátnak, a Nimsi fiának fia. Mikor pedig oda érsz, költsd fel őt az ő atyjafiai közül, és vidd be a belső kamarába, És vedd elő e korsócska olajat, és töltsd az ő fejére, ezt mondván: Azt mondja az Úr: Téged kentelek királlyá Izráelen! És az ajtót kinyitván, fuss el, és semmit ott ne időzz. És elment az ifjú, a próféta tanítványa, Rámóth Gileádba. És mikor bement, ímé a seregek fejedelmei ott ültek együtt, és ő monda: Beszédem volna veled, fejedelem! És monda Jéhu: Kivel [volna beszéded] ennyiönk közül? És monda: Te veled, fejedelem! Felkele azért, és bement a házba, és fejére tölté az olajat, és monda néki: Azt mondja az Úr, Izráel Istene: Királlyá kentelek téged az Úrnak népén, az Izráelen, Hogy elveszítsed Akhábnak, a te uradnak háznépét; mert bosszút állok az én szolgálóimnak, a prófétáknak véréért, és mind az Úr szolgálóinak véréért Jézabelen. És kivész egészen az Akháb háza, és kígyomlálom mind az Akhábhoz tartozókat, még az ebet is, mind a berekesztettet, mind az elhagyottat Izráelben; És olyanná teszem az Akháb házát, mint Jeroboámnak, a Nébát fiának házát, és mint Baasának, az Ahija fiának házát. Jézabelt pedig az ebek eszik meg Jezezeel mezején, és nem lesz, aki eltemesse őt. És kinyitván az ajtót, elfutott.” (2 Kir. 9:1-10).

Egy Istentől való nemzetben a prófétáknak szerepük van a politikai vezetők felkenésében. A prófétáknak szerepük van más prófétáknak a szolgálatra való felkenetésében.

„És Jéhut, a Nimsi fiát kenjed királlyá Izráelben, és Elizeust, az Abelméholabeli Sáfát fiát pedig kenjed prófétává a te helyedbe...És ő elmenvén onnét, megtalálá Elizeust, a Sáfát fiát, amint szántott tizenkét járom ökörrel, és ő maga a tizenkettedikkel volt; és Illés hozzá méne, és az ő palástját reá veté.” (1 Kir. 19:16, 19).

4.20. Királyok és politikai uralkodók tanácsolása

Prófétáknak fontos szerepük van királyok és uralkodók tanácsokkal való ellátásában. Amikor Isten vezetést adott egy uralkodónak, gyakran egy prófétán keresztül tette meg azt. Dávid palotájában ott lakott Nátán és Gád próféta. Ők tanácsolták sok dologban.

„Lőn pedig, hogy mikor a király az ő palotájában üle, és az Úr mindenfelől békességet adott néki minden ellenségeitől, Monda a király Nátán prófétának: Ímé lássad, én cédrus fából csinált palotában lakom, az Istennek ládája pedig a kárpitok között van. És monda Nátán a királynak: Eredj, s valami a te szívedben van, vidd véghez, mert az Úr veled van. Azonban lőn az Úr szava Nátánhoz azon éjjel, mondván: Mind e beszéd szerint, és mind e látás szerint szóla Nátán Dávidnak.” (2 Sám. 7:1-4,17).

„De Gád próféta pedig monda Dávidnak: Ne maradj a várban, hanem eredj és menj el Júda földére. Elméne azért Dávid, és Héreth erdejébe ment.” (1 Sám 22:5).

„Minekutána pedig Dávid a népet megszámlálta, megsebhedék az ő szíve, és monda Dávid az Úrnak: Igen vétkeztem abban, amit cselekedtem. Azért most, óh Uram, vedd el, kérlek, a te szolgádnak álnokságát; mert felette esztelenül cselekedtem! És mikor felkelt reggel Dávid, szóla az Úr Gád prófétának, aki Dávidnak látnoka vala, ezt mondván: Menj el, és szólj Dávidnak: Ezt mondja az Úr: Három dolgot adok elődbe, válaszd egyiket magadnak ezek közül, hogy aszerint cselekedjem veled. Elméne azért Gád Dávidhoz, és tudtára adá néki, és monda néki: [Akarod-é], hogy hét esztendeig való éhség szálljon földedre? Vagy hogy három hónapig ellenségeid előtt bujdossál és [ellenséged] kergessen téged? Vagy hogy három napig döghalál legyen országodban? Most gondold meg és lásd meg, micsoda választ vigyek annak, aki engem elküldött. És monda Dávid Gádnak: Felette igen szorongattatom; de mégis, hadd essünk inkább az Úr kezébe, mert nagy az ő irgalmassága, és ne essem ember kezébe.” (2 Sám 24:10-14).

Egy próféta Akhábnak adott tanácsot, amikor harcba ment.

„És ímé egy próféta méne Akhábhhoz, az Izráel királyához, aki ezt mondá: Azt mondja az Úr: Avagy nem láttad-é mindezt a nagy sokaságot: ímé e mai napon kezedbe adom azt, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Úr! Monda pedig Akháb: Ki által? És felele: Azt mondja az Úr: A tartományok fejedelmeinek ifjai által. Akkor monda [Akháb]: Ki kezdje meg a harcot? És felele: Te!... És azután kivonult az Izráel királya, és megveré mind a lovagokat, mind a szekereket, és megveré a Siriabelieket nagy csapással. És méne az Izráel királyához [egy] próféta, és ezt mondá néki: Menj el, erősítsd meg magad, és vedd eszedbe és lásd meg, mit kelljen cselekedned, mert esztendő múlva [ismét] feljő Siria királya ellened... Jött vala pedig egy Isten embere, és szóla az Izráel királyának, mondván: Azt mondja az Úr: Azért mert a Siriabeliek azt mondották, hogy csak a hegyeknek Istene az Úr, és nem a völgyeknek Istene is: mindezt a nagy sokaságot a te kezedbe adom, hogy megismerjétek, hogy én vagyok az Úr. És ott táboroztak egészen velök szemben hetednapig. A hetedik napon azután megütköztek, és az Izráel fiai levágtak a Siriabeliek közül egy nap százezer gyalogost.” (1 Kir 20:13-29).

Elizeus tanáccsal látta el Izrael seregét, hogy megverje az ellenséget.

„És elkülde az Isten embere az Izráel királyához, mondván: Vigyázz, ne hagyd el azt a helyet, mert ott akarnak a siriiaiak betörni. És elkülde az Izráel királya arra a helyre, amelyről néki az Isten embere szólott, és őt megintette volt, és vigyázott magára nem egyszer, sem kétszer. És felháborodott ezen a siriiai király szíve, és összegyűjtvén az ő szolgálit, monda nékik: Miért nem mondjátok meg nékem, ki tart közülünk az Izráel királyával?! Akkor monda egy az ő szolgálái közül: Nem úgy, uram király, hanem Elizeus próféta, aki Izráelben van, jelenti meg az Izráel királyának a beszédeket, amelyeket te a te titkos házádban beszélsz.” (2 Kir. 6:9-12).

4.21. Történetíró

Néhány próféta történetíró is volt egyben. A jövő iránti érdeklődésük felkeltette érdeklődésüket a történelem iránt. Az Ószövetség történelmi könyveinek nagy részét próféták írták, akik feljegyezték Isten munkáját.

„Uzziásnak pedig első és utolsó dolgait megírta Ésaiás próféta, az Ámós fia.” (2 Krón. 26:22).

„Abijának pedig több dolgai, útai és beszédei megírtak az Iddó próféta könyvében.” (2 Krón. 13:22).

„Dávid királynak pedig úgy első, mint utolsó dolgai, imé megírtattak a Sámuel próféta könyvében és a Nátán próféta könyvében és a Gád próféta könyvében; Az ő egész ország-lásával, hatalmasságával és mind azzal, ami az ő idejében történt vele, Izráellel és a föld minden országaival” (1 Krón. 29:29-30).

4.22. Vezérlő angyalok

„Az angyalok szolgáló szellemek, hogy szolgáljanak Isten gyermekei felé. (Zsid. 1:14).

Az angyalok Isten küldöttjei, hogy Isten embereinek szolgáljanak.

„Az Úr a mennyekbe helyeztette az ő székét és az ő uralkodása mindenre kihat.

Áldjátok az Urat ő angyalai, ti hatalmas erejűek, akik teljesítitek az ő rendeletét, hallgatván az ő rendeletének szavára. Áldjátok az Urat minden ő serege: ő szolgálói, akaratának teljesítői!” (Zsolt. 103:19-21).

Az angyalok engedelmességre vannak teremtve. Ők nincsenek Istennel barátságban, ami számunkra lehetséges a Szent Szellem jelenléte által. Az angyalok gyakran nem ismerik, ami az Atya szívében van, amit mi megcselekszünk. Gyakran – sokkal inkább – „erejükkel tűnnek ki”, mintsem bölcsességgel és döntéshozatallal.

Az angyalok a menny és a föld között mozognak. Amikor a mennyben vannak, akkor ismerik, mit cselekszik Isten, mert ott az Ő királysága van. Amikor a földön vannak, akkor más mennyei küldöttektől függenek, ami naprakészséget biztosít nekik arról, hogy mit cselekszik Isten.

Az angyalok a földre vannak elküldve, hogy szolgáljanak minket, de amikor egy esemény megtörténik, gyakran nem tudják, mit tegyenek azt követően. Néha a mi próféta kinyilatkoztatásunkra várnak, mielőtt megtudnák, mit tegyenek. Amikor hallják a Szent Szellem szavát általunk, megcselekszik azt. Felfedezik a hangját és engedelmeskednek neki. Figyelnek a próféta szóra, és azon munkálkodnak, hogy beteljesítsék azt. Ez az ok, amiért Isten semmit sem cselekszik, mielőtt ki nem jelenti a tervét az ő szolgálóinak, a prófétáknak. (Ámos 3:7).

Az angyalok nyelvén beszélni jó dolog (1 Kor. 13:1), mert az segít az angyaloknak, hogy meghallják, mit mond a Szent Szellem.

A próféták különböző szinteken tudnak szolgálni

a. Emberek felé

Néhány próféta – jellemző módon – egyes emberekhez szól. A személyes prófétálás

- vezetést
- helyreigazítást eredményez.

b. Gyülekezet felé

Más próféták elsődlegesen a gyülekezetükhöz szólnak. Ahogyan fejlődnek ebben a szolgálatban, úgy más gyülekezetekhez is fognak szólni. A próféták a gyülekezetnek

- vezetést
- látást
- figyelmeztetést
- tisztaságot hoznak.

Loren Cunningham mondta, hogy a pásztorok olyanok, mint a nedves beton. Nagyon befogadóak és nyitottak mindenre. A próféták pedig olyanok, mint az acélmerevítők, amik szilárdságot adnak a betonnak a tisztaságban való megtartás által. Egy szilárd épülethez a beton és az acél egyaránt szükséges.

c. A nemzetek felé

Néhány ember arra van elhívva, hogy prófétáljon a nemzetének. Továbbléphetnek ebben és más nemzetekhez is szólhatnak. A próféta a nemzet számára

- Az uralkodóknak tanácsot ad
- Isten törvényét magyarázza és
- Figyelmeztet az ítéletre.

Ez az oka annak, hogy a próféták olyan gyakran feltűnnek uralkodók jelenlétében. Néha úgy tűnik, hogy elsődlegesen a királyokhoz voltak küldve. Óáltaluk a király, nagyobb hatással volt a nemzet jólétére. Ezen kívül közel voltak a papokhoz is. Súlyos hiba lenne azt feltételezni, hogy amiért nagy érdeklődéssel voltak az uralkodók felé, ezért alapvetően politikusok lennének. Az tevékenységük mindig az egyház javát szolgálta. Szolgáltak, mint tanácsadók, de ezt olyan módon tették, hogy Isten Királysága virágozzék. (Edward J Young – Az én szolgálaim a próféták p. 82).

Dániel egy példa a kormány felé való prófétálásra. A próféta beszéde hatalmas változást hozott a világi rendben. Éppen ilyen prófétákra van ma is szükség. Az ilyen próféták közül néhányan valójában kormányzati pozícióban vannak. Azt fedeztem fel, hogy Isten elhelyezi az ajándékait emberekben az élet minden területén. Próféták vannak elküldve a társadalom számos intézményébe, úgymint törvényhozás, oktatás és kormányhivatalok. A kormányzati próféták nem adnak sok személyes próféciát. Megértették a tendenciákat és őrállók a nemzetük falain. (Cindy Jacobs – Isten hangja p. 223).

A próféta intézmény valami olyan, ami szemmel tartja ezt a theokráciát, mint egy felügyelő. A próféták kellett, hogy a mózesi törvény alapjain építkezzenek és kifejtsek, mit mond a törvény a népnek. Ilyen módon ők az Isten által alapított theokrácia alapelveinek megőrzői és védelmezői. (Edward J Young – Az én szolgálaim a próféták).

5. Prófétálni a nemzet felé

A próféta elsődleges felelőssége, hogy irányítást és helyreigazítást adjon az ő gyülekezetének, de Isten felemel néhány prófétát, akik nemzetek felé profétálnak. Sok Ószövetségi próféta összeütközésbe került királyokkal és fontos szerepet játszottak nemzeti ügyekben. Néhányan az üzenetüket szomszédos népeknek címezték. Ők mutatták be a nemzet felé való profétálás szolgálatát.

Ezer vagy tízezer rendes pap, pásztor vagy tanító munkálkodhatott csendesen és észrevétlenül, míg Izrael és a gyülekezet szellemi élete normál módon folyt. De ha a nép letért az igazság ösvényéről, Isten embere, mint szakember azonnal megjelent. A bajok megszüntetésével kapcsolatos indíttatása hívta őt elő az Úr és Izrael megsegítésére. Az ilyen ember többnyire drasztikus, radikális, és adott esetben erőszakos volt, akit a próféta munkájának nézésére összegyűlt tömeg megbélyegezte őt, mint szélsőségest, fanatikus és negatív. Ilyen értelemben tulajdonképpen igazuk is volt. Ő egyetlen célt tartott szem előtt. Szigorú volt és vakmerő. Ezek voltak azok a képességek, amik adott körülmények között szükségesek voltak. Néhány emberrel összeütközésbe került, másokat megrémített és eltávolodott sokaktól, de tudta, hogy ki hívta el és mit kell megtennie. Szolgálatára arányban állt a szükséggel és ez a tény jellemezte őt, mint másoktól eltérő embert. Az ilyen emberek felé a gyülekezetnek túl nagy tartozása van, hogy megfizesse őket. Az a furcsa helyzet áll elő, hogy korának gyülekezete életében ritkán ismeri el őt, a következő generáció azonban már síremlékét állít neki és megírja az életrajzát, mintha ösztönszerűleg felszabadulna a kora generációjának kötelezettsége alól, akik nem méltatták figyelemre, pedig az ő generációjukban játszott fontos szerepet. (Leonard Ravenhill – Miért késik az ébredés).

Feladatok

Egy nemzet felé szolgáló prófétának számos feladata van. Fő feladata, hogy iránymutatást adjon az uralkodóknak. A próféták a törvény szakértői, ezért nekik kell megtanítani a politikai hatalmat a törvénynek való engedelmességre.

„És mikor az ő országának királyi székére ül, írja le magának könyvbe e törvénynek mását a Lévíta-papokéból. És legyen az ő nála, és olvassa azt életének minden idejében, hogy tanulja félni az Urat, a te Istenedet, hogy megtartsa e törvénynek minden igéjét, és e rendelkezéseket, hogy azokat cselekedje.” (5 Mózes 17:18.19).

A nemzetek felé szolgáló próféta meg fogja tanítani az uralkodót, hogyan Isten törvényét tartsa be. A próféták azok, kik másoknál jobban szeretik a törvényt, és jobban megértik annak alapelveit. A bölcsességük segíti azokat, akik küszködnek a törvény magyarázatával. A próféták megértik a jó kormányzás alapelveit, ezért képesek lesznek iránymutatást adni a hatalomnak.

Egy nemzetnek iránymutatást adni ijesztő feladat lehet. Sok döntést kell meghozni és azok közül sok a nehéz döntés. Az uralkodók ezért mindig igyekeznek magukat körülvenni bölcs emberekkel. Izrael királyai ismerték annak hasznát, ha prófétát tudtak maguk mellett, aki segítette őket a döntéseikben.

„Siria királya pedig hadat indított Izráel ellen, és tanácsot tartván az ő szolgálóival, monda: Itt meg itt lesz az én táborom. És elkülde az Isten embere az Izráel királyához, mondván: Vigyázz, ne hagyd el azt a helyet, mert ott akarnak a siriaiak betörni. És elkülde az Izráel királya arra a helyre, amelyről néki az Isten embere szólott, és őt megintette volt, és vigyázott magára nem egyszer, sem kétszer. És felháborodott ezen a siriai király szíve, és összegyűjtvén az ő szolgálóit, monda nékik: Miért nem mondjátok meg nékem, ki tart közülünk az Izráel

királyával?! Akkor monda egy az ő szolgálói közül: Nem úgy, uram király, hanem Elizeus próféta, aki Izráelben van, jelenti meg az Izráel királynak a beszédeket, amelyeket te a te titkos házában beszélsz.” (2 Kir. 6:8-12).

A próféták természetfeletti iránymutatást fognak adni a politikai vezetésnek, mert a bölcsességük Istentől van és ezért nagyon hatékony.

Prófétikus tanácsadás

Isten állítja be a prófétákat az elhívásukba megadva nekik a szükséges bölcsességet a nemzetek felé, ami a kormányzáshoz szükséges. Izrael királya tudta, hogy Elizeus próféta volt, aki mindig Isten akaratát szölte. Babilon királya megbízott Dánielben, mert helyesen magyarázta az álmot, amit senki, még a babiloni bölcsek sem értettek meg.

Ez egy nagyon fontos alapelv. Sok ember, beleértve a prófétákat is, hajlamosak a koruk kritizálására. A nemzetek felé szolgáló próféták mások. Ők a kormányukat igyekeznek segíteni a kényes helyzetekben. Akháb bátorította Mikeást a beszédre, mert a múltban is helyes tanáccsal látta el őt (1 Kir 22:7-8). Uralkodók, még ha gyűlölik is Istent, örülni fognak, ha lesznek próféták a törvényhozásban, mert szükségük van a tanácsukra.

A próféták figyelmeztetni fogják a világi uralkodókat, amikor rossz irányba mennek, vagy olyan dologra használják hatalmukat, amit Isten nem adott nekik. Az ószövetségi próféták gyakran belefáradtak a királyok figyelmeztetésébe, akik letértek Isten útjáról és a világ útját követték. A próféták szolgálata a legjobb védekezés az állami hatalom túlkapásaival szemben.

A jó uralkodók igénylik a helyreigazítást. Nátán próféta kihívást intézett Dávidhoz, amikor házasságtörést és gyilkosságot követett el, de megmaradt a barátjának. Nátán már sokkal korábban megalapozta a hitelességét Dávidnál, amikor a király még a templomot tervezte. (1 Sám 7). Minden uralkodónak szüksége van olyan prófétára, mint Nátán, aki hallja Isten hangját és figyelmezteti a bűnére. Az uralkodók rendszerint körül vannak véve olyan emberekkel, akik próbára teszik őket. Ebben a környezetben egy prófétai barát a legjobb védelem a veszélyes arrogancia kialakulása ellen. Minden uralkodónak szüksége van egy barátira, aki Isten szavát mondja neki.

Egy nemzet prófétája imádkozni fog a kormányáért. Sámuel egész éjjel imádkozott, amikor a barátja, Saul király kiesett a kegyelemből. (1 Sámuel 15:11). Minden politikai vezetőnek szüksége van egy Istentől való barátira, aki ilyen módon közbenjár érte.

Átalakulási időszak

Egy nemzet prófétája felszabadítja Isten kezét a cselekvésre. Egy olyan átalakulási időszakban élünk, amikor Isten akaratát megítélés és „megrázás” által meggy végbe. A próféta szolgálata nagyon fontos ezekben az időkben, mert Isten nem tud cselekedni, míg nem figyelmeztet a prófétái által.

„Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak.” (Ámos 3:7).

Isten nem tudja megrázni a nemzeteket mindaddig, míg meg nem jelenti azt a prófétái által. Ennek két oka van.

- Isten könyörületos és mindig ad lehetőséget az embereknek a megtérésre, mielőtt elküldi az ítéletet egy nemzetre. Isten boldog lenne, ha nem kellene megráznia egy nemzetet. Figyelmezteti őket abban a remélve, hogy az emberek helyesen fognak cselekedni. Ha viszont nem törődnek a figyelmeztetéssel, Istennek nincs más lehetősége, cselekednie kell.

- Bármelyik megrázó eseményben fel kell tudni ismerni, hogy az Isten kezének munkája. Ha egy ítélet egy normál eseménynek látszik, akkor figyelmen kívül hagyható. Egy olyan esemény, ami előzetesen kihirdetésre került Isten szolgái által, nyilvánvalóan Isten munkája, és az bizonyosan be fog következni. Az a tény, hogy előzetesen bejelentésre került Isten szolgái által bizonyíték lesz arra, hogy az Isten munkája.

A prófétai tevékenység és a nemzet hitehagyása gyakran összekapcsolódik. (Milton Smith).

A próféta ismeri korának történéseit és az idők jeleit. Prófétiikus megértéssel rendelkezik az adott kor gondolkozásmódjáról és lelkiállapotáról. Azonosítja és felismeri a társadalomban lévő tendenciákat, és felismeri annak az okait. Képes helyesen értelmezni a tendenciákat és annak alapján megmondani a várhatóan bekövetkező eseményeket. Beszéde alapvetően ellentmond kora gondolkodásmódjának. (Lars Widerburg – A jövő megjelentője).

A bűn szükségszerűen Isten ítéletét vonja maga után. Jeruzsálem a Szent Város nem azért került lerombolásra, mert az ellenség erősebb volt, hanem mert Isten elhatározta azt. Jeruzsálem eleste Istennek a bűnnel szembeni ítéletét mutatta be. Nem a gyengeség, hanem az embernek Isten ellen való lázadása okozta a Szent Város elestét. (Milton Smith).

A próféták és a zsarnokság

A huszadik század súlyos zsarnoki elnyomásának az oka a nemzetek felé szolgáló próféták hiánya. Nincsenek prófétai felhívások politikai vezetők felé, hogy engedelmeskedjenek Isten törvényének. Sok uralkodó nincs tisztában vele, hogy neki Istent kell szolgálnia és korlátokat kell szabnia az igazságszolgáltatásban. Isten csak azon gonosz uralkodók ellen tud beavatkozni, ahol van egy próféta, aki figyelmeztet az ítéletre.

„Bizonyára a Mindenható Isten semmit sem cselekszik a nélkül, míg ki nem jelenti az ő tervét az ő szolgálóinak, a prófétáknak.” (Amos 3:10).

Isten nem fog megtorlást hozni gonosz uralkodók ellen, míg meg nem értik a bűnüket.

Isten nem küld ítéletet egy nemzet vezetője ellen, míg a nemzet prófétái nem jelentik ki azt. Ha a próféták nem jelentik ki az ítéletet előre, az uralkodó nem fogja megérteni, hogy azt Isten küldte. Nem fognak maguktól rájönni, hogy a szerencsétlen helyzet a bűneik következménye. Csak arra gondolnak, hogy megint egy tragikus esemény. Néhány uralkodó arra használja fel a szerencsétlenséget, hogy kiterjessze hatalmát. Ha a bekövetkező katasztrófát a próféták nem jelentik be előre, akkor annak célja nem válik világossá, ezért nem éri el a kívánt hatást.

Az Ézsaiás 16. fejezete több zsarnok királyról is beszámol, akiket Isten megalázott büszkeségükben és elmozdította hatalmi pozíciójukból. Isten ad kimenekülést a szenvedésből és a kegyetlen kötelékekből az agresszív és zsarnok uralkodók elpusztítása által. Isten képes volt, hogy kinyújtsa a kezét, és véghez vigye akaratát, mert olyan próféták, mint Ézsaiás jövedöltek azok uralkodók ellen. (Ézs. 12-23)

A legrosszabb, ami megtörténhet egy nemzettel, hogy nincsenek prófétái. A 74. Zsoltár olyan emberek kiáltása, akik a zsarnokságtól szenvednek.

„Jeleinket nem látjuk, próféta nincs többé, és nincs közöttünk, aki tudná: meddig tart ez? Meddig szidalmaz, oh Isten, a sanyargató? Örökké gyalázza-é az ellenség a te nevedet? Miért húzod vissza kezedet, jobbodat? Vond ki kebeledből: végezz!” (Zsolt. 74:9-11).

A zsoltáros azt érzékeli, hogy nemzete egy kilátástalan helyzetben van. A zsarnokság uralkodik, és Isten megítélő keze a törvénytelenesség ellen vissza van tartva. A zsoltáros tudja, hogy Istennek van ereje arra, hogy lerombolja a zsarnok uralkodót, de míg nincsenek

próféták, addig ez nem fog megtörténni. A próféták hiánya egy nagyon súlyos probléma a mai világban. A nemzetek felé szolgáló prófétáknak először a gyülekezetekben kell szolgálniuk, de a mai gyülekezet húzódoznak tőle, hogy ezt az ajándékot engedjék működni. A prófétai szolgálat el van fojtva a gyülekezetben, így a nemzet prófétái képtelenek kifejlődni. A prófétai szolgálat hiánya legyengíti a gyülekezetet, de annak még súlyosabb következménye van a világra nézve. A zsarnokság képes szabadon uralkodni, mert Isten megítélő keze vissza van fogva, el van rejtve a ruhája alá a gyülekezetekben.

A fegyver visszatartása

A fegyver alkalmazása mindig veszélyes, a politikai hatalom pedig mindig arra törekszik, hogy terjeszkedjen. Politikai hatalommal rendelkező emberek mindig új problémákat fognak meglátni, amiket meg kell oldani és az embereik csak arra várnak, hogy megoldják azokat. Uralkodók mindig kísértésbe esnek, hogy kiterjessék a hatalmukat. A több jó megtételének nyomása mindig veszélyes, mert az állam erőszakot használhat arra, hogy kiterjessze a hatalmát. Ez nagy dilemma a politikai elmélet számára. Az államnak szüksége van erőszakra, hogy megbüntesse a bűnösöket és megvédje a társadalmat. A politikai hatalom egyeduralma azonban mindig lehetetlenné teszi az állampolgárok számára, hogy megakadályozzák a kormányukat hatalmuk terjeszkedésében. Nem állhatunk ellene az államnak, mert az erősebb náluk.

A történelem során érzékelhető, hogy ez egy súlyos probléma. A huszadik században az állam ereje mindenhol mérhetetlenül megnőtt, legyen az diktatúra, vagy demokrácia. Jóllehet voltak politikai erők, amelyek a legszerényebb szándékkal indultak, de látszik, hogy a vége a nagyobb hatalom és a kontroll megszerzése lett. A demokrácia nem véd meg ettől, éppen ellenkezőleg, a tendencia az, hogy a helyzet még rosszabbá válik. Az a cél, hogy olyan vezetők nőjenek fel ki, akik az emberi vágyak támogatói a politikai hatalom kiterjesztése által. Az USA alkotmányát gondosan megszerkesztették a politikai hatalom korlátozása céljából, de az USA kormánya ennek ellenére hihetetlen hatalomra tett szert az állampolgárok felett.

Az egyetlen ellenszer az állam terjeszkedésére a keresztyén próféták kinyilatkoztatása a törvényre vonatkozóan az Istennel való szövetségben. Ha a gyülekezet helyesen működik, akkor Isten olyan prófétákat emel fel, akik nemzetek felé prófétálnak, akik ki tudják mondani Isten szavát az uralkodók felé. Ezek a próféták összeütközésbe kerülnek az uralkodókkal, amikor túllépnek hatalmi és felelősségi körükön. A Biblia törvényeivel korlátozzák az állam hatalmát.

Isten prófétái kihívást fognak intézni bármely politikai kormányhoz, amely olyan hatalommal lép fel, amire nincs felhatalmazása a törvény által. Ha a kormányok nem figyelnek ezekre a figyelmeztetésekre, a próféták be fogják jelenteni Isten ítéletét ellenük. Ha az uralkodók megmaradnak olyan hatalom gyakorlásában, amit Isten nem adott nekik, akkor meg fogják tapasztalni Isten ítéletét. Ha nem vonulnak vissza önszántukból az isteni törvény által meghatározott keretek közé, akkor Isten fogja „visszavágni őket a megfelelő méretre”. A törvény és a próféták a kulcs az állam hatalmának korlátozására. (Róma 3:21).

A föld az Úré, így minden uralkodó Isten szolgája. Az uralkodóknak nincs korlátlan hatalmuk, de rendelkeznek egy felhatalmazással Istentől. Ha olyanra használják a hatalmukat, amire nem kaptak felhatalmazást, akkor Isten ellen láznak. Amikor egy uralkodó figyelmen kívül hagyja Isten akaratát, a próféta figyelmeztetni fogja Isten ítéletére. Ha az uralkodó elutasítja azt, akkor számíthat a megtorlásra. A legjobb korlátozás a kard (a fegyver) erejére a trombita ereje.

Válság és remény

Az előttük lévő zavaros időkben sok ember reménye szertefoszlik. Azok a tervek és feladatok, amire feltették az életüket össze fognak omlani. Gyakran azt fogják érezni, mintha Isten magukra hagyta volna őket. A népeknek szükségük van olyan prófétákra, akik a megrázás nehéz időszakában új látást tudnak adni. Fel kell ismernünk a kétségbeesés veszélyét, ami semmivé vált álmokon keresztül jön. Az előttünk lévő szörnyű időben sokan azt fogják hinni, hogy az álmaik meghaltak. Teológiailag azt fogják hinni, hogy Isten magukra hagyta őket. A gyülekezetnek a mostani időben el kell kerülnie a kétségbeesést, megítéltetésünk közepette meg kell tapasztalnunk az Isten jelenlétéből jövő új látást. (Bruce Bint).

Azok a megrázó erejű politikai, gazdasági és technológiai változások, amik a huszadik század világát érték, csoda, ahogy ez a generáció belépett a második évezredbe és nem csoda, hogy bizonytalanul néz a huszonegyedik század „térképen nem szereplő (éltető) vizei” felé, Isteni vezetésért sírva. (Clifford Hill – Prófécia, múlt és jelen 281. o.).

Isten felemel néhány embert egy bizonyos időre, és az idők határozzák meg Isten kezének erejét azokon az emberen. (Paula White).

A próféták meg fogják magyarázni, hogy Isten munkája milyen katasztrófákban nyilvánul meg, mert a próféták látják, mi van előttük és képesek lesznek irányt szabni és reményt adni a jövőre nézve.

A próféták válság idején emelkednek fel. Az üzenetük mindig fontos a koruk helyzetére vonatkozóan. A próféták mindig a társadalom és Isten hit határvonalán jelennek meg. Mindig társadalmi és hitbeli tényezők azok, amelyek előidézik a próféták felemelkedését. (Clifford Hill – Prófécia, múlt és jelen 20. o.).

Amikor Izrael bajban volt és szabadítóra volt szüksége Isten mindig küldött egy prófétát.

Midián betört az országba, hogy elpusztítsa azt. Midián olyan szegénnyé tette az izraelitákat, hogy Istenhez kiáltottak segítségért. Amikor az izraeliták Istenhez kiáltottak Midián miatt, Isten küldött nekik egy prófétát. (Bírák 6:6-7).

A hit és a remény felépítése a prófétikus ajándék működésének egyik része. Jeremiás engedelmeskedni tudott Istennek a szörnyű körülmények közepette, mert volt neki jövőre vonatkozó látása. (Chuck Pierce – A jövő a gyülekezet háborúja).

Igaz ítélet

A társadalmi igazságosság fontos a gyülekezet számára, mert az igazságosság Isten tulajdonsága. A kihirdetett igazság azonban gyakran csak emberi igazság. A gyülekezet hajlamos a sikeresek táborához csatlakozni, ami a liberális humanisták által nyomul előre. Az ilyen üzenet túl gyakran hangzik el olyan gyülekezeti szolgálók szájából, akik nem rendelkeznek valódi hatalommal a világ szemében. Az eredmény az, hogy a hangjuk elveszik a többi hang között, ami a mai társadalomban elhangzik. Ha a gyülekezet hatással akar lenni a társadalmi igazságszolgáltatásra, akkor imádkozni kell, hogy Isten emelje fel a prófétákat, hogy szóljanak a nemzethez.

Az őrállók a koruk és a gyülekezetük meghatározta módon és megértése szerint szolgálnak a koruk jellegének figyelembevételével. A próféta egy alapokat lerakó ember, aki az okokat látva képes elemezni az általános tendenciák eredményét a társadalomban. Képességgel rendelkezik következtetések levonására, értelmezések és a különbségtételek meghatározásában. Erőteljesen fellép a kora életmódjával szemben, és javaslatokat tesz arra, hogyan kerüljük el a

kor szellemi hatását. A különbségtevő képességnek és az erkölcsi tisztaságnak ez az ereje fontos prófétai tulajdonság. (Lars Widerberg – A Látó).

A prófétáknak ismerniük kell Isten gondolatát, így ki fogják jelenteni a jogosság és igazságosság igaz mércéjét. Meg fogják ismerni azokat a dolgokat, amik Isten szívében vannak, hogy valódi béke és jogosság jöhessen el. A próféták az Úr nevében fognak beszélni, ezért óriási hatalommal fognak rendelkezni. Isten figyeli a szavukat, és gondoskodik róla, hogy azok megtörténjenek. Nagy az elvárás a gyülekezet felé, hogy prófétikus legyen, de ez lehetetlen próféták nélkül.

Keresztyénként hisszük, hogy Isten cselekszik a világban, és hogy a szava felismerhető az emberi történelem eseményeiben. Hiszük, hogy a gyülekezet kötelessége kinyilvánítani, hogy mi az, amit Isten cselekszik, és mit szeretne, ha mi megtennénk. Ámos megszidta a gazdagokat önző közömbösségük és a szegények igazságtalan szenvedése miatt Izraelben. Jeremiás kihirdette Isten igazságos ítéletét és a hűtlen nép kellett, hogy lássa Jeruzsálem elestét. Nem kételkedhetünk benne, hogy Isten a mai felfordult világunkban munkálkodik az inflációban, az ipari nyugtalanságban és politikai bizonytalanságban és a harmadik világ törekvéseiben. Istennek volt szava számunkra, hogy kijelentse a kortársainknak a kihívás, az ítélet, a vigasz és a remény szavát. Ennek ellenére úgy tűnik a gyülekezetek és a keresztyének hangja többnyire nagyon csendes.

A megtérés jó híre mindig kihirdetésre kerül, de ha egy krízissel állunk szemben, miért nincsenek világos iránymutatások? A gyülekezet kell, hogy iránymutatást adjon Isten szavának kinyilatkoztatása által a gazdasági és a politikai kérdésekre, elkötelezettséget vállalva a gazdaság és politika felé, mint gyakorlati szakemberek, tanulók vagy tanárok. Meg kell értenünk, hogy mi Isten szava számunkra az adott korban és adott helyzetben. (John F Solemn).

Kivételes szolgálat

Egy arra való elhívás, hogy valaki egy nemzet felé prófétáljon, rendkívül ritka. A legtöbb próféta előjáróként fog működni a gyülekezetben és csak néhányan fognak a nemzet prófétájává válni. Ne tévesszük össze ezt a két szerepet. A legtöbb prófétikus ember vén (előjáró) a gyülekezetében és sohasem fog a megszokott szerepén túllépni. A gyülekezeti szolgálatukat tekintve nem gondolnak arra, hogy ők egy Jeremiás vagy egy Ámos lennének. Ebben a részben leírt tanításnak a legkomolyabb és legfontosabb szempontjai közül sok csak a nemzethez szóló prófétákra alkalmazható.

Isten szószólója

Egy nemzethez szóló próféta olyan személy, aki Isten nevében beszél. Péter mondta a következőt:

„Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szent Lélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei.” (2 Pét 1:21).

Mindenekelőtt meg kell értenünk, hogy a Szentírásban nincs prófécia, ami a próféta saját magyarázatából származott volna. A prófécia sohasem származott ember akaratából, hanem emberek szóltak Istentől való dolgokat, ahogyan a Szent Szellem megragadta őket.

A Szent Szellem indította őket, ezért tudtak beszélni az Úr nevében.

Amikor Jeremiást elhívta Isten, azt mondta neki, hogy az Ő szavát adja a próféta szájába. Az Úr azt mondta neki,

„...Menj mindazokhoz, akikhez küldelek téged, és beszéld mindazt, amit parancsolok néked...
Ímé, az én igéimet adom a te szádba!” (Jer 1:7,9)

Egy próféta kifinomult képesség ajándékával rendelkező személy, aki meghall Istentől dolgokat. Egy tökéletesen hangolt képességgel rendelkeznek, hogy meghallják Isten hangját. (Noel Woodlock).

Ugyanezt hangsúlyozza az 5 Móz. 18:18:

„Prófétát támasztok ...az én igéimet adom annak szájába, és megmond nekik mindent, amit parancsolok neki.”

A próféta az Úrnak való engedelmisséggel beszél. Csak azt mondja, amit Isten mond neki. Isten szavát hozza el a gyülekezet és a világ számára. Ezékiel úgy írta ezt le, mintha az Úr keze lenne rajta.

„Az Úr keze volt rajtam” (Ezék 37:1).

A próféta elsődlegesen Isten szavának embere volt. Feladata az volt, hogy elvigye Isten szavát az embertársaihoz. (J A Motyer – Próféták és prófécia).

Isten prófétája ilyen módon Isten szócsöve (szája) volt. Egy isteni küldött volt, akinek az volt a feladata, hogy átadja, amit Isten mondott neki. Nem egyszerűen csak egy szent ember volt, de nem is olyan küldetéssel rendelkező ember, hogy megreformálja a világot, vagy bármelyik egyházi tanítás vagy vezetőség különleges feladatát vigye végbe. A próféta egyszerűen egy szócső (száj) volt. (Clifford Hill – Prófécia, múlt és jelen p. 25).

Egy próféta egy isteni szóvivő. Ahhoz, hogy prófétikusan tudjon szólni, Istentől kell kijelentést kapnia egyének, egy csoport, egy nemzet vagy egy generáció számára. Ez iránymutatást, helyreigazítást, figyelmeztetést, bátorítást vagy útbaigazítást ad. (John Bevere – Ezt mondta az Úr 2. o.).

A próféta képe, ami az Írás lapjairól és a korai gyülekezetek írásaiból bukkan elő, mély benyomást kelt bennünk. Pusztán egy szócső, aki engedelmeskedik, amikor Isten megragadja őt. A próféta tudatában van annak, hogy Isten küldöttje, Isten által megajándékozott ajánlólevéllel, a királyi hatalom egy őrszeme és tartópillére. (Bruce Yocum – Prófécia 59. o.)

Ha valóságos képet akarunk kapni a működéséről, azt nem a nyelvészet területén kell keresnünk. A tényleges gyakorlatot kell megvizsgálnunk az Ószövetségben, és ilyen módon keressük meg a meghatározását, hogy mit is jelent. Az 5 Móz. 18:18-ban világosan láthatjuk a próféta működésének lényeges sajátosságait „... és Én adom a szavamat az ő szájába, és ő azt fogja mondani nekik, amit Én parancsoltam neki.” Itt láthatjuk a próféta működését, ahogyan az Ige meghatározza. Pontosan ugyanez a gondolat jeleneik meg a 2 Móz 7:1. jól ismert igében.

Isten kijelentette Jeremiásnak, hogy már a születése előtt meg volt szentelve és el volt választva, hogy egy *nabdi* legyen. Ezt a kijelentést hallva Jeremiás elkezdett sírni, mert nem tudta, hogy fog beszélni. Amint meghallotta, hogy ő egy *nabdi*, azonnal nyilvánvalóvá vált számára, hogy beszélnie kell, és ezért elkezd panaszkodni, hogy képtelen teljesíteni egy *nabdi* feladatát. Az elméjében a *nabdi* szó a beszéd szükségszerűségét idézte fel. Jeremiás *nabdi* kellett, hogy legyen, ezért beszélnie kellett. (Edward J Young – Az én szolgáim a próféták 59. o.)

A különböző görög és héber szavak jelentését „próféta” szóval fordították. Az Ó- és Újszövetségben megmutatja, hogy a próféta egy olyan személy, akihez Isten beszél, közvetlen kapcsolatban van Istennel, isteni jövendölések magyarázója és Isten tanácsának kihirdetője. Ezek mind a prófétai szolgálat megdöbbentő komolyságát jelzik. Az Istennel való beszélgetés

és Isten kihirdetett tanácsának magyarázata része a próféta felelősségének, ami nem bízható rá mindenkire. (Rick Joyner – A prófétai szolgálat).

Egy próféta szolgálata több annál, hogy egyszerűen elmondja, amit hallott Istentől. Minden keresztyénnek kell, hogy képessége legyen meghallani Istent. Ezzel szemben csak kevesen vesznek bátorságot, hogy elmondjanak mindent, amit Isten mond. A próféták Isten szívének és terhének különleges érzékelésével rendelkeznek. Az igazság elkötelezettjei. Készek elmondani Isten beszédét a következményekre való tekintet nélkül. Istennek szüksége van prófétákra, akik az Ő munkáját félelem nélkül elmondják, tekintet nélkül a következményekre.

A próféták kifejlesztettek Isten jelenlétének egy finom érzékelését és ezért tudták, mikor akar beszélni a néphez. Érezték Isten hangulatát és szívének terhét, még mielőtt pontosan tudták volna, hogy mit is éreztek. Ez csodálatos volt, de zavarta is őket, mert gyakran érezték ellentmondást aközött, amit Isten akart tenni és azon vallásos gyakorlat között, amelyet követtek. (Stephen L Mansfield – A próféciák pásztorlása).

„És szóljad az én beszédimet nékik, vagy hallják, vagy nem” (Ezék 2:7).

Egy prófétának nagy bátorságra van szüksége, hogy kimondja Isten igazságát az ellenség és nagyhatalmú emberek felé.

Egy prófétának igen nagy érzékenységre van szüksége, hogy hallja Isten hangját és bemutassa az Ő szeretetét.

Elég sok bátor ember van, aki ellentmondást nem tűrő módon támad és igen sok érzékeny ember, akik nem tudnának egy egérre sem ráijeszteni, de csak nagyon kevés ember képes összeegyeztetni azt a bátorságot és azt az érzékenységet, amire egy nemzet felé szolgáló prófétának szüksége van. Jeremiás olyan valaki volt, aki képes volt erre.

A nemzet felé szolgáló próféta feladatát Mózes és Áron közötti kapcsolat is bemutatja. Mózes nem volt jó beszédkészséggel rendelkező ember, így Isten azt mondta Áronnak, hogy legyen az ő (szája) „prófétája”. Megmagyarázta neki, hogy ez mit jelent.

„Beszélj azért velem, és add szájába a beszédeket, ... És ő beszél majd helyetted a néphez és ő lesz néked száj gyanánt, te pedig leszel néki Isten gyanánt.” (2 Móz. 4:15-16).

Ebben az igeszakaszban Áron egyértelműen úgy jelenik meg, mint Mózes és a Fáraó közötti közvetítő. Mózes egy olyan kapcsolatban áll a Fáraóval, mint Isten az emberekkel és Mózes üzenetét a Fáraónak Áron adja át. Itt ismét a próféta működését látjuk, egy üzenet kimondását, amit egy feljebbvalótól kapott. (Edward J Young – Az én szolgálaim a próféták 58. o.)

Időszakok és időpontok

Minden próféta egyedülálló és más. Ne akarjuk behelyezni mindegyiküket ugyanabban a „skatulyába”. Isten mindig megtalálja a megfelelő személyt adott időben és adott helyzetben.

Istennek mindig megvoltak a szakemberei, akiket aggasztott a nemzet és a gyülekezet szellemi, egészségi állapotában bekövetkezett erkölcsi lecsúszás és bukás. Ilyen emberek voltak; Illés, Jeremiás, Malakiás és mások, akik feltűntek a történelem kritikus pillanataiban, hogy dorgáljanak és figyelmeztessenek Isten és az igazság nevében. (A W Tozer.).

Jeremiás Isten embere volt összetörve egy nemzetért. (David Pawson Jeremiás).

A prófétálási szokás tekintettel kellett, hogy legyen Isten ajándékára. Ő emelte fel a prófétákat és adta nekik az üzenetet. Ők nem csupán vallásos zsenik voltak, nem is azért jelentek meg, mert Izrael egy különösen vallásos nemzet volt. (Edward J Young – Az én szolgálaim a próféták 36. o.)

George Wishartról elhitték a kortársai, hogy prófétai inspiráció hatása alatt beszélt. John Knox mondja róla: „Ő nemcsak rendkívüli módon megtanult valamit, valamiféle Isteni ismeretet, az emberi tudományok minden tiszteletét, hanem olyan nyilvánvalóan a próféta szelleme által ihletett volt, aki nem egyszerűen csak látta, nem egyszerűen csak a sajátja volt, hanem néhány város és a teljes királyság, amit a jövőben érzékelt, amiről nem titokban szólt, hanem nagy hallgatóság előtt. (Torrance).

Ilyen tekintetben emlékeznünk kell arra, hogy a prófétai szolgálat egy ajándék volt Istentől. Nem a nép vallásos természetének az egyik kifejezési formája volt, hanem egy isteni ajándék. A prófétákat Isten emelte fel: nem a nemzeti vallásos tudat termékei voltak – nem abból bukkantak elő. Isten szószólóiként kimondták Isten üzenetét akárhol, ahol Isten megparancsolta nekik. (Edward J Young – Az én szolgálaim a próféták).

A nemzet szemei

Az örökös jól kifejezi egy prófeta szolgálatát. A prófétára a héberben az egyik szó valójában a Látó.

Korábban Izraelben, ha valaki Istenhez ment kérdezősködni, azt mondták „*Gyere! Menjünk el a Látóhoz*”, mert akit ma prófétának hívnak, akkor azt Látónak hívták.” (1 Sám 9:9)

A Látók a kijelentések emberei. A Látók a felvilágosítás emberei. A Látók a szellemileg érett emberek... A prófeta egy Látó. A küldetésének alaptermészete a figyelés és az éberség. Leborul, hogy elmélkedjen, és jártasságot szerezzen a következtetési módokban. (Lars Widerberg – A Látó).

Ézsaiás írta, hogy a próféták olyanok, mint a nemzet „szemei”.

„Az Úr egy mély alváson visz át téged: *Lepecsételte a te szemeidet (próféták) és befedte a fejeiteket.*” (A Látó). (Ézs. 29:10).

Baálám hamis prófeta volt, mégis használta őt az Úr, amikor a Szellem eljött rá. Mondott néhány jó dolgot arról, hogy egy prófétának a szemeit nyitva kell tartania, hogy lássa, mit cselekszik Isten.

Baálámnak Beor fiának jövendölése; „*Annak szózata, aki hallja Istennek beszédét, aki látja a Mindenhatónak látását, leborulva, de nyitott szemekkel.*” (4 Mózses 24:4)

A próféták a látás emberei, akik képesek meglátni, mit cselekszik Isten. Együttműködnek Istennel lerombolva mindazt, ami nem az igazság fundamentumán épült. Ezt Isten ítéletének közhíré tétele által teszik. Néha mindent látnak, amit Isten cselekszik a nemzetben, hogy meglássák, mi az, ami Isten Igéje szerint épül.

A prófeta nem keveri össze az igazságot a megalkuvással (kompromisszummal). A prófeta nem keveri össze Isten szavát azoknak a szavával, akik talán a jelenlegi hatalom pártján állnak vagy a többség véleményén. Ez azért van, mert a hatalmon lévők és a többség áldozatul tudnak esni a hazugság szellemének – és ez azt jelenti, hogy egy hatalom valójában megszerzi a szakértők többségét, a politikai vezetést és a nyilvánosságot. (Michael Welker – God the Spirit, Minneapolis: Fortress Press, 1994, 88. o.).

A nemzeteknek néha bátorításra van szüksége.

A leginkább bátorítóak a személyes próféciák. A legtöbb keresztyén híjával van a saját magukban és a képességeikben való bizalomnak, ezért szükségük van bátorításra. A prófétai ajándék épít, bátorít és vigasztal. (1 Kor 14:3), így az éppen az, amire a legtöbb keresztyének szüksége van. Néhány ember tele van bátorítással. Sokan vannak ilyenek körülöttünk. A pásztori elhívással rendelkező ember tele kell, hogy legyen bátorítással, ezért szükséges prófétálás ajándékában mozognia. Az ironia az, hogy egy szabályos felkenetés a prófétálás ajándékában talán egy pásztori és nem egy prófétai elhívás jele.

A probléma akkor szokott lenni, amikor egy olyan személy, aki prófétálás ajándékában tapasztaltan mozog személyek felé való prófétálásban, a próféta szerepébe lép a gyülekezet vagy a nemzet felé. Ez a probléma súlyosabb a város, a nemzet vagy az állam felé való prófétálás esetében. Ezek a jellemző tulajdonságok egy erőteljes tendenciát mutatnak az Istentől való elfordulásra, így nekik nem annyira bátorításra, hanem többnyire figyelmeztetésre és helyreigazításra van szükségük. A keresztyének mindennapi életében szükség van egy tiszta trombita hangra, így fogják tudni, mit kell tenniük.

„Ha a trombita bizonytalan hangot ad, ki indul a harcba?” (1Kor 15:8).

Túl gyakran fordul elő, hogy azok a keresztyének, akik jártasságot szereztek, és bátorító üzeneteket mondanak személyes próféciákban, megpróbálnak kilépni, hogy prófétai üzeneteket vigyenek a nemzethez. Ha nem értik meg a különbséget és átugranak egy következő működési szintre, gyakran mondanak lágy szellemi homályosságokat, holott a nemzetnek valójában egy tiszta, erőteljes trombita hangjára van szüksége.

A nemzetek felé való prófétálásnál a következő néhány kérdést kell megválaszolni.

- Mi történik ebben a nemzetben?
- Itt az ideje a változásnak?
- Mit tesz a nemzet népe vagy annak vezetői, változásra van szükség minden téren?
- Mit cselekszik Isten a nemzetben?
- Mit kell, hogy cselekedjen Isten népe? Része kell, hogy legyen ez annak, amit az Úr is cselekszik?

Néhányan meg fognak lepődni, hogy a fenti kérdések egyike sem utal a jövő kijelentésére? Az igazság az, hogy szeretném minél előbb megtudni, mit cselekszik Isten most, és mit kell, hogy cselekedjenek az Ő emberei, minthogy mi fog történni a jövőben.

Tudni, hogy ki lesz az új elnök, az nem fog segíteni rajtunk, ha nem értjük meg, hogy mi történik a nemzetben, amit Isten idézett elő, amikor megadja ezt a bizonyos elnököt.

A legtöbb interneten lévő – egy adott nemzetre vonatkozó – prófécia nem üti meg a szükséges mértéket. Azok csak továbbvisznek egy bátorítási modellt, ami a személyes próféciákra jellemző. Ezek bőven tartalmazznak lágy szellemi homályosságokat, de világos trombita hívást ritkán. Isten nevében beszélni egy komoly szakma. Ne tiszteljük meg Őt egy szellemi zagysággal!

Erkölcsei mozgalom

Isten elhívása nem az a keresztyének felé, hogy „erkölcs-csöszök” legyenek. Jézus idejében a farizeusok voltak az erkölcs-csöszök. Szerették kritizálni a társadalmuk gyenge és bűnös embereit, Jézus azonban a könyörületességük hiánya és a szellemi vakságuk miatt kritizálta őket. Jézus könyörületességet mutatott azok felé, akik a bűn fogsága miatt szenvedtek.

A farizeusok minden rossz dolgot elkövettek. Nem látták a saját bűneiket, így képmutatóknak látszottak. Durván bántak a gyenge emberekkel, akiket megrontott koruk kultúrája, de ugyanakkor nem beszéltek a társadalmi vezetők sokkal súlyosabb bűneiről. A nyilvánvaló szexuális bűnökre koncentráltak, ugyanakkor vakok voltak az olyan bűnöket illetően, amik a nemzetet kiszolgáltatották a gonoszra. Ez komoly figyelmeztetés azoknak, akik hadjáratot indítanak a bűn ellen.

Istennek nincs szüksége erkölcsi hadjáratokra, néhány emberét azonban arra hívja el, hogy beszéljen prófétikusan a nemzetéhez. Ezek a próféták meg fognak maradni a nemzet isteni normájánál és figyelmeztetik a társadalmat a következményekre. A szerepük legfontosabb része az, hogy beazonosítsák azt a gonoszúság, ami a társadalmi problémák oka. Nem fogják megszállott módon ostromolni a nyilvános szexuális bűnöket, hanem az apró változásokra fognak koncentrálni, a viselkedésbeli változásokra, amik kaput nyitnak a valódi gonoszra. Fel fogják ismerni a politikai és társadalmi vezetők rejtett bűneit, amik valóban veszélyesek a társadalomra nézve.

A valódi próféták aggódni fognak az olyan körmönfont és protekcionális bűnök miatt, mint a büszkeség, az önzés és az „állam-imádat”. Kevesebbet foglalkoznak a szexuális bűnökkel és az általánosan nyilvánvaló bűnökkel, amikor más apróbb bűnök hatalmukba kerítették a társadalmat. Az égbekiáltó szexuális bűnök egy beteg társadalom szimptomái (tünetei), de nem az alapvető problémák. A nemzetek prófétái nagyobb tekintettel lesznek az okokra, mint a szimptomákra. Olyan dolgokra fognak fókuszálni, amik valóban veszélyeztetik a társadalmat.

Az okokra és nem a tünetekre koncentrálnak

Sok mai prófécia nagyon sekélyes. A valódi próféták mélyebbre mennek, a problémák gyökeréhez. Nem izgatják őket a felszínes dolgok és tünetek, amik nem a valódi gyökerei a társadalmi problémának. A próféták mélyebbre hatolnak, míg meg nem ragadják azt a kritikus pontot, ami a nemzetük szívét formálja.

Jó példa erre a problémára az abortusz esete. A legtöbb keresztyén azt képzei, hogy az abortusz egy szörnyű bűn. Néhányan valóban felkavarodnak tőle, de ez megakadályozza őket abban, hogy meglássák a nemzetükben annak a valódi indítóokát. Az abortusz nem törvényes dolog, hanem egy sokkal mélyebb rossz szellemi közérzet kinyilvánítása. Valami nagyon nagy baj van, a nemzet szellemi állapotát tekintve, amikor sok fiatal nő kényszerítve érzi magát a jövője (gyermekai) lerombolására.

Prófétikus emberek csak az energiájukat pazarolják, amikor megkísérlik az abortuszt illegálisá nyilvánítani, mert a tiltott abortusz a probléma tünete, de nem változtatja meg a mélyebben fekvő okot, ami mélyen a kultúrában gyökerezik. Próféta faladata, hogy rávilágítson arra a romlásra a nemzet szívében, ami az abortuszon keresztül nyilvánul meg. A megoldás nem a törvény megváltoztatása, hanem egy mélyen gyökerező bűn megbánása, egy megújult látás a világról és Istennek egy erőteljes gyógyítása.

Az abortusz csak a megnyilvánulása egy kártékony szellemnek. A „menekülj el” (hagyj magad mögött mindent) jelenség egy másik, ugyanazon alapvető problémának a megnyilvánulása. Sok keresztyén elveszíti a bizalmát a jövőben, és Jézusra néz, hogy jöjjön már minél hamarabb és szabadítsa ki őt ebből a világból. Ezeknek a keresztyéneknek nincs hitük abban, hogy a Szent Szellem képes Isten Királysága megvalósítására. A hit hiánya abba a veszélybe sodorja őket, hogy lerombolja a jövőjüket, hasonlóan azokhoz a fiatal asszonyokhoz, akik az abortusszal „rombolják le” a jövőjüket. Az abortusz és az elragadtatás iránti rögeszmés vágy ugyanannak a szellemi áramlatnak a megnyilvánulása!

A megosztottság és más látható dolgok félre tudnak vinni bennünket. Sok keresztyén érintett egy nagyon erőteljes megosztásban, ami olyan, mint a tengeri moszat Amerikában. Igaz, hogy az önmagával meghasonlott ház nem tud megállni, de a megosztottság sohasem az eredendő ok. A megosztottság csak egy nagyon mély hiány tünete, amire a prófétának rá kell világítania.

Sok keresztyént felkavar a homoszexuálisok házassága, de ebben az esetben ismét a tünetekre fókuszálnak és nem az eredendő okra. Keresztyén próféták meg fogják állapítani, hogy a homoszexualitás csak egy tünet (következmény) és nem a nemzetük kultúrájának egy valódi, mély problémája.

Ezékiel nagyon jól megértette ezt. Amikor leírta Sodoma bűnét, akkor ezt mondta:

„Ímé, ez volt a vétke Sodomának, a te öcsédnek: kevélység, eledel bősége és gondtalan békeség volt nála és leányainál, de a szűkölködők és szegények kezét nem fogta meg.” (Ezékiel 16:49).

Sodoma bűnének gyökere nem a homoszexualitás volt, hanem az arrogancia (önteltség), kényelem és az, hogy nem gondoskodott a szegényekről. Az látszik, hogy amikor egy társadalomban a kényelem, öröm és szórakozás a bálvány, az egy lefelé vezető út, ami egy összevisszaságban, végső fokon a homo szexualitásban nyilvánul meg. Amit Lót Sodomában talált az csak a természetes következménye volt az ott lévő társadalmi problémának, ami a jólétet és gazdagságot imádta.

Lót látta a probléma tüneteit, és mint olyan sok keresztyén háborgott azon, amit látott. Ezékiel sokkal mélyebbre látott és rávilágított, hogy a kulcsprobléma a kényelem és az élvezetek szeretete volt. Olyan prófétára van szükségünk, mint Illés, aki a látja a nemzetünk szívét.

Alázatosság

A nemzet felé szolgáló prófétáknak meg kell maradni az alázatban, nem korrumpálódhatnak az állammal való közvetlen kapcsolataikban. Az Írás szigorú szavakkal elítéli a „hízgelő prófétákat”, akik mindent támogatnak, amit egy uralkodó tesz, de nem hallgatnak arra, amit Isten mond. A nemzet felé szolgáló prófétáknak óvatosaknak kell lenniük, hogy megmaradjanak azon a helyen, ahová Isten helyezte őket. Tekintettel arra, hogy ők értik a kormányzás módját, csábítást éreznek arra, hogy beavatkozzanak a politikába. Ezzel együtt a prófétáknak felelősségük van azzal kapcsolatban, hogy Isten szavát szöveljék, így nekik nem szabad elbitorolni a király szerepét. Ez veszélyes lenne számukra és a nemzetük számára egyaránt. Egy kiváló próféta ítéletet mond ki egy gyenge király felett.

A gyülekezet és az állam közötti határvonalat világosan meg kell tartani. A prófétáknak nem kell megpróbálni manipulálni vagy kontrollálni a polgári hatalmat; Isten helyébe lépni. A próféták hatalma a meggyőzésre korlátozódik. Egyszerűen Isten szavát kell szólítani és hagyni, hogy a Szent Szellem változtassa meg a politikusok szívét. A kulcs a meghalláson van, meghallani Isten hangját. A próféta nagyon világosan hallja Istent, és bölcsen fog szólni. A bölcs próféták távol tartják magukat az állam csapdájától, ezért világosan meg tudják hallani Istent és megvesztegethetetlenek tudnak maradni.

Politikai hűség

A politikai lojalitás (hűség) nagyon korlátozott a próféta estében. Egy személy, aki lojális „jobbra” vagy „balra” képes lesz úgy működni, mint egy olyan próféta a saját gyülekezetében, hogy ígéket hoz azoknak, akikkel éppen összetalálkozik, de nem valószínű, hogy rámozdulnak a prófétának az államuk vagy nemzetük felé való kilépésére. Egy nemzet felé szolgáló prófétának Istenhez és a törvényhez kell lojálisnak (hűségessnek) lenni.

Ha a prófétikus emberek megértik, hogy a politikai pártok és emberi politizálás nem része Isten tervének, akkor néhány valódi nemzet felé szolgáló próféta meg fog jelenni. Istennek a kormányokra és uralkodókra vonatkozó kijelentését az Ő törvénye foglalja magába, így a prófétáknak arra van elhívásuk, hogy értsék meg és védjék meg a törvényt és a nemzetükhöz szóljanak. Nem engedhetik meg maguknak, hogy elfogultak legyenek egy párt vagy politikai vezetőség felé való lojalitás miatt.

Egy nép valódi – ajándékkal rendelkező – prófétái „hízelgő prófétákká” válnak, amikor a lojalitásuk egy bizonyos politikai vezetésnek vagy pártnak elsőbbséget ad az Istennel való lojalitással (hűséggel) szemben. A hízelgő próféták, akik félrevezették Josafátot nem a Baál prófétái voltak: az Úr prófétái voltak, kiképezve a próféta fiak között. A királyi palotába vitték őket, amikor felfedezték, hogy képességük van az Úr hangjának meghallására. A probléma az volt, hogy túl lojálissá váltak a királyi párthoz. Ez megakadályozta őket Isten figyelemztetésének meghallásában és sebezhetővé tette őket egy hazug szellem által. (1 Kir 22).

Az amerikai nemzetnél hiányzik egy tiszta prófétai hang. Ez egy veszélyes helyzet. Biztos vagyok, hogy Isten hívja sok emberét, hogy legyen próféta a nemzete felé. Sajnálatos módon a legtöbben annyira Amerikának élnek, hogy nem tudják felajánlani a teljes lojalitásukat (hűségüket) Istennek, aki igényli ezt, hogy egy ilyen szerepet be tudjanak tölteni. Egy vak (teljes) elkötelezettség „jobbra” vagy „balra” lezárja a prófétikus szellemi áramlatot a nemzet szintjén.

A próféták és a törvény

Isten felemel prófétikus embereket mindenhol a világon, hogy prófétai hang legyenek a gyülekezetükben. Remélhetőleg ezek közül néhányan lesznek, akik a nemzetük prófétái lesznek.

Az ószövetségi próféták Isten törvényének védelmezői. Megvádolták a királyokat az Istennek való engedelmségük hiánya miatt. Minden próféta, aki nemzeti szinten működik, Isten törvényét kell normának használni az uralkodók és a királyok viselkedésének és cselekedeteinek megítélésére. Kell, hogy ez egy hatásos hang legyen a nemzete felé. Ezeknek a prófétáknak tökéletesen ismerniük és érteniük kell Isten törvényét.

Azoknak, akik arra vannak elhívva, hogy egy prófétai hang legyenek a nemzetük felé, meg kell érteniük az Isten törvénye és a szolgálatuk közötti kapcsolatot. Egy próféta, aki nem mélyed el Isten törvényében csak valami divatos világi hangot fog hallatni. Könnyen egy bizonyos politikai párt kiszolgálójává válhat. Világos normák (zsinórmérték) nélkül a próféták minden széljárás változás esetén megfújják a kürtöt. Ha a próféták a trombita erejét gyakorolják a gyülekezet felé való szolgálat helyett, akkor szükségük van a törvény szeretetére. Az ószövetségi próféták olyanok voltak, mint a hivatalos bírók (a vád képviselői), akik ráolvasták a bűnöket Izraelre, hogy tartsák be a törvényt. Olyan szenvedélyesek voltak Isten törvényét tekintve, hogy készek voltak megkockáztatni a gonosz király haragját, amikor konfrontálódtak nemzetük bűnével.

„És a királyok előtt szólok a te bizonyosságaidról, és nem szégyenülök meg. És gyönyörködöm a te parancsolataidban, amelyeket szeretek.” (Zsolt 119:46,47).

A próféták csak akkor lesznek képesek világosan szólni a nemzetük uralkodóihoz, ha valóban szeretik a törvényt.

Prófétikus nemzetek

Néhány népnek elhívása van arra, hogy prófétikus legyen. Ők nem tudják beteljesíteni a sorsukat addig, míg közöttük nem valósult meg a prófétai szolgálat.

Vannak nemzetek, akiknek speciális ajándékuk van. Új-Zélandnak egy prófétai szerepe van a világban, Amerikának pedig elhívása van az apostoli szolgálatra. Van valami Amerika természetében, ami kezdeményez és elültet dolgokat. Van valami Új-Zéland természetében, ami egy képesség az igazságban való megmaradásra. (Tom Marshall – A próféták eljövetele).

A prófétai szolgálat helyreállítása és megvalósítása lényeges a gyülekezet életképessége és ereje szempontjából.

6. Órálló

Az órálló helye a falon van, hogy kilásson egy adott irányba, attól függően hova van állítva. Ez magányos, elcsüggesztő munka tud lenni. Jézus arra kéri az órállóit, hogy álljanak a falakon ott, ahová Ő állította őket.

Sok órálló bemegy a városba a barátaival beszélgetni, mert magányosak. Mások konferenciáról konferenciára járnak, és azt keresik, hol tudnak „nagyobb haszonra” szert tenni. Néhányan elfáradnak az interneten való barangolásban, de az nem ugyanaz, mint meghallani az Úr hangját. Másokban nő a fáradtság és elalszanak. Mások feladják, mert belefáradnak a figyelmeztetéseik figyelmen kívül hagyásába.

Az órálló nem kell, hogy együtt egyen és igyon a helyi lakossággal. Neki kint kell lenni az őrtoronyban és belenézni az éjszakába. (Ron McKenzie – A királyság virrasztói).

Jézus sürgősen hívja az órállóit, hogy menjenek vissza az őrtoronyban, ahová állította őket.

„Kőfalaidra, Jeruzsálem, őrizőket állattam, egész nap és egész éjjel szüntelen nem hallgatnak; ti, kik az Urat emlékeztetitek, ne nyugodjatok!” (Ézs 62:6).

„Órállói vakok mindnyájan, mitsem tudnak, mindnyájan néma ebek, nem tudnak ugatni; álmodók, heverők, szunnyadni szeretők! És ez ebek telhetetlenek, nem tudnak megelégedni, pásztorok ők, akik nem tudnak vigyázni; mindnyájan a magok útára tértek, kiki nyeresége után, mind együtt!” (Ézs 56:10,11).

„Órállókat is rendeltem föléjük, [mondván]: Figyeljete a kürtnek szavára! És azt mondták: Nem figyelünk! Azért halljátok meg, ti nemzetek, és tudd meg, te gyülekezet azt, ami [következik] reájok. Halld meg, oh föld! Ímé, én veszedelmet hozok erre a népre: az ő gondolatainak gyümölcsét; mert nem figyeltek az én beszédeimre, és az én törvényemet megvetették.” (Jer 6:17-19).

Isten helyreállít és felken egy órállót a népe számára. A bibliai időkben egy városnak erős falai és kettős kapui voltak, de a biztonság mégsem volt teljes, ha az örök nem voltak a helyükön, kiáltva vagy futárt küldve, ha bármit láttak, ami eltért a megszokottól. Az volt a munkájuk, hogy figyelmeztessék az embereket a közelgő veszélyre. Az életükkel fizettek, ha nem sikerült figyelmeztetniük a várost a közelgő ellenségről. Ha az ör nem volt éber, városok és tartományok veszhetek el, és sok embert megölhettek, vagy rabságra vihettek.

Egy keresztyén próféta egy órálló. A feladata Isten városának falain állni és megkövetelni a tökéletességet. Isten cselekszik bennük és általuk mindent, amik vagyunk. Minden prófétában Isten Szelleme él, mozog és cselekszik. A keresztyén próféta valódi élete és lélegzetvétele a közbenjárás a gyülekezeten belül. (Sanfords.).

Ha erre az órállói szolgálatra vagyunk elhívva, legyünk türelmesek a várakozásban a helyünk kijelölését illetően. Ha valódi ajándékunk van és a Szellem gyümölcsei megmutatkoznak bennünk, az ajándékunk helyet fog készíteni számunkra. A célunk elsődlegesen mindig az, hogy megszerezzük Isten és nem emberek jóváhagyását. Ha vágyunk Isten jóváhagyására, akkor oda kell szentelni magunkat az igazságra, a becsületességre és a Szent Szellemnek való engedelmességre. Ha gyötrődés számunkra a várakozás, de elfogadjuk az elhívásunkat, akkor addig is tudunk növekedni a kegyelemben és az ítélőképességben. (Rick Joyner – Az órálló szolgálata).

Órálló és bárány

Egy órálló egy órtoronyba volt állítva. Ha látott valami veszedelmet közeledni, azt mondta a pásztoroknak; tereljék be a nyáját egy biztonságos helyre. Ha a pásztor megkérte az órállót, hogy terelje be a nyáját a karámba és az órálló megpróbálta azt, a nyáj inkább szétszóródott. A nyáj nem ismerte az órálló hangját csak a pásztorokét. Ezért, ha a pásztorok figyelembe veszik az órálló figyelmeztetését és hívják a nyáját, hogy jöjjön be a karámba, az be fog menni.

Az órálló Isten városának a falain állt, ezért látta, hogy mit cselekszik Isten és hívta a népet, hogy reagáljanak rá. Az órálló belenéz a sötétségbe és a távolba, hogy lássa jönni a gonoszt és lássa, hogy mit cselekszik Isten. Lényeges a jó kapcsolat a pásztorok (vezetők) és az órálló között. Egy órálló tudja közvetíteni a pásztorok (vezetők) felé azt, amit lát. A vezetők fel tudják készíteni a nyáját arra, ami történni fog. A nyáj ismeri a pásztorait, és válaszolnak nekik, de nem ismerik az órálló hangját, ezért nem fognak válaszolni rá.

A vezetőknek meg kell engedni, hogy az órálló Isten akaratában működjön és az órállónak meg kell tanulnia, hogy a munkája csak információ továbbadása és nem parancsok osztogatása. (Rick Joyner – A prófétai szolgálat).

A próféta talán öt mérfölddel a nyáj előtt megy az úton, a következő dombon túl. Órszolgálatban van. Hallja Isten hangját és látásokat lát, bejön Isten tróntermébe és megsejt valamit. Adott esetben nagyon jó lehet, ha gyakran eltávolodik a nyájtól, mert valójában kevesen értik meg őt.

A prófétát nem igazán érdekli, hogy az emberek mit gondol róla, hanem egyedül az, hogy Isten mit mond az adott helyzetben. (Wolfgang Simson – Ház, ami megváltoztatta a világot 113. o.).

Az órállók nem vének voltak a kapukban, nem volt hatalmuk sem, hogy kinyitassák vagy bezárassák a város kapuit. Nem volt hatalmuk arra sem, hogy mozgósítsák a hadsereget az ellenség ellen. A munkájuk az volt, hogy közöljék az általuk látottakat azok felé, akik hatalommal rendelkeztek. Jelenleg sok pásztor és sok vén próbálkozik azzal, hogy elvégezzék ezt a munkát a gyülekezetükben, ami valójában csak eltéríti őket az igazi elhívásuktól. Ezzel szemben fel kellene felfedezni, kiképezni és szolgálatba állítani azokat, akik ezzel az elhívással rendelkeznek és egy hatékony kommunikációs vonalat kiépíteni velük. (Rick Joyner – Az órálló szolgálata).

A város falain való tartózkodás egy „magas pozíciót” biztosít az órálló számára, hogy nagy távolságra lásson el, mind kifelé mind pedig a városfalon belülré. Ezért úgy voltak kiképezve, hogy nagy távolságból felismerjék az ellenséget és a testvért is. Nem volt azonban hatalmuk arra, hogy összetűzzenek bármelyikkel. Egyszerűen csak informálták a véneket, akik a kapukban ültek. Csak a véneknek volt hatalmuk bármilyen parancs kiadására, hogy kinyissák a kapukat vagy riadót fújjanak. (Rick Joyner – Az órálló szolgálata).

A Látó bemutatja a prófétikus kitekintést a megfigyelő és a körültekintő képességre való hajlama által. Az őrszem pedig egy védelmező, aki Isten Királyságának határán lévő keskeny ösvényen jár, körülhatárolt erősség magányos védelmi munkája, Isten uralma háttérjének erőteljes látásai és tapasztalatai által. A próféta otthona egy Micpa, egy órtorony, egy hely a valódi ítéletre és különbségtételre, 1 Sám 7:6 (Lars Widerberg – A Látó)

Az Egyház gyakran híjával van órállóknak. Olyan órállói voltak mindig, akik a gyülekezet padlóján örököltek és nem a falak magaslatain. Az órálló egy próféta és ilyen módon egyfajta látó és szükséges, hogy „fel legyen emelve”, hogy túllásson a legnagyobb magaslatokon, többet lásson annál is, amit a király egyáltalán láthat, mert a király nem a falakon áll. (Steve Snow – Sas őrszem erőforrások).

Jóllehet a próféta egy testet alkot a gyülekezettel, de mindig kicsit elkülönülten áll. Az ószövetségi prófétának ki kellett lépnie és megcselekedni minden beszédet, gyógyítást, vagy bármit, ami szükséges volt. Az újszövetségi próféta a szellemét szánja oda az imára, ismeretlenül a test többi része számára és gyógyít, tanít és tanácsol másokat. (John and Paula Sanford – Illés feladata 18,19,20. o.).

Az őrálló elmondja a figyelmeztetését a pásztoroknak (véneknek), akik gondoskodnak a nyáj figyelmeztetéséről. A nyáj ismeri a pásztor hangját és reagálni fog rá. Ha nem ismerik a próféta hangját, nem fognak reagálni rá.

Az Írásokban lévő minta azt mutatja, hogy egy próféta először nem az emberekhez ment, hanem a királyhoz. A király volt az, aki felelősséget hordozott Isten előtt, hogy irányítsa és vezesse a népet. A próféta mindig közvetlenül a királyhoz ment – nem a néphez – és Isten nyitotta ki a királyi hatalomhoz való bejárat ajtaját. (John Paul Jackson – Jezabel szellemének leleplezése 68. o.).

Kellemetlen feladat

„Sőt sokkal inkább, amelyek a test legerőtelenebb tagjainak látszanak, azok igen szükségesek: És amelyeket a test tisztességtelenebb tagjainak tartunk, azoknak nagyobb tisztességet tulajdonítunk; és amelyek éktelenek bennünk, azok nagyobb ékességben részesülnek; Amelyek pedig ékesek bennünk, azoknak nincs erre szükségök. De az Isten szerkeszti egybe a testet, az alábbvalónak nagyobb tisztességet adván, Hogy ne legyen hasonlóság a testben, hanem ugyanarról gondoskodjanak egymásért a tagok.” (1 Kor 12:22-25).

Isten emberei gyakran zavarba ejtik a keresztyéneket, mivel szenvedélyesek, makacsak vagy rosszul öltözöttek lehetnek. Az őrálló a test szeme, és mentes a mellébeszéléstől. Ha Isten őrszeme nem működik hatékonyan a gyülekezetben, tele lesznek szeméttel, és fertőzötté válnak. Azzal együtt, hogy az őrállónak egy láthatatlan feladata van, nagyon fontosak a test egészséges működése szempontjából és egyenlő törődést és tiszteletet érdemelnek.

Tiszta hang

Amikor egy őrálló kap egy álmot vagy egy látást egy szörnyű természeti csapásról, nagyon óvatosnak kell lennie, hogyan figyelmeztessen másokat. Mielőtt szólna, előtte meg kell értenie azoknak az eseményeknek az értelmét és célját, amiket látott.

„Mert ha a trombita bizonytalan zengést tészén, kicsoda készül a harcra?” (1 Kor 14:8).

Egy kataklizmaszerű látásnak vagy álomnak a következő lehetséges jelentései lehetnek:

1. egy szimbolikus üzenet egy szellemi magyarázattal,
2. egy figyelmeztetés a Sátán tervéről, azért hogy ellene tudjunk állni,
3. egy figyelmeztető esemény, ami tipikus valami rossz eljövetelekor,
4. egy esemény, ami hamarosan be fog következni
5. egy hosszantartó és a jövőbe belenyúló esemény
6. egy olyan esemény, ami akkor fog csak megtörténni, ha Isten népe nem tér meg
7. egy végső ítélet egy népen, amelyet Isten elvetett

A helyes válasz eltér mindezekről. A keresztyének hajlamosak mindig a legrosszabbat feltételezni. Általában szó szerint magyaráznak egy rettenetes eseményre vonatkozó látást vagy álmot. Feltételezik azt is, hogy az esemény hamarosan be fog következni és hogy annak bekövetkezése biztos. Gyakran nem ez a helyzet.

A trombita megfújása nem elég. Megosztani egy látást nem elég. Az őrállók felé egy követelmény, hogy tisztán hallják a trombitát. Amikor megosztanak egy látást vagy egy álmot, meg kell magyarázniuk annak jelentését is. Ha az nem történik meg Isten népe zavarba jön. Túl sok zavar pedig ahhoz vezet, hogy a keresztyének legyőzöttek lesznek, és Isten neve gúny tárgyává válik.

A közelmúltban túl sok zavaró látás került kihirdetésre. Ezen látások közül sok az Úrtól volt, de félreértelmezték azok jelentését és Isten népe összezavarodott. A trombita tiszta hangjára van szükségünk, hogy felkészüljünk a győzelemre.

Isteni látásmód

Meg kell tartanunk az isteni látásmódot a gondolkozásunkban, amikor egy figyelmeztető látást magyarázunk. A keresztyének gyakran arra összpontosítanak, amit a Sátán eltervezett, és ezért hibáznak Isten válaszában értelmezésében. Ez által olyan fontosságot tulajdonítanak a Sátánnak, amit nem érdemelt ki. Ő egy vesztes és minden próbálkozása és terve meg fog bukni. Belemerülni egy látás negatív részébe az ellenség kedvenc fogása, hogy elhibázzuk azt, amit Isten mond és cselekszik.

Ez a legrosszabb tulajdonsága az interneten lévő sok prófétai weboldalnak. A bloggerek és csevegések olyan mértékben belemerülnek a gonosztól való félelembe, hogy elfelejtik, mit mond Isten és mit ígért. Nekünk Istent kellene félnünk és nem a gonoszt és az ő mesterkedését. Nagyon gondosan kellene figyelni arra, mit mond Isten egy látás által.

Az őrállók feladata nem az, hogy megfélemlítsék a keresztyéneket, hanem hogy felkészítsék őket, hogy győztesek lehessenek. A legtöbb látás nem Isten embereinek legyőzéséről szól, hanem arról, hogy Isten emberei hogyan tudnak győztesek lenni, ha az őrállók a helyükön vannak. Olyan őrállókra van szükségünk, akik meg tudják mondani nekünk, hogyan tudunk felkészültek lenni.

1982-ben egy angol prédikátor, akit David Pawsonnak hívtak, megosztott egy látást egy kommandó hadseregről az egész Új-Zélandra vonatkozóan. A látás azt ígérte, hogyha az új-zélandi keresztyének kiformalnak egy kommandó egységet, megtapasztalják a győzelmet, ha a gazdasági válság jön. A keresztyének azonnal a válságra fókuszáltak, amikor az megérkezett. A látás nevét Közeledő Bombázó-ra változtatták. A kommandó egység kiformalására vonatkozó felhívást figyelmen kívül hagyták, és így elveszett a győzelem ígérete, mert a keresztyénekbe beleivódott a világ negatív szemlélete.

Hiszem, hogy néhány probléma hasonlóan érvényes a Dániel-i prófécia és a Jelenések könyve prófeciáinak értelmezésére is. Minden negatív szakaszt a jelen korra alkalmaznak. A győzelem ígértét pedig Jézus második eljövetele utáni idősakra értelmezik. Ez teljesen eltorzítja Isteni látását, és pesszimista keresztyéneket hoz létre. Amikor az Istentől való látásokat értelmezzük, le kell vennünk a sötét szemüveget és gondosan figyelni a győzelem isteni ígéreteire és reménykedni az Ő igéje világosságában.

Ők nem a gyülekezetet akarják építeni, hanem az egész várost vagy a nemzetet! A jövőben, a jövőből, a jövő számára élnek, állandóan a jövőbeni fejlődéstől terhesen és meg tudják akadályozni azt, hogy tradicionális intézménnyé vagy a történelem során megkövesedett szoborrá váljanak, csak a múltat ünnepelve (Wolfgang Simson – Házak, amelyek megváltoztatják a világot 119. o.).

Cél (szándék)

Az őrállóknak nem az ellenséget kell felemelni és félelmet keltve megbénítani Isten népét. Figyelmeztetniük kell az embereket a veszélyre, miközben az szép csendesen elmúlik. Ez ad időt a városon kívül élőknek, hogy bejöjjenek a falakon belülré, ahol biztonságban lesznek. Az őrállók figyelmeztetése a város vezetőinek is ad időt, hogy felkészüljenek a védelemre, és így vissza tudják verni az ellenséget, amikor az jön.

A város biztonsága az őrtoronyban őrködő őrállóktól függ. Függ a kapukat őrző vezetőktől is, hogy figyelembe vegyék az őrállók figyelmeztetéseiket. Ha az őrállók és a város vezetői a kapuknál mindannyian teszik a dolgukat, akkor az ellenség terve meghiúsul, és a város biztonságban marad.

A gonosz tervének leleplezése

A Sátán általában álcázással és csalással dolgozik. A tervének sikere azokon a keresztyéneken múlik, akik nem ébrednek fel arra, ami történik mindaddig, míg túl késő lesz, hogy reagáljanak rá. Isten számol azzal, hogy a Sátán tervét kijelenti az őrállóknak. Ők fel tudják fedni az ő tervét és leleplezni őt. Isten felfedi az ellenség támadását előre, és le tudja győzni őt.

Isten válasza Dániel látásaira az volt, hogy megfigyelőket (angyalokat) küldött. (Dán 4:13-17). Az Írás nem sokat mond róluk, de nyilvánvalóan erős angyalok voltak. Képesek voltak megbuktatni Nabukodonozor, a kor legerősebb uralkodóját. Nebuchadnezzarhoz hasonlítva Saddam Hussein egy törpe volt, az angyalok mégis megfosztották Nabukodonozor a trónjától. Az angyalok alkalmasak voltak arra, hogy megbuktassák az ellenség gonosz tervét. Azt gondolom, hogy azt az őrtornyokban lévő őrállók imája szabadítja fel. Az őrállók szerepe fontos. Isten a támadására az ellenség tervének leleplezésével válaszol, és valamilyen módon még erősebben vág vissza.

A mai szellemi őrállók ugyanilyen fontosak Isten királysága számára. Azonban az Egyház olyan hétköznapivá és kényelmessé vált a világgal kapcsolatban, hogy az őrállóink nem veszik észre, amikor ellenséges erők áthatolnak a határainkon. Ezekben az órákban Isten azt mondja: „őrizd a határokat, ahová elhelyeztelek téged, így aztán az ellenség nem kap bejárást a te örökségedbe”. (Chuck Pierce – Az Egyház eljövendő háborúja).

Ezek az őrállók speciálisan arra voltak kiképezve, hogy képesek legyenek megkülönböztetni a barátot az ellenségtől. Csak a legjobb látással és ítélőképességgel rendelkezők kaphatták meg ezeket az állásokat. Ők nem lehettek túlságosan szerények, hogy megfújják a kürtöt, vagy kérjék a kapuk kinyitását. Pontosaknak kellett lenniük a megkülönböztető képességükben. Ha túl sokszor tévesen riadóztatták az embereket, nem vették figyelembe őket. Ha túl figyelmen kívül hagyták és beengedtek egy ellenséget a kapun, akkor az egész várost veszélyeztették. Ez rendkívül fontos pozíció volt, amitől pontosságot és megbízhatóságot követeltek meg. (Rick Joyner – Az őrálló szolgálata).

7. Kijelentést kapni

Csak egy mód van, hogy kijelentést kapjunk az Úrtól.

- Várni az Úrra
- Várni az Úrra
- Várni az Úrra
- Keresni a Szent Szellemet
- Keresni a Szent Szellemet
- Keresni a Szent Szellemet
- Imádkozni
- Imádkozni
- Imádkozni
- Olvasni az Igét
- Olvasni az Igét
- Olvasni az Igét

Azután cselekedd meg mindezeket a dolgokat néhányszor.

Ahhoz, hogy felismerd egy személy hangját, jól kell ismerned őt. A prófétáknak ki kell fejleszteni egy nagyon szoros kapcsolatot Istennel, mielőtt meg tudják hallani az Úr hangját. A kulcs az Úr jelenlétében állás és a szellemben járás. Nem mondhatjuk azt az Úrnak, hogy mikor beszéljen. Nekünk kell várni Őreá. Néha beszél egy személyhez kétszer vagy háromszor gyors egymásutánban, azután évekig nem beszél. Ő az Úr, ezért nekünk kell várni rá. (Jer 42:7).

A prófétáknak a történelem tudósainak kell lenni. Tudósoknak kell lenni a jelenkor eseményeiben is. Egy nemzet történelme egy feljegyzés Istennek az ő embereivel való kapcsolatáról. A prófétai üzenetet ezzel összhangban kell kihirdetni.

A pünkösdi – karizmatikus mozgalom hibáinak egyike, hogy beskatulyázza a prófétát és azt mondja, hogy neki egy olyan valakinek kell lenni, aki bemutatja a természetfeletti ajándékot azzal, hogy prófétál, de gyakran elvetik az olyan emberek prófétikus hangját, mint Chuck Colson vagy mások, akik világos hangon szólnak a generációnkhoz. (Jim Wies – Különböző típusú próféták).

Különböző emberek és személyek különböző módon hallják Istent. Minden prófétának meg kell találnia a számára legjobb módot. Az Úr beszél a prófétákhoz álmokon és látásokon keresztül és néha szemtől szembe.

„Ha valaki az Úr prófétája közöttetek, én megjelenek annak látásban, vagy álomban szólok azzal. Nem így az én szolgálómmal, Mózesrel, aki az én egész házámban hív. Szemtől szembe szólok ő velem, és nyilvánvaló látásban; nem homályos beszédek által, hanem az Úrnak hasonlóságát látja. Miért nem féltetek hát szólani az én szolgálóm ellen, Mózes ellen?” (4 Móz.12.6-8).

A legfontosabb képesség, hogy megtanuljuk meghallani a Szent Szellem hangját.

„Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek. Mindaz, ami az Atyáé, az enyém: azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek.” (Ján 16:12-15).

Egy próféta nem választhatja meg, mikor kapjon üzenetet. Elizeus nem akart kijelentést keresni vezetésre vonatkozóan egy gonosz király számára.

„És monda Josafát: Nincs itt az Úr prófétái közül egy sem, hogy általa tanácsot kérhetnénk az Úrtól? És felele egy az Izráel királyának szolgálói közül, és monda: Itt van Elizeus, a Sáfát fia, aki Illésnek kezeire vizet tölt vala. És monda Josafát: Nála van az Úrnak beszéde. És alámenének hozzá az Izráel királya és Josafát és az Edom királya. És monda Elizeus az Izráel királyának: Mi közöm van hozzád? Menj a te atyádnak és anyádnak prófétáihoz! És monda neki az Izráel királya: Ne utasíts el; mert az Úr gyűjtötte össze ezt a három királyt, hogy a Moáb kezébe adja őket. És monda Elizeus: Él a Seregek Ura, aki előtt állok, ha nem nézném Josafátnak, a Júda királyának személyét, bizony téged nem néznék, és rád sem tekintenek; Hozzatok ide egy énekest. És mikor énekelt előtte az éneklő, az Úrnak keze lőn ő rajta.” (2 Kir 3:11-15).

Néha az imádat és az éneklés segíti a prófétát az Úr hangjának meghallásában. Ezért kért Elizeus egy énekest.

Lloyd Philips tizenkét módját sorolja fel annak, hogyan tudjuk meghallani Isten hangját.

7.1. Benyomások

Egy benyomás olyan, mint egy érzés vagy megérzés. Gyakran kapok érzést, amikor a Szent Szellem bizonyos módon szorongat. Ez a megkülönböztetés egyik formája. Egy csendes kis hang valójában ebbe a kategóriába tartozik. Mindannyian kaphatunk inspirációkat és hallhatjuk Isten hangját, és elmondjuk azt.

7.2. Egy felismerés vagy bizonyosság

Róma 9:1 mondja: „Igazságot szólok Krisztusban, nem hazudok, lelkiismeretem velem együtt tesz bizonyosságot a Szent Lélek által”. Mindannyiunknak van egy belső bizonyossága. Ezt úgy hívhatjuk, hogy Krisztus bennünk él. Ez azt jelenti, hogy Krisztus értelme mondja nekünk, hogy ezt tegyük, vagy azt ne tegyük.

7.3. Meg tudunk érezni dolgokat

Kaphatunk dolgokat a lelkünk és a testünk érzései által. Az ige nem a te testedből jön, de az ige tud hatni a testre. Gyakran érzékelem, hogy a Szent Szellem megérinti a testem egy részét, hogy közölgjön velem egy üzenetet.

7.4. Látások

A látások első és legáltalánosabb megnyilvánulása a szellemünk látása a szívünkben. A szemünk ilyenkor lehet nyitva vagy csukva. Egy látást látni és értelmezni az, nem ugyanaz.

7.5. Természetfeletti érzékelés

Ezen a szinten az öt érzékszerv jóval erősebben működik, mint normális esetben. Ha valaki megtapasztal egy „röntgensugaras” látást, az által egy olyan képességet kap, ami természetfeletti látást biztosít neki; pld. szaglás vagy hallás magasabb érzékelése. Valaki hallja egy beszélgetés hangját egy olyan távolságból, amit nem hallhat természetes fizikai érzékelése által.

7.6. Álmodások

A következő szint az álmodások. Ilyeneket látunk végig a Bibliában. Jákób Bethelnél látta az angyalokat le és fel közlekedni a létrán. József látott álmot és látást a holdról és csillagokról. Isten gyakran fog használni álmodásokat, hogy közöljön egy figyelmeztetést és más fontos információt velünk annak érdekében, hogy elkerüljünk – amennyire lehet – az érzékeinkre ható sok zavaró hatást.

7.7. Nyílt látások

Ez az az eset, amikor a szem nyitva van és valaki szellemi dolgokat lát, úgy hogy azok normál módon, szemmel láthatóan jelennek meg. Lehetséges, hogy a nyílt látás olyan valóságos lehet a szemünknek, hogy csak később értjük meg, hogy az valójában nyílt látás volt. Az is lehetséges, hogy bevonjunk a fizikai érzékelésbe egy szellemi jelenséget és csak később állapítható meg, hogy az nem egy látás volt. Ez történt Péterrel az Ap.csel 12:11-ben.

7.8. Elragadtatások

Ez a megnyilvánulás különbözik a nyílt látástól, amikor valaki nyugodtan szét tud nézni a környezetében. Az elragadtatásban a környezet ideiglenesen ki van iktatva mindaddig, míg Isten akarja azokat ismét érzékelhetővé tenni. Ez is megtörtént a Péterrel az Ap.csel 10-ben.

7.9. Hallható hangok

Ap.csel 9 beszámol Pálnak az Úrral való találkozásáról, amikor Damaszkuszba utazott. Pál leesett a földre és egy beszélgetés történt az Úr és közöttük. A 7. vers azt mondja, hogy a többi ember, akik ott álltak hallották a hangot, de nem láttak senkit. Pál számára az egy füllel hallható hang volt. A tapasztalatom szerint, Isten hallható hangja mindig változást hoz az életben, függetlenül a beszélgetés hosszától vagy rövidségétől.

7.10. Angyalok látogatása

Angyalok tudnak nekünk információkat hozni. Egy angyal jön Dánielhez, hogy magyarázatot hozzon neki. Angyalok jöttek Ábrahámhoz, mert ott valami fontosnak meg kellett történnie, amiről kellett, hogy informálva legyen. Mária beszélt Gábriel angyallal, ugyanazzal az arkangyallal, aki Dánielt is tájékoztatta. Józsefnek egy angyal szolgált egy álmom által, ugyan úgy, mint Jákóbnak.

7.11. Az Úr meglátogatása

Néha van olyan megbízatás, amikor az Úr Jézus maga intézkedik. Gyakran nehéz kifejezni emberi szóval egy személy számára, ami ilyenkor megtörténik. Az nem lehet olyasmi, amiről Ő azt akarja, hogy az emberek tudjanak, mert sok ember nem hinné azt el.

7.12. Térben és időben való áthelyezés

Pál és János is beszámol a harmadik égbe való elragadtatásukról. Ők Krisztus Teste felé szolgáltak közvetítve felé Isten szavát úgy, hogy a test virágozzon és felkészítsék arra, ami várható.

Számos jó könyv van Isten meghallásáról.

- Jack Deere – Meglepődve Isten hangjától 1996
- Clifford Hill – a prófécia múltja és jelene 1989.

A prófétai szolgálat az Úr jelenlétében való időzést igényel. Jeremiás úgy hívja ezt, hogy *‘az Úr tanácsában állva, hogy lássa vagy hallja az ő szavát’* (Jer 23:18).

Minden prófétának a felkészítés végére el kell jutni erre az eredményre. Meg kell tanulniuk, hogyan hallják meg Isten hangját látásban vagy álomban. Finomítaniuk kell az észlelési és felismerési ajándékukat gyakorlás közben. Meg kell tanulniuk, hogyan kombinálják a bátor őszinteséget a tartózkodó udvariassággal. Ismerniük kell az Írást – mikor és hogyan kövessék a Szellem vezetését az Írás betűin túl – kegyelemben. Mindenekelőtt meg kell tanulniuk a közbenjárás erejét és módját és azt, hogyan mozgósítsák a Testet. (John and Paula Sanford – Illés feladata 64. o.).

Egy próféta sohasem fog tenni semmit magától. Határozott és tökéletes vezetése kell, hogy legyen Istentől minden kimondott szótagra. (Art Katz – Egy próféta szíve).

Ez az állítás szépen összefoglalja azt a módot, ahogyan minden próféta isteni vezetést kapott. Megtanultak Istenre hallgatni, hogy elmélkedjenek a szaván és engedelmeskedjenek a gondolatainak, hogy Isten Szelleme által legyenek vezetve, és néha képeket kapjanak, ami által üzenetet közöl velük. (Clifford Hill – prófécia, Múlt és Jelen, p. 35).

A prófétikus szolgálat velejárója, hogy úgy lássuk a dolgokat, ahogy azok valójában vannak. (Ian Breward).

A prófétáknak nemcsak körültekintőnek kell lenni, hogy meghallják Isten hangját, hanem azt is meg kell tanulniuk, hogy az emberi kívánságok hatással tudnak lenni Isten hangjának meghallására. (John and Paula Sanford – Illés feladata 97. o.).

Csak akkor fogunk valódi és tökéletes prófétai látással rendelkezni, ha Isten szemével látunk. (Rick Joyner – A próféta szolgálata).

Várakozás

Amikor egy kijelentést kapunk az Úrtól az első dolog, amit meg kell tennünk, hogy megkérdezzük az Urat: mit akar, hogy kezdjünk vele? Nem kell azt gondolnunk, hogy az Isten akarata, hogy azt azonnal kimondjuk. Lehet, hogy azt akarja, hogy tartsuk meg magunknak és gondolkozzunk el rajta, várjunk és imádkozzunk. Kérnünk kell egy magyarázatot és vezetést is arra, hogyan adjuk át a kijelentést. Sok valódi üzenet kárba veszik, mert nem a helyes módon adják át azokat.

Karizmatikus és pünkösdi körökben a hangsúly a spontaneitáson és az üzenet minél előbbi átadáson van. Néha jobb lenne, ha csak megkapnánk az üzenetet és ráülnénk („kikölténénk”) azt. Miközben a próféta hordozza az üzenet terhét Isten gyakran világossá teszi, és meghatározza annak célját. Kockázatos, ha egy próféta továbbad egy üzenetet, azonban nem nagyobb kockázat, mint az, ha egy valaki továbbad spontán módon egy próféciát, ami nem teljes és mások fogják azt teljessé tenni.

Semmilyen körülmények között ne osszuk meg a kijelentést a barátainkkal és a haverjainkkal. Istenhez kell mennünk azt követően vezetésért. Jól hangozhat vagy vonzónak tűnhet, hogy megosszuk azt a közvetlen szereteteinkkel. Mégis a tapasztalatom szerint ezen esetek 90 %-ában katasztrófa történik. Nem tudhatjuk mindig, mi van a barátaink szívében vagy milyen megbántódás, sebek vagy vélemények lapulnak a felszín alatt. Sok kezdő próféta „pörköli meg más emberek bajuszát”, gyakran rossz céllal! (Graham Cooke – Fejlődés a prófétai ajándékodban 272. o.).

Egy prófétai szolgálónak fegyelmeznie kell magát, hogy maradjon csendben, amikor az Úr csendben van. (Mike Bickle – Növekedés a prófétálásban 105. o.).

Amikor csalódottság van jelen egy személy életében, valószínűleg helyesen fog látni és hallani dolgokat, de a magyarázat teljesen rossz lehet. (Graham Cooke – Fejlődés a prófétai ajándékodban 322. o.).

Egy próféta szereti hallani Istent, de néha a kapott üzenetet kínos lehet elhordozni.

„És a szót, amelyet hallottam az égből, ismét szóla nékem, és monda: Menj el, és vedd el azt a nyitott könyvecskét, [mely] a tengeren és a földön álló angyal kezében [van]. Elmenék azért az angyalhoz, mondván néki: Add nékem a könyvecskét. És monda nékem: Vedd el és edd meg; és megkeseríti a te gyomrod, de a te szádban édes lesz, mint a méz. Elvevém azért a könyvecskét az angyal kezéből, és megevém azt; és az én számban olyan édes vala mint a méz; és mikor megettem azt, megkeseredék az én gyomrom. És monda nékem: Ismét prófétaínod kell néked sok népek és nemzetek, és nyelvek és királyok felől.” (Jel. 10:8-11).

Régen, ha egy próféta kijelentést kapott, akkor el kellett kezdeni közbenjárni. (Chip Brogden – Az örálló szolgálata).

Prófétai csoportok

Amikor több próféta együttműködik, a kenet megtöbbszöröződik, és nem egyszerűen csak összeadódik. A Szent Szellem szereti „részekre vágni” a kijelentéseket, mint egy fűrészgép a különböző embereknek egy-egy darabját adva, és akkor nézi az izgalmukat, mikért rakják azt helyesen össze.

Ennek a másik oldala az, hogy gyakran azt feltételezzük, hogy mi a teljes képet birtokoljuk, holott csak a fűrészgép által levágott egy darabkát birtokoljuk. Az a darabka, amit birtokolunk szép, de kell, hogy beillesszük a teljes képbe. Azt gyanítom, hogy a magányos próféták csak rész-üzeneteket adnak át az emberek igen nagy részének.

Az „egyszemélyes zenekar” (magányos szolgálat) sohasem volt része az Isteni „háztartásnak”. A magányos próféta (a magányos evangélista, a magányos pásztor) sohasem fogja megtapasztalni az első Pünkösödöt. A ‘nagy ember szindróma’ egy átok a gyülekezeten. Az isteni „háztartás” (gondoskodás) az, hogy a nagy Szent Szellem munkálkodik sok kis emberen keresztül.

Jóllehet nagy erő van több próféta együttműködésében (1 Kor 14:29), de kockázata is van. Láttam egy prófétai csoportot együtt, de mind gazember volt. Az eredmény nem volt szép látvány.

Isten szerint való dolog, hogy néhány prófétát összehozzunk valakivel, akinek pásztori ajándéka van, de egy evangélista jelenléte is jó. Az utóbbi segítene a prófétákat lábukkal a földön tartani. (Nem egy egyszemélyes pásztorra gondolok, mert ő megpróbálná kontrollálni az egész dolgot).

A valódi biztonság egy kiegyensúlyozott szolgálatban van. Amikor több ember különböző ajándékokkal (ami néha összekapcsolódik) engedelmeskedik egymásnak szeretetben, a kenet még tovább többszöröződik.

8. A kijelentés átadása

Amikor Isten egy próféta üzenetét ad, megadja az útmutatást is arra, hogy kellene azt célba juttatni. Prófétáknak bizonyosaknak kell lenni, hogy kapnak útmutatásokat, és a szerint kell cselekedniük. Egy helytelenül átadott üzenet téves próféciát eredményezhet. Ezért a prófétának több ismerettel kell rendelkeznie Istentől, mint a prófécia. Fel kell fedeznie, hogy Isten meg akarja mondani neki azt is, hogyan kell a próféciát célba juttatni. (John and Paula Sanford – Illés feladata 90. o.).

Sokszor a legnagyobb kihívás a próféták számára nem az, hogy Isten hangját meghallják, hanem az, hogyan adják át bölcsen az üzenetet. Ez vonatkozik az időzítésre, a módra, a helyre, a megfogalmazásra, a szándékra, az összefüggésekre és a hallgató hozzáállására, amelyek segítik az átadást. (Tom Hamon – A bölcsesség és kijelentés szelleme).

8.1. Prófétikus módszerek

Egy üzenetet számtalan módon lehet átadni. Nyitottnak kell lennünk Isten minden kreativitására az üzenet átadását illetően. Néhány módszer, amiket Isten használ:

1. Beszéd

A legáltalánosabb módszer egy prófécia átadására, hogy a próféta közvetlenül elmondja azt a címzett(ek)nek. Isten egy olyan isten, aki beszél. Adni fog útmutatásokat a helyes időre és a helyre, hogy elmondja. A helyes időzítés és hely megkapása nagyon fontos.

2. Társalgás

Néha egy kijelentés lehet egy egyszerűen kimondott szó a fogadó személy számára.

Sohasem szűnök meg csodálkozni azoknak a személyeknek a sokaságán, akik azt mondták nekem, hogy Isten beszélt rajtam keresztül, konkrét útmutatást adva nekik az életükre személyes gyötrelmük közepette nagy bátorításként. Amikor visszagondoltam az együtt eltöltött időre, csak egy asztali beszélgetésre emlékeztem, de ők próféta igazságra emlékeztek. Nekem át kellett adnom azt, amit abban a pillanatban éreztem, de ők Isten hangját hallották abban a beszélgetésben. Mivel azonban én csak a csatornája voltam – nem a forrása – a kommunikációnak, nem olyat osztottam meg velük, amibe Istent tudatosan bevontam volna. (Iverna – Tompkins – Előrehaladás a prófétálásban 32. o.).

3. Megbízás

Isten megbízhat valaki más személyt is, hogy adja át a próféciát. Amikor Jeremiás börtönben volt leírta az üzenetet és Baruchnak kellett felolvasnia azt a címzettnek.

4. Igehirdetés

Egy Istentől való üzenet néha igehirdetés keretében kerül átadásra. A legprófétikusabb üzenetek közül néhányat igehirdetés keretében hallottam átadni.

5. Írás

Egy üzenetet le is lehet írni és elküldeni a címzettnek. Ézsaiás és Jeremiás 'író próféták' voltak. Az írások áldást jelentettek azok számára, akik olvasták a próféciát.

„Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megíratk abban; mert az idő közel van.” (Jel. 1:3).

6. Példázat

Nátán egy történetet mondott el és azon keresztül adta át az üzenetet Dávid királynak, aki nem egy közvetlen üzenetet kapott Nátántól.

„Elküldé azért az Úr Dávidhoz Nátán [prófétát], ki bemenvén hozzá, monda néki: Két ember vala egy városban, egyik gazdag, a másik szegény. A gazdagnak felette sok juhai és ökrei valának; A szegénynek pedig semmije nem vala egyéb egy kis nőtény báránkjánál, amelyet vett és táplált vala, s felnevelkedett nála gyermekeivel együtt; saját falatjából evett és poharából ivott és keblén aludt, és néki olyan vala, mintegy leánya. Mikor pedig utazó vendége érkezett a gazdagnak: sajnált az ő ökrei és juhai közül hozatni, hogy a vendégnek ételt készítsen belőle, aki hozzá ment vala; hanem elvevé a szegénytől az ő bárányát, és azt főzeté meg a vendégnek, aki hozzá ment. Akkor felgerjede Dávidnak haragja az ember ellen, és monda Nátánnak: Él az Úr, hogy halálnak fia az az ember, aki azt cselekedte. A bárányért pedig négy annyit kell adnia, mivelhogy ezt mívelte, és annak nem kedvezett. És monda Nátán Dávidnak: Te vagy az az ember!” (2 Sám 12:1-7).

7. Próféta cselekedet

Isten néha megkéri a prófétákat, hogy cselekedjenek meg valamit, amin keresztül bemutatja az üzenetét. Ilyenkor a próféta egy élő példázattá vagy szemléltető eszközzé válik. Például, Ezékiel az oldalán feküdt kötéllel megkötözve sok napon keresztül, mint egy figyelmeztetésül a Babiloni száműzetésre. (Ezék 4). Jeremiás egy darab földet vásárolt, hogy megértessen egy próféta üzenetét. (Jer 32:1-9). Ézsaiás meztelenül járkált az utcán, hogy bemutassa Izrael gyalázatát. (Ézs 20).

Az átadó személy néha élő színésszé válik egy élő példázatban.

„Egy férfiú pedig a próféták fiai közül monda az ő felebarátjának az Úr beszéde szerint: Verj meg engem kérlek; de ez nem akará őt megverni. Akkor monda néki: Azért, mert nem engedté az Úr szavának: ímé mihelyt én tőlem elmégy, megöl téged az oroszlán. És amikor elment ő tőle, találá őt egy oroszlán, és megöle. Talála azután más férfiat, akinek monda: Kérlek, verj meg engem. És megveré az annyira, hogy megsebesítette. És elméne a próféta, és az útfélen a király elé állá és elváltoztatá magát szemeit bekötözvén. Mikor pedig arra ment el a király, kiálta a királyhoz, és monda: A te szolgád kiment volt a hadba, és ímé egy férfiú eljövén, hozá én hozzám egy férfiút, és monda: Őrizd meg ezt a férfiút; ha elszaladánd, meg kell halnod érte, vagy egy tálentom ezüstöt fizetsz. És mialatt a te szolgádnak itt és amott dolga volt, az [az ember] már nem volt. És monda néki az Izráel királya: Az a te ítéleted; magad akartad. És mindjárt elvevé a kötést az ő szeméről, és megismeré őt az Izráel királya, hogy a próféták közül való. És monda néki: Ezt mondja az Úr: Mert elbocsátottad kezedből a férfiút, akit én halálra szántam, azért lelked léssen lelkéért, és néped népéért.” (1 Kir 20:35-42).

8. Az üzenet lepecsételése

Néha az üzenetet le kell pecsételni a címzett számára egy későbbi időre. Dánielnek le kellett pecsételni a jövőre vonatkozó üzenetei közül néhányat.

Azt válaszolta, „menj el a te utadra, Dániel, mert az üzenetek be vannak zárva és lepecsételve a vég idejéig.” (Dán 12:9).

„Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csal; ha késik is, bízzál benne; mert eljön, el fog jőni, nem marad el!” (Hab 2:3,4).

Ne gondoljuk azt, hogy egy kapott üzenetet jogunk van megosztani másokkal. Meg kell kérdeznünk, hogy mit akar Isten azzal.

Még ha helyesen hallunk is meg valamit (azt gondolom legtöbbször helyesen hallunk meg dolgokat) mégis le tudjuk rombolni az üzenet hatását rossz átadás, rossz megfogalmazás vagy rossz időzítés által. Ha az időzítés és a megfogalmazás rosszul sikerül, akkor a próféciának nincs az a hatása, amiért el lett küldve. Ha nincs megfelelő hatása, akkor az nem az Úr szava. Egy üzenet csak akkor „igaz”, amikor mind a három együtt van.

A Látó tapasztalatokat gyűjt, nem úgy, mint azok, akiknek viszket a fülük, nem úgy, mint azok, akik sohasem törődnek a következményekkel és sohasem tanulnak. A próféták öreg, tapasztalt emberek, olyan emberek, akik nem sietnek, és ezért lehetőségük van leleplezni az érzelmi mozgásokat és a világi módszereket a gyülekezeten belül és kívül. A Látó megtanult csendben időzni mindaddig, míg az értelmezés igazi munkája és a „címkezés” befejeződik. A próféták várnak addig, míg üzenet kapnak az Úrtól és kitartanak a várakozásban a valódi időzítésig. (Lars Widerberg – A Látó).

Jó dolog, ha nem kötjük magunkat egy módszertanhoz. Ki kell próbálni számos módot, hogy átadjunk egy próféciát; Isten végtelenül sokoldalú. (Graham Cooke – Prófétai ajándékod fejlődése 83. o.).

Hogyan szabadítsuk fel az Úr terhét? Miután közbenjártunk és megkaptuk az üzenetet, azt követően fogjuk tudni a legjobb eljárást. Néha felszabadulunk rá, hogy írásban adjuk át, hasonlóan, mint Ézsaiás. Más alkalommal komponálunk egy éneket, mint Dávid. Vagy írhatunk verseket és költeményeket, mint Jeremiás. Kimutathatjuk cselekedettel a kijelentést drámai módon, mint Ezékiel. Vagy dörgedelmesen elmondjuk az üzenetet, mint Mózes, Illés vagy bemeztető János. Beszélhetünk példázatban, mint az Úr Jézus. Az eszközök, módszerek, utak különbözőek, de az alapelvek azonosak. Isten különböző kifejezési módokat fog adni a kijelentés kihirdetésére és örül, hogy különböző módon használhatja a prófétákat a páratlan ajándékuknak és személyiségüknek megfelelően. (Chip Brogden – Az örálló szolgálata).

Az ószövetségi próféták néha furcsa dolgokat tettek, mint például járom viselése (Jer 27,28), de ezeket Isten parancsolta meg, hogy felébressze az emberek lelkiismeretét. Az Ószövetség prófétái a fegyelmezés, a bölcsesség, a tanácsolás, az éleslátás és nem pedig vad extázis emberei voltak. (Sanfords).

„*Ha a kürt bizonytalan hangot ad, ki fog készülni a harcra?*” (1 Kor 14:8) Amikor meg tudsz szülni egy megkülönböztetett hangot, a gyülekezet meg fog hallgatni téged. (Rick Joyner – A prófétai szolgálat).

Reménytelenül szükségünk van kijelentésre Istentől, aki meg tudja mondani, mi történik most, merrefelé haladunk és mi Isten akarata a dolgok fényében, ami pontosan ebben a korban teljesedik be. Szükségünk van olyan emberekre, akik átadják az üzenetet. Ha egy próféta nem megkülönböztetett módon beszél, akkor ne nézzünk a megbízó levelére az ajándékai alapján, vagy a csodáira, vagy az ajándékára a tapasztalata alapján. (Art Katz – A prófétikus gyülekezet).

A próféták mindig nyíltan kilépnek, és az Úr nevében beszélnek. Nem élnek kifogásokkal, hanem szent bátorságról tesznek tanúbizonyságot. Bizonyosak, hogy Isten szólt hozzájuk és következetesen átadták az üzeneteit félelem nélkül. Akármit is mondanak Izrael prófétáiról, ők az ítélet emberei voltak és merészen kifejezték ítéletüket. (Edward J Young – Az én szolgálóm a próféták 15. o.).

A próféta úgy állt az emberek előtt, mint egy olyan ember, aki előtte Isten jelenlétében volt. (J A Motyer – Próféták és prófécia).

Másrészt vannak alkalmak, amikor egy prófétának élesen kell dorgálnia, mintha lőfegyverrel rendelkező, bűnüket beismerő rabok (fegyencek) lennének. (John and Paula Sanford – Illés feladata 95. o.).

Jeremiás sokat sírt és még több sírásra vágyott, hogy hatással legyen az ostoba népre. Felrázta őket, hogy vegyék észre Isten rájuk nehezedő kezét. Ez illik hozzánk mindaddig, míg itt vagyunk ebben „könnyekkel teli vázában”. (Matthew Henry).

Az nem prófécia, aminek nincs köze könnyecseppekhez, azt követően pedig – majdnem mindig – megterhelve elmondhatatlan rémülettel. (Nigg).

A szellem ereje

Egy prófétai szót a Szellem erejével kell kimondani. Egy kijelentés, ami nincs felkenve a Szent Szellem ereje által, hatástalan marad, még akkor is, ha igaz.

„És léssen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Lelkemből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak. És éppen az én szolgálóimra és az én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Lelkemből, és prófétálnak.” (Ap.csel 2:17,18).

Ez a kenet annak az életéből fog származni, aki elviseli az Ő elhívásának próbáit; és ők még mindig ÁLLNAK! (Undrai Fizer Substance: Felkenetés a kiállásra és kitartásra).

Nyíltan kimondani

Egy prófétának mindig nyíltan kell beszélnie. El kell kerülnie a kísértést, hogy felpuhítsa Isten üzenetét. Bizonyossá kell tennie azt, amit tisztán hallott.

A próféták inkább a valóságos élet, mintsem a tudomány emberei voltak. Valójában a prófécia Izrael történelme során mindig szájjal kimondottak voltak; Isten üzenetét kihirdették. A próféták nem olyan emberek voltak, akik óvatos, teológiai megfontolt értekezéseket alkottak. A tőlük jövő üzenetek *izzásig hevítettek* voltak. Ők voltak Isten szava az adott kor számára, adott helyzetben. (Clifford Hill – Prófécia, Múlt és Jelen 24. o.).

A legfontosabb adomány, amit meg kell kapnod az elhívásod szerinti munkádhoz az nem csak egy beszédre vagy prédikációra való képesség. A legerőteljesebb dolog, amit kell kapnod az egy olyan képesség, hogy tudjál megállni (állva tudjál maradni). Sokan csak beszélnek, de nem tudnak megállni. Mindenfajta szél, „szellemi zuhatagok” és útvesztők miatt, amin át kell menned az elhívásod és céljaid miatt, fel kell építeni a lelkedben egy biztos, prófétikus rugalmasságot, ami – mások felé – az alapja lesz üzenetek felkent közlésének. Bárki tud beszélni, még jól beszélni is. Itt azonban többről van szó, mint jól beszélni. Pld. át kell adni mások életét megváltoztató álmokat. A prófétálás lényege; a megértésnek és az igazságnak egy Isten által kifejlesztett alapjának lerakása Isten akarata és terve szerint. Ez egy olyan alap, ami a megperzselődés, az elutasítás és a fájdalom eredményeként jön létre. Kell, hogy rendelkezéssel ezzel a lényeges dologgal, mert ebből a lényeges dolgokból adsz át másoknak. Néhányan egy „külső ajándék” átadását vagy egy „nyilvánvaló áramlást” is elvárnak, a kenet azonban egy mély kútban született és szabadult fel, mély árkokat ásva a lélek területén kapcsolódva egy Istentől – egy egész életre – kapott megbízáshoz. Ez a folyamat meghalad egy hagyományos, vallásos tapasztalatot.

A prófétai lényegmegragadás érettséget jelent. Bölcsességet lehet kérni, de az érettség egy olyan dolog, amire neked kell eljutnod. A lényeg mélyen, nagyon mélyen működik. Az a kenet gyökere, ami beléd ágyazódott. Ott van, ahol a folyó folyásának eredete. Ott van,

ahonnan a kijelentés és az erő jön: a Szent Szellemben való megpihenés, aki benned lakik. Ez a kenet az, ami megtart (megvéd) az „összevissza dobálástól” a kételkedésben, a hitetlenségben és a szellemi összezavarodásban. (Az éretlenek azok, akiket a különböző tanítások szele ide-oda dobál.) Ez eredményezi számodra, hogy „teljesen érett” legyél a Szent Szellem megtapasztalásában.

Isten szolgáinak sohasem kell fenyegetnie. (1 Pét. 2:23). Egy igazi prófétának szótlánul és szelíden kell megállnia mások előtt. Sohasem erőltetnek másokra semmit, hogy azt tegyék, amit ők fognak tenni. (John and Paula Sanford – Illés feladata 77. o.).

Az érett próféta olyan, akire azt mondjuk, hogy csendes és szerény más akarásával szemben. Csendes megfigyelője annak, amit Isten cselekszik. Isten az, aki cselekszik. Őrállónak vagy bizonyosátevő tanúnak kell lenned, hogy meglásd, amit Isten cselekszik. (John and Paula Sanford – Illés feladata).

Akik Istentől kaptak üzenetet, azoknak nem kell félni attól, hogy az emberek szemébe nézzenek. (Matthew Henry).

Egy prófétának egyszerűen és világosan kell beszélnie.

Isten legjobb szónokai gyakran pont azok, akik emberi ékesszólással kevésbé vannak megajándékozva. Ha erőteljes módon helyet kapna az emberi természet, akkor ott nagy az önmagában való bizás fenyegető veszélye és annak eredménye jellemző módon egy vonzó bűbájosság. Isten azonban nem adja a dicsőségét másoknak és sohasem osztozkodna emberrel a dicsőségben. (F.B Meyer – Jeremiás 12. o.).

Az igazi próféták nem hagynak helyet a kételkedésnek, mert a beszédük precíz és néha nagyon nyers. A próféták nincsenek tekintettel magukra és arra, hogy mit gondolnak az emberek és készek arra, hogy meghaljanak a beszédük miatt. (Kingsley A Fletcher – A valódi próféta a helyi gyülekezetben).

Helyes hozzáállás

Egy próféciát helyes módon kell átadni. Az igazságot szeretetben kell szólni. Helytelen dolog az igazság szavát félretolni (kinullázni). Sok valódi próféta ott hibázik, hogy durván és kritikusan viselkedve beszél.

Teljes egészében rendben lehetünk az Úr hangját – az üzenetet – illetően, de ha rossz az átadás időzítése és módja, akkor azt a „vevő” nem fogja elfogadni. Sok prófétát ismerek, akik „saját levükben főttek”, nem azért, mert a kijelentés rossz volt, hanem azért, mert az átadás nem volt szabályszerű.

Egy ember olyan mértékben öntelt lehet egy jelenre vonatkozó igazsággal kapcsolatban, hogy az emberek nem hallgatják meg. Ezek az igazságok megbuknak, mielőtt hatást tudnának kifejteni az Úr útjával kapcsolatban. Jóllehet ténszerűen igazak lehetnek, de hatástalanná válnak az őt követő emberek számára. (John and Paula Sanford – Illés feladata).

Amikor létre tudsz hozni egy megkülönböztethető hangot, a gyülekezet meg fog hallgatni. (Rick Joyner – Az őrálló szolgálata)

Isten megmutatta nekem, hogy sok igazság azért nem talál célba, mert sérültekké váltunk az üzenet, ill. annak átadási módját illetően. Ha valami igaz, engedd meg, hogy megvizsgáljam azt és meglássam annak a jóságát. (Chip Brogden – Túlradó prófétai támadás).

Minden próféta egyetértene Isten válaszával, ha látná a Noé idejében élt nép bűnét.

Az Úr el volt szomorodva és az ő szíve tele volt fájdalommal, hogy embert teremtett a földre. (1 Mózes 6:6).

Isten szíve „telve volt fájdalommal”. Egy próféta nem tudja bemutatni Istent az ítélet ideje alatt, csak ha szíve tele van fájdalommal. Egy olyan személy, aki örömet leli az ítélet elmondásában, nem képes Isten szíve szerint való módon beszélni. Csak egy megtört szívvel rendelkező próféta tud Isten szíve szerint való módon beszélni.

Udvariasság

Ha egy prófécia a gyülekezetnek szól, a prófétának rá kell jönnie, hogyan akarja azt Isten átadni. Az üzenet átadása a gyülekezet számára rossz, ha Isten a véneknek akarja azt átadni. A prófétának szívélyesnek és udvariasnak kell lennie, és tartania kell magát azokhoz az illemszabályokhoz, amik az adott gyülekezetben uralkodnak.

Ha keresztyén vagy akkor emlékezned kell rá, hogy lágyan – szelídségben és alázatban – kell járnod, többre becsülve másokat saját magadnál. Azt követően a prófétai szó, amikor és ahogyan jön, ízesítve lesz a könyörületességnek és a kegyelemnek az alkalomhoz illő mértékével. Emlékezz rá, hogy szeretet nélkül elkerülhetetlenül „zengő cimbalommá” fogsz válni – teljesen megítélve. Ha nem vagyunk, vagy nem leszünk képesek megállni szeretetben, Isten fog – megszegyenítve – alázatosságra tanítani bennünket a képmutatásunk és az öngazságunk miatt, az általunk is jól ismert testvéreink előtt. Ez az Ő csodálatos szeretetének bizonyítéka mindannyiunk számára. (Chip Brogden – Levél egy bizonytalan prófétához).

Egy prófétát akkor fognak megtámadni, amikor azt mondja, amit Isten mondott, de a kihirdetéskor az emberek hibát találnak az üzenetben és az üzenet átadójában egyaránt. Ha „balfácán” módjára mész oda az emberekhez úgy viselkedve, hogy te fogod „megrázni a kalitkájukat” az nem a próféta megtámadása, az egyszerűen csak egy támadás. Az ilyenfajta „sokkoló próféták” sokan vannak és nagyon bátrak, de jellemző módon alacsony a megelégedettségük, mert éretlen módszerekhez kell folyamodniuk, hogy felfigyeljenek rájuk. (Chip Brogden – Túlradó prófétai támadás).

Felfedeztem, hogy amikor az igazság megjelenik a színen, egyes emberek befogadják azt, mások elfutnak előle, vagy megtámadják azt. (Chip Brogden – Túlradó prófétai támadás).

Megfigyelhető, hogy az üzenet elkerülhetetlenül terhet jelent az üzenet vivőjének viselkedésére. A prófétai emberek megsértődnek ezen, de ez egy valóságos dolog. Meg kell ítélnünk az emberek gyümölcsseit, és a gyülekezetnek nagyon komolyan kell venni azt. A gyülekezet a gyümölcsök elsőrendű ellenőrei és az ő szemükben, ha a próféták nem teremik meg a másoktól is elvárt gyümölcsöt, akkor nem kell hallgatniuk rájuk.

Próféta vagy a gyülekezet szemében? Rendelkezhetsz prófétikus kenettel – minden bizonnyal bármivé válhatsz (isteni szinten) – de a gyülekezet olyannak fog látni téged, amilyen adott helyzetben vagy. Ha nagy különbségek vannak az elfogadási korlátokat tekintve, akkor körültekintően fel kell tárnod azokat a korlátokat.

A gyülekezetek ismerik a prófétákra vonatkozó kritériumokat – és azok nagyon magasak! Keresik a meglepő kijelentéseket, amik beteljesednek, és valóban megváltoztatják az események menetét. Csodákat, jeleket és gyógyulásokat várnak, amik hitelesítik a szellemi felhatalmazásodat.

Mindannyiunknak építeni kell a kapcsolatokat és a hitelességet, hogy alapul szolgáljon Isten szavaként való elfogadásra, amikor Isten helyett beszélünk. Ez időt igényel, kockázatos és költséges. Ki kell állni a próbákat. Sok prófétikus ember időnként előkap valamit a belsejéből, nem szánva rá kellő időt a mások felé való szolgálatra és a jó kapcsolatok és a hitelesség

kiépítésre – néha még saját családjában sem! Így nagyon kétséges, hogy a beszédüket elfogadják-e a gyülekezetükben. Ha nem fogadják el, akkor nagyon valószínűtlen, hogy azt hosszú időn keresztül bárhol elfogadják.

Kapcsolatok építése még nem garancia arra, hogy az üzenetedet elfogadják. Az csak egy esélyt ad az elfogadáshoz. Kapcsolatok nélkül azonban nem valószínű, hogy elfogadják. (Afrikai prófécia (<http://www.africaprophecy.co.za/2prophets.htm>)).

A kijelentés Istené

Valaha az üzenet átadásával lezárult a próféta feladata; különvált az imától. A prófétáknak Istenre kellett hagyni a folytatást. Egy próféta, aki szekálással próbálja erőltetni az üzenetet, gyorsan elveszíti a hitelességét és elvesz az igéből. Isten nem szekál, nem nyaggat. Add át az üzenetet helyes módon és helyes magatartással, és Isten fogja megcselekedni a többi.

Isten látja az üzenet átadóját. Nem a mi munkánk, hogy az emberek meghallják, a mi munkánk csak az, hogy átadjuk az üzenetet megfelelő szellemben. A prófécia a te mindennapi gyakorlati életed része kell, hogy legyen. Egyedül az hatásos Isten Királyságának kiterjesztésében. (Ed Traut).

Testvéreim! Ha Isten munkáját isteni módon, isteni időzítéssel és isteni erővel végezzük, Isten áldása rajtunk lesz és győzedelmeskedünk a gonosz felett. (Leonard Ravenhill – Miért késik az ébredés).

Egy prófétának óvatosnak kell lennie, hogy megtartsa az üzenet tisztaságát. El kell kerülni, hogy hozzá tegyen ahhoz, vagy szépítse Isten kijelentését.

Az emberek gyakran összekeverik prófeciát a saját gondolataikkal, ilyen módon Isten üzenete módosul, vagy eltorzul. Ez történik meg, amikor az emberek még csak kezdik gyakorolni a prófétálás ajándékának használatát. Bizonyos értelemben valami mindig megjelenik a saját gondolatainkból az általunk átadott prófeciákban, mert a prófeciák rajtunk keresztül működnek. Ha azonban a saját gondolatunk hozzáadódik az Úr üzenetéhez, vagy valamit elveszünk abból vagy eltorzítjuk annak jelentését, akkor a prófécia értéke nagymértékben lecsökken. Nem bízhatunk meg az Úr üzenetével összekevert prófeciában. (Bruce Yocum – Prófécia).

Óvatosaknak kell lennünk, hogy ne beszéljünk túl sokat.

Őszintén szólva túl sokat beszélünk. Hosszasan beszélünk, és nem tudunk hallgatni. Nem tudunk hallgatni és beszélni egyazon időben. Szükséges, hogy több hallgatás és kevesebb beszéd legyen, hogy elmúljon a prófétikus bábeli zűrzavar. ... Igen, nekünk beszélnünk kell, de amikor és ahogyan beszélünk, az nagy fontossággal bír. „Vörösen izzó” kijelentéseket „habosra verni” és felhelyezni az internetre, az nem az előrehaladás útja. Céltudatosan és megfelelő időben kell szólnunk. Csak azt kell mondanunk, amit meg tudunk tenni a „belső horgonyunk” elvesztése nélkül, az Egyetlenbe kapaszkodva, aki csendes vizekre vezet minket. Ha egyszer beszélünk, utána azonnal vissza kell térnünk a Benne való várakozásunk és állandóságunk helyére. ...Jakab helyesen mondta ezt: „*minden ember gyors legyen a hallásra és késedelmes a szólásra,*” emlékezve arra, miként számolt be János: az Úr azt „mondja”, amit „hallott.” Így kellene lennie a mi estünkben is. (Anderson C: But I Would Have You Undistracted).

Isten szava erőteljes és hatékony

Az Istentől jövő üzenet hatékony.

„*Nem ember az Isten, hogy hazudjék és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-e ő valamit, hogy meg ne tenné? Igér-e valamit, hogy azt ne teljesítené? (4 Mózés 23:19). Mit átkozzam azt, akit Isten nem átkoz, és mit szidalmazzam azt, akit az Úr nem szidalmaz?*” (4 Mózés 23:8).

Isten néha jelekkel és csodákkal fogja megerősíteni a szavát. Illést és Elizeust is hatalmas jelek és csodák erősítették meg.

„Azután visszament Elizeus Gilgálba. Éhség vala pedig akkor az országban, és a próféták fiai ő vele laknak vala. És monda az ő szolgájának: Tedd fel a nagy fazekat, és főzz valami főzeléket a próféták fiainak. Kiméne azért egy a mezőre, hogy paréjt szedjen. És [holmi] vad indákra találván, tele szedé az ő ruháját azokról sártökkel, és mikor hazament, belevagdalta a fazékba főzeléknek; de nem tudta, hogy mi az? Mikor azután feladták a férfiaknak, hogy egyenek, és ők enni kezdének a főzelékből, felkiáltának és mondanak: Halál van a fazékban, Isten embere! És nem bírták megenni. Ő pedig monda: Hozzatok lisztet. És beleveté azt a fazékba, és monda: Add fel immár a népnek, hadd egyenek. És nem volt [már] semmi rossz a fazékban. Jöve pedig egy férfi Baál Sálisából, és hoz vala az Isten emberének első zsengek kenyereit, hús árpa kenyeret, és megzendült gabonafejeket az ő ruhájában; de ő monda: Add a népnek, hadd egyenek. Felele az ő szolgája: Minek adjam ezt száz embernek? Ő pedig monda ismét: Add a népnek, hadd egyenek, mert ezt mondja az Úr: Esznek és még marad is. És ő eleikbe adá, és evének, és még maradt is belőle, az Úrnak beszéde szerint.” (2 Kir 4:38-44).

A próféta munkája

Néhány keresztyén azt mondja: „egy próféta munkája az, hogy azt mondja, amit Isten mond”. Ez igaz, de csak egy része az igazságnak. Azt mondanám: „egy próféta munkája az, hogy azt mondja, amit Isten mond a helyes szellemben.”

Sok esetben felfedeztem, hogy egy próféta igaz üzenetet szólt, és mégsem hallották meg. Néha az igazi üzenetet a címzett nem kapta meg, mert a szíve kemény volt, de nagyon gyakran azért nem hallották meg, mert a próféta szelleme nem volt rendben.

Emlékszem egy nőre, aki nagyon izgatott volt, amikor a pásztorja nem kapott kijelentést, viszont ő és a barátja átadtak egy üzenetet. Nem értette, hogy mi történt, pedig a kijelentés, ami elhangzott igaz volt. Az üzenet nekem is igaznak hangzott, de – az átadó hangszíne alapján – el tudom mondani, miért nem hallgatták meg őt: a frusztráció, a megbántottság és a keserűség áradt belőle

Meg kell értenünk, hogy nem elegendő, hogy egy próféta kemény üzenete igaz legyen. Isten igaz kijelentését az átadó rossz szelleme semmissé tudja tenni. A szellemi dimenzióban egy üzenet igaz, de rossz szellemben kimondott üzenet pontosan ugyanolyan, mint egy hamis üzenet.

Amikor Isten szíve „tele van szenvedéssel” (1 Móz. 6:6), Ő nem tudja bemutatni egyszerűen csak az igazságot. Az Ő igazságát megtört szívvel kell elmondani. Jeremiás erőteljes próféta volt, mert átérezte Isten szívének szenvedését.

A legtöbb próféta nagy erőfeszítéssel munkálkodik azon, hogy hatást gyakoroljon hallgatóira azzal, amit Isten mond, de csak kevesen teszik meg, hogy ugyanannyit fáradozzanak azon, hogy szellemük mélységét megtartsák, jóllehet az utóbbi a nehezebb feladat.

Egy próféta sohasem mondhatja azt: „elmondtam Isten igazságát, megcselekedtem a rám eső részt”. Minden próféta kell, hogy megkérdezze: „Isten üzenetét Isten szerint való módon mondtam el?”

9. A prófétákra váró csapdák

Istennek az Ő szavának igazsága miatt fontos a próféta jelleme.

Istennek nagyobb gondja van a prófétái életének tisztaságára, mint a próféciái pontosságára. Isten a férfiak és asszonyok saját személyét és az indíttatásait ugyanannyira értékeli, mint az üzenetüket és a szolgálatukat. (Dr. Bill Hamon – Próféták bukása és alapelvek).

Számos csapda van, amiket a fiatal és öreg prófétáknak egyaránt körültekintő módon el kell kerülniük.

9.1 Kritikus és durva szellem

A prófétáknak magas a mércéjük. Feketén és fehéren látnak dolgokat, és ez néha eredményezhet a prófétáknál egy mindenre kiterjedő kritizálást, amitől az üzenetük nyersnek tűnhet, még akkor is, ha azok igazak. Ha örülünk annak, hogy kemény üzenetet adhatunk át, akkor egy kritikus szellemmel rendelkezünk.

Ha könnyű számunkra egy negatív üzenetet átadni, akkor még nem értettük meg Isten kegyelmét és jóságát. (Graham Cooke – Fejlődés a prófétai ajándékodban Gifting p. 76).

Az új-zélandi emberek nagy befolyással rendelkeznek a prófétai ajándékok területén. A nehézség azonban ebben az, hogy a prófétai üzeneteinknek meg kell ítélniük másokat. Hajlunk viszont arra, hogy megítéljük másokat azokon a területeken is, ahol mi is gyengék vagyunk.

A bűn a szívünkben egy kritizáló, negatív szellemet hoz létre, ami büszkévé tesz bennünket és lenézünk minden embert. Nagyon érzékenyen reagálunk ugyanazokra a bennünk lévő bűnökre, amit másokban leginkább gyűlölünk. Érettek vagyunk a mások megítélésében, de a mások – bennünket bíráló – megjegyzései megmutatják nekünk, amit nem tudunk magunkról. (Dawson – The Sin of Unrighteous Judgement).

9.2 Csalódottság és keserűség

Minden próféta megtapasztalja az elutasítást, ha az üzenetét nem mindig fogadják el, vagy nem engedelmessé válnak neki. Ha ez gyakran megtörténik, a próféta frusztrálttá válhat, és a frusztráltság keserűséghez vezet. Frusztráltan és keserűséggel telve kimondott üzenet fertőzött lesz ezekkel a dolgokkal, és nem fog tisztán előjönni. Ez az egyik legsúlyosabb probléma a próféták szolgálatában. Meg kell tanulniuk elbánni az elutasítottsággal úgy, hogy az ne váltson ki benne frusztráltságot és keserűséget.

A frusztráltság a prófétai szolgálat egyik ellensége. A frusztráció beszennyezi a gondolatainkat, megfertőzi az üzenetünket és egy megkeseredett látásmódot ad nekünk a gyülekezet életével kapcsolatban. Ha be kell, hogy mutassuk Isten szívét, és jó szolgáló akarunk lenni, akkor meg kell tanulnunk úrrá lenni a frusztráltságunkon. (Graham Cooke – fejlődés a prófétai ajándékodban 78. o.).

Az utolsó elutasításunkban való időzés a Krisztus központúság helyett az önközpontúságban fog tartani bennünket, ami nyilvánvaló oka a látásunk lerombolásának. (Rick Joyner – A prófétai szolgálat).

A prófétai szolgálat gyakran rendkívüli körülményekkel és nagy kockázat jár együtt: siker vagy kudarc, elfogadás vagy elutasítás, védelem vagy megalázás, élet vagy halál. Amikor nagy siker, győzelem és megújulás történik, a próféta azt várja a vezetőségtől, hogy elismer-

jék és értékeljék a prófétai üzenetet és az erőteljes kivitelezést. A vezetőség reakciója e helyett gyakran mégis az, amit Jezabel királynő is tett: nemcsak elutasítás, hanem elpusztítással való fenyegetés. Ebből adódóan a próféta nagyon elcsüggedtté válhat.

A próféták – a kiábrándultságtól kezdve – egy lefelé vezető lépések során eljuthatnak a teljes kétségbeesésig. Ha a helyzet nem fordul azonnal jóra, az ilyen csalódás hamar elbátortalanodáshoz vezet, aminek eredménye megbántódás, önsajnálát, üldözési mánia és harag lesz. Azoknál a prófétáknak, akik ilyen mélyre kerülnek az utolsó állomás a keserűség és az erős kritika lesz, ami azt okozza, hogy az elutasítás szellemével törvénykezökké válnak magukkal szemben, így azután senki sem tudja elérni őket a magukban való csalódásuk miatt. (Dr. Bill Hamon – *Próféták kudarca és alapelvek*).

Ha prófétikus személyként összezavarodtunk, akkor ki kell mozdulnunk a szolgálatunk elutasítása miatt keletkezett frusztráció azon érzéséből, amikor könnyebb a saját véleményünket prófétálni. Biztosítanunk kell azt is, hogy nem élünk semmi negatív befolyás alatt a saját életünkben, ami meg tudná fertőzni a prófétai üzenetet... A vezetők is vétkesek lehetnek ezen a területen. Gondoskodnunk kell a prófétikus emberekről, megadva nekik a szükséges szeretetet, pontos visszajelzést, szerető szívéllyességet és a tanítványi kereteket. (Graham Cooke – *Fejlődés a prófétai ajándékodban 97. o.*).

Tapasztaltam egy jelenséget Isten emberei között. Azt tapasztaltam, hogy a legvilágosabb látással és legmagasabb elhívással rendelkező próféták azok, akik ki tudják iktatni az ellenséget és vágynak arra, hogy legyőzzék a keserűség, az elutasítás és a kritika szellemét. A legbefolyásosabb prófétai személyek közül néhányan, akiket ismertem, megkeseredettséget (egy keserű „élt”) hordoztak magukban, amit ha összetörettetés és fenyegetettség nem szelídített meg, néhány esetben tönkretették a prófétikus személyt. A szomorú az, hogy ezen emberek sokasága neveltség tárgya lett és elűzték őket pontosan abból a gyülekezetből, ahová el voltak hívva, hogy egy megkülönböztetett hang és őrállók legyenek. (Kris Couchey – *Keserű próféták*).

A prófétikus emberek különösen érzékenyek az elutasításra. Ez az elutasítottság keserűséghez, negatívizmushoz és önsajnálathoz vezethet – mindezek használhatatlanná teszik a prófétikus embereket a Szent Szellem szolgálatára. (Jack Deere *Meglepetés Isten hangja által 205. o.*).

A prófétai szolgálóknak – úgy tűnik – több csalódottságban van részük Isten szolgálatában, mint egy átlagos hívőnek. Gyakran világosan látják, hogy a dolgoknak hogyan kellene menniük, vagy hogy mit tervez Isten azokkal kapcsolatban, amiknek meg kell lenni. Hosszú ideig hitben várniuk kell, mert messzebbre látnak. Nagymértékben vonatkozik rájuk a Péld 13:12-ben jelzett nehézség: „*a halogatott reménység beteggé teszi a szívet*”. Tekintettel arra, hogy az elvárásaik különösen magasak, ezért nagyobb csalódásokat élnek meg... Jeremiás akármikor kinyitotta a száját, mindig bajba került. Megdöbbsent, neveltség tárgya lett és fel akarta adni. Mindazonáltal az Úr szava olyan volt benne, mint az égető tűz, és nem tudta azt visszatartani (Jer 20:9). A bajok némelyike alapvetően együtt jár az elhívással. (Mike Bickle – *Növekedés a prófétaságban 130. o.*).

Megértem azokat a prófétákat, akik Isten szívéből jövő, népszerűtlen üzeneteket adnak át, és ezért elutasítják őket. Milyen megsemmisítő megtapasztalás ez egy próféta számára? Személyesen átérezzük Isten fájaldalmát, ami egy olyan út, amit Isten készített el a számunkra. A próféta számára az elutasítás olyan, mint kínpadra menni! (Andrew Strom).

Az elutasításban ki kell nyitni a szívünket úgy, hogy Isten szeretete be tudjon áramolni. A legprófétikusabb emberek elutasítottságot élnek át, mert számukra nincs semmilyen összefüggés az érték és a hasznosság között” (Graham Cooke – Fejlődés a prófétai ajándékodban 78. o.).

A keserűséget úgy mutatja be a Biblia, mint valamiféle erős, átható mérget. Olyan, mint a keserű epe. Ezért olyan fontos a megbántottság és a sértődöttség elkerülése. Ezek a csapdák gyakran befecskendezik a keserűség epéjét bárkibe, akik elfogadják és hagyják, hogy beszennyezzék, bemocskolják őket. Amikor valakinek a szelleme beszennyeződött, akkor minden, ami a szelleméből áramlik, az szennyezett. A próféták különösen érzékenyek, mert az út, amin járniuk kell, egyrészt nagyon kemény, másrészt a kenet, ami rajtuk van gyakran nagyon erős. A kenet ereje gyakran fel tudja erősíteni azt, ami a szívükben van létrehozva ezáltal egy keserű szívet, ezért rossz megtapasztalást okoznak azokban, akik hallják őket. (Stephen L Mansfield – A próféták pásztorlása).

Az út, amin a legtöbb prófétának járnia kell adott, mind a keresztyén próféták, mind ahogyan az az előttük járó ószövetségi próféták esetében volt. Általában nagyon nagy szükség van rá, hogy odafigyeljünk a sérülésekre és a keserűségre. Ha ezek nincsenek kezelve, a próféta valószínűleg hajlik az elszigetelődésre, a kriticizmusra és a keményszívűségre, ami ki tudja oltani a prófétai tüzet. Ha azonban ezek a dolgok sikeresen kezelve vannak, akkor magasabb szinten lehet a szeretet és az egészség, és így a prófétikus folyam tisztább lehet, mint valaha. (Stephen L Mansfield – A próféta pásztorlása).

Egy barlang biztonságos helynek tűnik, de nem egy kellemes lakóhely. Krisztus Teste tele van olyan sérült prófétákkal, akik bementek egy barlangba és ott laktak. (Janet Chambers – Barlanglakó vagy toronylakó)

9.3. Büszkeség

A próféták általában rendkívül becsületes életet élnek. Azonban könnyen farizeusokká válhatnak, akik kitűnően érzik magukat, mert meg tudják más emberek bűneit. A büszkeség nagyon le tudja rombolni a prófétai szolgálatot. (Wallis).

„Nem állhatnak meg szemeid előtt a kevélyek” (Zsolt 5:5).

Egy másik csapda, amibe – úgy látom – rendszerint beleesnek a prófétikus emberek, mégpedig az a vágy, hogy bámulatot keltő legyen a szolgálatuk: „egy nemzet prófétái” legyenek. Ez éppen ellentétes a prófétálás valódi szellemével (Jel 19:10). A prófécia jelenti a Jézusról szóló bizonyágtételt, nem a prófétai szolgálat. (Jack Deere – Meglepődve Isten hangjától 207. o.).

Miért foglalkozik Isten olyan sokat a prófétákkal? Ennek egyik ok az, hogy nagyon makacsok! A másik, hogy hajlamosabbak a büszkeségre. (Cindy Jacobs – Isten hangja 59. o.).

9.4. A prófétákra nehezedő nyomás

A prófétáknak el kell kerülniük az előttük járó hírnevük okozta nyomást. Ez a nyomás gyakran a gyakori elutasításból jön, de elutasításnak lenni kell. A prófétáknak Isten üzenetének hírvivőjének kell lenni. Egyetlen feladatuk van, hogy Isten üzenetét meghallják. Ha az üzenetet meghallották, nem semmit sem számít, ha a prófétát elfelejtik. A próféták olyan emberek, akiknek könnyebb beszélni, mint élni. Amikor egy próféta hall egy üzenetet valami ilyen homályos szavakat mond: „úgy gondolom ma megtért egy fiatalember, aki délen élt”. A szíve vágyik arra, hogy a *nevét* gyakran emlegessék. Ez az érzés emberi és nagyon veszélyes a prófétára nézve, mert a büszkeségben gyökerezik, és a büszkeség megöli a próféciát. A

prófétáknak meg kell harcolni a szívük békességét és megnyugodni, hogy az üzenetet, amit elmondanak, meghallják.

Sok prófétikus ember sokkal előbb kezd el szolgálni az ajándékával, minthogy kimunkálnák a megfelelő bölcsességet, alázatot és jellemet, ami szükséges a prófétai szolgálatban való boldoguláshoz. Kezdetben – a buzgóságuk miatt – arrogánsak vagy rámenős módon nyilvánulnak meg. Az évek alatt azonban a buzgóságuk rendszerint tovább növekszik a sebesülésektől és az elutasításoktól való félelem miatt. Egy átlagos személy, aki már 10 év óta van prófétai szolgálatban sok verést tapasztalt meg, és sok sebbel rendelkezik. Ez különösen igaz, ha a prófétai ajándék aktívan működött már a fiatal éveiben is. Idő multával, 40 és 59 között, már nagyon óvatosak és bizalmatlanok lesznek a tekintélyes személyekkel szemben. (Mike Bickle – Pásztorok és próféták kapcsolata).

Néhány ember megpróbál hírnevet szerezni magának, hogy biztosítsa magát az elutasítás ellen. A tekintélyük felépítése miatt, ami olyan fontos sok próféta számára, van egy csábítás egy erős nyomás gyakorlására, hogy az ő érdemüknek tekintsék, hogy pontos üzenetet hallanak Isten emberétől. (Mike Bickle – Pásztorok és próféták viszonya).

A prófétáknak fel kell vállalniuk a Krisztusi jellemet és magatartásmódot, ami nem igényli az önelőléptetést és az önvédelmet. (Dr. Bill Hamon – Próféták bukása és alapelvek 49. o.).

9.5. Lázadás

A büszkeség gyakran lázadáshoz vezet. A lázadás borzasztóan megnyomorít egy prófétát. Erkölcsileg egyenértékű a varázslással. (1 Sám 15:23).

Hiszem, hogy sok prófétikus embernek (mint nekem is) problémái vannak a „lázáddal”. Láthatóan ingerlik a vezetőket, néha szándékosan is. Ezáltal kialakul bennük egy „üldözési komplexus” vagy elsomfordálás, hogy fürödjenek az önsajnálatban. Mindezeket átmentem én is, sőt még többön is. Régen azon kaptam magam, hogy a „kapuban” ülök, mint a lázadó Absolon, finoman a vezetőség ellen beszélve, és ez által a saját hírnevemet növelve. A lázadás a legalattomosabb bűn, és amikor elkezded meglátni, hogy milyen nagymértékben uralkodik az a világban, és hogy belénk is mennyire beivódott, az egy szem-felnyitó élmény lesz.

Arra jöttem rá, hogy miután már elbántál a lázadásoddal, csak azután bátorítanálak arra, hogy Isten üzenetét szóljad egy vezető felé. A lázadás igen erősen tudja befolyásolni a vezetőknél átadandó üzenetet, és mégis sok próféta alig van tudatában, hogy problémája van ezen a területen. Most vissza tudok nézni, és ha végigtekintek a múltbeli üzeneteimen és cselekedeteimen, összerendezem a lázadás hatását látva. Isten azonban megtisztít és gyógyít. Gyakran most azt látom – a pásztorok szempontjából –, akik felelős vezetők, hogy amikor nem eléggé bölcs prófétákkal kerülnek kapcsolatba, akkor keresnek valamit vagy valakit, hogy „célta” legyen. Az ilyen „próféták” Isten verése és nem áldás.

Isten most a lázáddal foglalkozik. Ha ma nem tudsz engedelmessé válni, akkor holnap egy púp leszel a vezetősége számára. Bánj el a lázáddal most, különben elszalasztasz valamit. Ez ilyen egyszerű. Hiszem, hogy sok problémát fognak okozni a kószáló „magányos próféták” Isten eljövendő mozdulásaiban – sokkal inkább, mint ma. Mondd meg nekem barátom, te is éppen egy ilyen „magányos kopó” vagy? (Andrew Strom).

A demokratikus társadalmunk megteremti a fegyelemsértés alapját. Emiatt szem elől tévesztjük, hogy mit jelent engedelmessé válni a hatalomnak. A valódi alázatosság sohasem reszket. Mégis csak akkor engedelmessé válnunk ma, ha egyetértünk. Ha azonban a hatalom ellene szegül az akaratunknak és a vezetésünknek, akkor engedetlenül válunk vagy kénytelenül húzódozva ugyan, de vele megyünk mindaddig, amíg egy jobb lehetőség adódik. Ez tesz minket külö-

nösen sebezhetővé a becsapásra és a hamis prófétai szolgálatra. (John Bevere – Ezt mondja az Úr p. 125).

9.6. Kontroll és manipuláció

Jezabel szelleme a manipulációt és a kontrollt használja egy eredmény elérése érdekében. Ez ellentétben áll a prófétai szolgálattal és annak az ellensége. A prófétáknak minden kísértést el kell kerülniük, hogy az emberek manipulálásával „besegítsenek” a szavuk beteljesedésébe.

Nagy ívben el kell kerülni a ‘három K-t’; **K**árhóztatás, **K**ontroll és **K**ritizálás. Ezeknek a prófétai szolgálattal nincs helyük. Könnyörtelenül ki kell tépni a ‘három K’ gyökerét az üzenetünkől, a gondolkodásunkból és a cselekedetünkől. Nem szabad helyet adni azoknak. Ne imádkozz azért, ne gondoldj arra, ne beszélj róla. Akkor nem fogják beszennyezni a próféciát. (<http://www.africaprophecy.co.za/2prophets.htm>).

Minden – prófétai szolgálattal támogató – gyülekezetnek meg kell küzdenie a Jezabel szellemével, mert az utánozza a prófétai ajándékot és az Isteni elhívást. Ez a szellem azért jön, hogy lerombolja a prófétai ajándékot. Mivel titokban munkálkodik, ezért rendkívül alattomos. (John Paul Jackson – Jezabel szellemének leleplezése 123. o.).

A prófétai szellem nem aggódik a prófétai szó időzítése miatt. Az Isten szívével kapcsolódik össze, és az Ő szívét jelenti ki. Légy hosszútűró, tölts időt Istennel, értsd meg az Ő szívét. (Wesley Chambers).

9.7. Féltékenység

A próféták gyakran féltékennyé válnak mások szolgálataira, akik láthatóan sokkal több tiszteletet, és elismerést kapnak. A féltékenység meg tud akadályozni bennünket abban, hogy tiszta legyen a hallásunk.

Azok az emberek, akik nem tudtak úrrá lenni a dicsőség felett könnyen megbántódnak másoktól. Szeretünk „erre a maró keserűségre”, ha nem haltunk meg a dicsőség számára. A bennünk csendesen tomboló és akadályozó szellem miatt csak jelentéktelen sikereink lesznek az életben és a szolgálattal. Ez azt fogja eredményezni, hogy féltékenység épül fel bennünk. Akkor fogjuk magunkat jól érezni, amikor mások „szolgálata nem működik jól”. Ez olyanná fog tenni bennünket, hogy azt érezzük, hogy „én vagyok az egyetlen, aki meg tudom ezt tenni”. „Én vagyok az egyetlen!” „Én vagyok az egyetlen!” A dicsőség számára meghalni a legkeményebb halál. (Illés küzdelme – Meghalni a dicsőség számára 12/2/01).

A prófétáknak munkálkodni kell az életükben azon, hogy féljék az Urat, sokkal inkább, mint mások. (Cindy Jacobs – Isten hangja p. 68).

9.8. Szexuális erkölcstelenség

John Paul Jackson figyelmeztet, hogy a prófétáknak nagyon óvatosaknak kell lenniük a szexuális kísértésekkel szemben.

Bármelyik szolgálat el tud bukni bármilyen bűn miatt, de a prófétikus emberek – úgy tűnik – elsősorban szexuális bűnökben buknak el. Ennek egyik oka talán a nagyfokú érzékenységük, ami a prófétai ajándékkal jár együtt. Az összes prófétai személy „érzi” a Szent Szellem mozgását, de érzik a démonikus szellemek kíntását is, amelyek másokon keresztül támadják őket.

Néha egy prófétikus személy észrevenni és megérezni, hogy valaki kínozza őt. Ha egy prófétikus személy felületessé válik az Úrral eltöltött idejét tekintve, egyre több nehézséget okoz számára, hogy különbséget tudjon tenni a saját érzése és azok között, amik más emberektől jönnek.

A másik ok az elvetettségéből táplálkozik. Sok esetben a prófétikus személyek megtapasztalják az elvetettséget, és ezért a bizonytalanság mély érzésében kötnek ki. Később – más dolgok megcselekvése által – a büszkeségben is kiköthetnek, így sohasem lesz lehetőségük, hogy gyakorlatot szerezzenek. A büszkeség egy olyan hajtóerővé válik, ami megnyitja az ajtót a becsapás előtt. Továbbá megengedik maguknak, hogy mások elfogadását tárt karokkal fogadják, az elővigyázatos magatartás megtartása nélkül. Így egy prófétai személy, aki nem fejlesztette ki a józanság jellemvonását az „nyílt zsákmánnyá” válik a démonikus kízásoknak és csábításoknak. (John Paul Jackson).

9.9. Találékonyosság vagy gyarlóság

Néhány próféta annyira aggódik a hibák miatt, hogy elutasítják annak beismerését. Senki sem igaz az ideje 100%-ában.

Néha a próféta azzal a nehézségekkel küzd, hogy ha beismer egy hibát, akkor lerombolja a saját hitelét. Rendszerint éppen az ellenkezője történik. Ami rendszerint lerombolja a hitelünket az a találékonyosság vagy a gyarlóság, hogy beismerjük a hibáinkat. Az embereknek bátorítaniuk kell egymást, hogy kimondják, ez rossz volt. (Jack Deere Meglepődve Isten hangjától 208. o.).

A prófétai szolgálóknak védekezniük kell az önbecsapás, az öniségség és a nem megfelelő motiváció ellen. (Dr. Bill Hamon – Próféták bukásai és alapelvek 59. o.).

9.10. A bűnök nyilvános felfedése

A prófétáknak nem kell nyilvánosan megvádolni az egyéneket a bűneik miatt. Az evangélium útmutatást ad arra, hogyan forduljunk azokhoz a keresztyénekhez, akik bűnösök. Először személyesen kell beszélünk velük.

„Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát; Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsd minden szót. Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.” (Máté 18:15-17)

Sok prófétikus nemzet elkezdti túl fontosnak tekinteni magát és szereti a mások feletti birtoklás érzését, és egy ebből származó befolyást. Kísértésekbe esnek, hogy úgy nézzenek magukra, hogy szellemibbnek, szentebbnek és érzékenyebbnek mondják magukat, mint amilyenek valójában. Figyelmeztetem őket, hogy dobják el a misztikus prófétai köpenyüket, és szándékosan utasítsák vissza annak lehetőségét, hogy hírnevet, dicsőséget, rokonszenvet, gondoskodást, gyengédséget vagy pénzt szerezzenek maguknak. Időzni Isten jelenlétében és az Ő erejében anélkül kell, hogy közben saját magunkból merítenénk benyomásokat. (Mike Bickle – Növekedés a prófétálásban 62. o.).

9.11. Pénz

A pénz tud vakságot okozni. A prófétáknak óvatosaknak kell lenniük a jóval kecsgető üzenetek átadását illetően azok felé, akik pénzügyi támogatást adnak nekik. Alapvetően jobb, ha a próféták a gyülekezettől és a társadalomtól pénzügyileg függetlenek tudnak lenni.

A materializmus és a pénz mindig probléma tud lenni a prófétai szolgálatban. Mikeás így panaszkodik az ő napjaiban,

„Így szól az Úr a próféták ellen, akik elámítják az én népemet, akik, ha van mit rágniok, békességet hirdetnek, az ellen pedig, aki nem vet valamit szájokba, hadat indítanak.” (Mik 3:5).

Amikor a próféták engednek a kísértésnek, hogy jó próféciaikat adjanak át azok felé, akik jól bánnak velük és rossz próféciaikat azok felé, akik nem mutatnak feléjük különös tiszteletet, akkor az Úr beszüntetheti, hogy bármelyik prófétikus emberhez szóljon. (Jack Deere *Surprised By the Voice of God* p. 209).

9.12. Emberek kedvébe járni

Az emberek tetszésének keresése minden szolgálatot megöl, különösen a prófétai szolgálatot. Azok a prófétikus emberek, akik azt mondják, amit az emberek hallani akarnak, el fogják veszíteni a kapcsolatot Istennel. (Gal 1:10; Ezék 13:2). Egy igazi próféta nem vár az embe-
rektől dicséretet. (Luk 6:26), hanem csak Isten jóváhagyását keresi.

Az emberi szeretet beszennyezi az üzenetet. Néha a szeretet megvakítja a prófétát, azt okozva neki, hogy egy jó üzenetet adjon át, amikor az Úr azt akarta, hogy helyreigazítsa. (Cindy Jacobs – Isten hangja 186. o.).

Látom azoknak a férfiaknak és asszonyoknak az elégedetlenségét, akik próféciaikat szeretnének kapni. Felébred bennük a vágy, és arra gondolnak, ami az életükből hiányzik. (Legtöbbjük esetében gyakran ezek nem szükséges dolgok, hanem egyszerűen csak óhaj vagy testi vágy). Ez a bálványimádás megnyitja őket arra, hogy olyan üzeneteket kapjanak, amik éppen az óhajukat és vágyukat szólja, és így megerősíti az óhajokat és a vágyakat, vagyis bálványokat. Szükséges a számukra, hogy azt hallják, amit hallani akarnak és találjanak „szolgálókat”, akik híjával vannak az istenfélelemnek, akinek csak a hírnevük, a fellépéseik, a növekedésük és a programjaik fontosak. Megvehetők vagy meggyőzhetők megfelelő jutalommal, ezért a vágyaik beteljesítését fogják szólni számukra, és nem Isten szavát. (John Bevere – Ezt mondta az Úr 76. o.).

Néhányan, akik magukat prófétának mondják, semmivel sem többek, mint tanítók. Túl sok megnyerő szellemű embert látok mindenfelé. Sámuel prófétáról beszéltem egy keveset. Ott, abban az időben ő egy próféta volt. Vannak ma egyáltalán próféták, akik Sámuel felhatalmazásával munkálkodnak? Ha van, én nem ismerem őket, és sohasem hallottam róluk. Vannak magukat reklámozó próféták világszerte? Belőlük több van, mint centből, de valójában mindegyikük csak egy sokat utazó tanító, akiknek nem lenne szabad prófétálniuk. (Ivan Poulter).

Fiatal próféta vagy prófétanő egyik legnagyobb problémája egy öntelt magatartás szerinti állapot lehet. (Cindy Jacobs – Isten hangja 124. o.).

Tekintet nélkül a szolgálatra, amire el vagyunk hívva, nekünk nem kell másolni vagy felülmúlni más embereket, hanem inkább az Egyetlennek a hasonmását hordozni, aki elhívott minket. A próféta-iskolák segíthetnek, de azok éppen ellentétes hatásúak is lehetnek, ha való-

jában csak „papagájokat” hoznak létre, akik mindnyájan ugyanazt prófétálják. (Rick Joyner – A prófétai szolgálat).

9.13. Elvakultság a kultúránkkal szemben

A legkeményebb dolog egy próféta számára az, hogy látnia kell a saját társadalma, kultúrája vagy egyháza (felekezete) gyengeségeit és bűneit. Ha valamilyen módon kötődünk azokhoz, akkor vakok tudunk lenni feléjük. Egy igazi próféta elkülönül a környezetétől.

A XX. század végén a prófétálás szellemének felszabadulása a világban talán a korunk legnagyobb csodája. A prófécia egy fantasztikus dolog, ami ugyanazon időben két világot köt össze. A próféták feladata, hogy a menny dolgait lehozzák a földre, hatást gyakorolva a földön, hogy érvényre juttassák az örökkévaló hatalmát az ideigvaló fölött egy olyan látás által, ami átalakítja a földit, hogy az olyanná váljon, mint a mennyei. Azonban ehhez a teherhez egy megbízatás is tartozik. A megbízatás a következő: mielőtt át tudjuk alakítani a földit mennyeivé, nekünk el kell veszítenünk a földi dolgok iránti szeretetünket. Ha megkíséreljük megvalósítani a prófétai terhet földi események által anélkül, hogy előtte elveszítenénk a szeretetünket és azonosságunkat a kultúránkban, a szellemi ajándékunk és elhívásunk leigázzottá, és a kultúránk által aláaknázottá válik, hogy annak utait erősítsük meg. A próféta a kultúra mögött lévő valódi hatalom szócsövévé válik feladva, hogy kihívást intézzon felé és szembeszálljon vele. Ilyen módon „hízelgő (kulturális) prófétává” válik. (Chris Anderson, Kis nyáj – Kulturális próféták).

Becsapva magunkat képtelenné válunk meglátnia a János 3:16-ban, és az 1 Ján 2:15-ben leírt szeretet közötti különbséget, mert azt gondoljuk, hogy Istennek emberek felé való szeretete azonos a saját kultúránk felé tanúsított szeretetünkkel, és ebből adódóan rendben vannak a programjaink. Ilyen körülmények között az adott kultúra prófétájaként – „hízelgő prófétaként” – elkezdjük a saját kultúránk – a nemzetünk, a felekezetünk, a kormányunk és társadalmunk múltó szeszélyeinek, polgári szokásainak és vallási ünnepeinek – dicsőségét prófétálni azt gondolva, hogy valóban az Úr igaz gondolatát és az Atya valódi szeretetét prófétáljuk a világ számára. Úgy gondoljuk, hogy elvégeztük Isten akaratát, hogy átalakítsa a földit a mennyei képére, de csak a menny leértékelése történt meg, lealacsonyítva Isten képét földre. (Chris Anderson Kis nyáj – Hízelgő (kulturális) próféták).

10. Próféták megítélése

Szívesen kell fogadnunk a próféciákat, de mindig meg kell vizsgálni őket.

„A Lelket meg ne oltsátok. A prófétálást meg ne vessétek, Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami gonosznak látszik, őrizkedjete!” (1 Thesz 5:19-22).

Az életünk tökéletlen, ezért nincsenek tökéletes próféták sem. Valószínűnek tartom, hogy a gyakorlott próféták is hibáznak néha. Gyanítom, hogy a legtöbb próféta nagyon boldog lenne, ha az idejük 90%-ában igazat szólnának. Még az Istentől jövő próféciáknak is a legnagyobb százaléka valamiképp szennyezett az által, amit a próféta saját szívéből hozzátesz. Ez normális a prófétai gyakorlatban, mert minden próféta ember.

A megoldás nem az, hogy *elutasítsunk*, hanem, hogy *megvizsgáljunk* minden próféciát. Még ha egy „nagynevű” prófétától jön is egy üzenet, nem kell feltételeznünk, hogy hibátlan. Keresztyének gyakran bűnösnek érzik magukat egy üzenet elutasításakor, ha az egy jól ismert prófétától jön. Emlékeznünk kell arra, hogy még a híres próféták is tévednek néha, mert nagyobb rajtuk a nyomás, hogy prófétáljanak, ezért több hibát követnek el. Nem kell szégyenkezni a próféciáik elvetése miatt, ha úgy találjuk, hogy nem helyesek.

Nincsenek tökéletes próféták. Annak idején az ószövetségi próféták is elkövettek hibákat. Isten megengedi a prófétáinak, hogy hibákat kövessenek el, hogy alázatban tartsa őket, és hogy megvédjük a gyülekezetet, hogy túlzottan függővé váljanak tőlük. Lazábbá és könnyebbé kell válnunk a nem tiszta és téves próféciák kezelését illetően, úgy hogy azok félretétele ne okozzon problémát. Ahogyan fejlődik a próféciák megvizsgálása, mi is fejlődünk és a bűnösség érzése nélkül azt tudjuk mondani: „ez nem az Úrtól volt” vagy „ebben tévedett”.

Meg kell tanulnunk elutasítani a próféciákat anélkül, hogy „megölnénk” a prófétát. A gyülekezetnek el kellene fogadnia a hibát emlékezve arra, hogy minden próféta ember. A prófétáknak boldognak kell lenni, ha hallanak a hibáikról, mert azokból tudnak tanulni.

A prófétáknak alázatosan el kell fogadni az igazságot, hogy homályosan látnak és ezért látásuk nem tökéletes. Más szavak, ők is követnek el hibákat. Az érett próféták mindenkit bátorítanak, hogy vizsgálják meg őket és a próféciáikat, és hasonlítsanak össze mindent az Írásokkal. Nem sértődnek meg, amiért az emberek körültekintőek. (Stephen L Mansfield – A próféták pásztrolása).

Próféciák megvizsgálása

A Biblia számos alapelvet ad a próféciák megvizsgálására:

1. 1 Kor 14:4 – Építenie kell a testet.
2. 2 Tim 3:16 – Egyeznie kell a Szentírással.
3. Ján 16:13,14 – Fel kell emelnie Jézust.
4. 5 Móz 18:22,22 – Igaz legyen (meg kell valósulnia).
5. 5 Móz 13:1-5 – Istenhez kell vezetnie és engedelmeskedni neki.
6. Róm 8:15 – Szabadságot kell létrehoznia.
7. 2 Kor 3:6 – Életet kell hoznia.
8. 1 Ján 2:27 – A minden hívőben benne lévő Szent Szellem kell, hogy bizonyosságot tegyen róla.

Minden prófétának dicsőíteni és tisztelni kell Jézust.

„És leborulék annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de monda nékem: Meglásd, ne tedd; szolgatársad vagyok néked és a te atyádfiainak, akiknél a Jézus bizonyágtétele van; Istent imádd, mert a Jézus bizonyágtétele a prófétaság lelke.” (Jel 19:10).

Néha nehéz a próféciák megvizsgálása. Úgy tűnik, hogy az üzenet rendben van, de időt igényel, hogy az beteljesedjen. Néhány bátorító üzenet összhangban van az Írással és nehéz megállapítani a hibát. Ezekben a helyzetekben talán hasznosabb a próféták megvizsgálása.

Megbízható próféták

A személyes próféciák megvizsgálása gyakran nehéz lehet. Minden gyülekezetnek szüksége van egy prófétára, aki bizonyítottan jó nyomon halad előre, egy személyre, akiről közismert, hogy az Úr beszédét szólja. Könnyebb megvizsgálni a prófétákat, mint a személyes próféciákat. Egy próféta leellenőrizhető az idők során és látni, hogy az élete gyümölcsöt terem-e az Úrért (Máté 7:15-20). Minden gyülekezetnek szüksége van egy kipróbált prófétára, aki megbízható és képes hiteles üzenetet átadni, amikor arra szükség van.

Ítéld meg a prófécia szellemét, mielőtt megítéled az üzenet igazságát. (Graham Cooke).

A prófétai szolgálat helyreállítása az egyik legsürgetőbb igény a mai gyülekezetekben. A veszély abban van, hogy szükség idején Isten emberei a második legjobbat fogadják el. Nem kell elfogadnunk minden személyt, aki azt állítja, hogy próféta, hanem ki kell próbálni őket, hogy felfedezzük azokat, akiket az Úr küldött. Ha a gyülekezetnek teljes idejű szolgálatba kell állítania prófétákat, akkor meg kell tanulni felfedezni azokat, akiket valóban az Úr hívott el.

Szükségünk van üzenetre a mennyből. Túl sok üzenet jön az emberi szívből és nem a mennyből. Isten olyan prófétákat akar, akik le tudják hozni az üzenetet a mennyből és megváltoztatják vele a dolgokat a földön. (Terry Collins).

Krisztus Testének szüksége van, hogy eljusson az érettségre, hogy meg tudja különböztetni az igazi prófétai üzenetet a próféta saját szavától. Sok mai keresztyén fél elutasítani valakinek bármilyen üzenetét, aki azt állítja magáról, hogy próféta. (Iverna – Tompkins – Előrehaladás a prófétálásban).

Jézus figyelmeztetett, hogy hamis próféták és csalók fognak jönni és még a választottak közül is sokakat becsapnak. (Márk 13:22,23). Hamis próféták jelen vannak a világban – minden korban, de különösen a mi korunkban igen nagy a tumultus. A prófétai tevékenység sokasodását láthatjuk az igazság iránti igénnyel mindenféle egyének és kultuszok részéről. Ebben a helyzetben a gyülekezetnek nemcsak, hogy szüksége van prófétákra, akik Isten igazságát szölik, hanem meg is kell tanulni megkülönböztetni az igazit a hamistól. Amikor Isten felszabadít egy különleges ajándékot a világban, Sátán megpróbálja szabaddá tenni annak az ajándéknak az utánzatát. Bizonyosak lehetünk, hogy miként Isten helyreállítja a prófétai szolgálatot, Sátán meg fogja próbálni felemelni hamis prófétákat.

Gyakran vannak a prófétai kijelentésben olyan szavak, amelyek nem mind igaz prófécia. (Iverna – Tompkins – Előrehaladás a prófétálásban).

A Biblia számos megvizsgálást ad arra, hogy különválasszuk a valódi prófétai szavakat azoktól, amik hamisak. Minden keresztyénnek alkalmassá kell válnia arra, hogy gyakorlatot szerezzen ebben.

1. Elhívás

Minden igaz prófétát Isten hív el. Egy próféta felkészítésében a kezdet mindig *vele lenni*. Ez nem egy olyan szolgálat, amivel valaki megbarátkozik. Egy igaz prófétai szolgálat mindig egy Istentől való elhívással kezdődik. (Jer 1:4-10; Ézs 6:1-8). Jeremiás elítélte a hamis prófétákat, mert nem álltak az Úr jelenlétében, hogy hallják az Ő hangját. Nem az Ő szavát szölték, mert

nem hallották Őt szólni. (Jer 23:18,22). A valódi prófétai szolgálat mindig egy Isteni elhívással kezdődik.

Van ígéret arra, hogy prófétai szolgálat szülessen az Atya akaratából és van prófétai szolgálat, ami testtől – ember akaratából – született. Mindamellett mindkettő Isten tervének és ígéretének beteljesítése érdekében fogant, ami test által született annak test által kell fennmaradnia, ugyanakkor, ami Szellem által született az Szellem által tartatik meg. A test testit hoz létre és ezért közvetlenül az ember vágyaihoz szól. A Szellem szellemi hoz létre, és ezért Isten vágyát vetíti előre. (John Bevere – Ezt mondja az Úr 4. o.).

Az első jele, hogy egy személy prófétának van elhívva; a prófétálás ajándékának folyamatos megtapasztalása. A legtöbb próféta elkezd megosztani a prófétai üzenetét a gyülekezeti összejövetelen. Végső fokon az esetenkénti megtapasztalások egy folyamatos gyakorlattá fognak változni. Amikor egy személy rendszeresen átad tiszta és igaz üzeneteket a gyülekezetnek, az annak a jele, hogy Isten elhívta őt egy prófétai szolgálatra. Természetesen észre kell vennünk, hogy kik azok, akik magukra akarják felhívni a figyelmet, minden összejövetelen üzenet átadásával. A gyümölcsök hiánya nyilvánvalóvá teszi, hogy kik is ők valójában.

2. Beteljesült üzenetek

Egy fontos állítás van a próféták megvizsgálásával kapcsolatban az 5 Mózés 18:2-ben.

Ha a próféta kijelentett az Úr nevében valamit, és az nem történik meg (vagy megvalósul, amit az Úr nem mondott), azt a próféta elbizakodottságában mondta.

Elbizakodottsággal szólni az Úr nevében azt jelenti, hogy olyat mondani, amit Ő nem szólt. Ha a próféta szava nem teljesezik be, akkor ő egy hamis próféta. Ennél a vizsgálatnál legyünk óvatosak. Néha az üzenet azért nem teljesezik be, mert akinek szól, bűnbánatra jut, vagy Isten bemutatja az ő kegyelmét és elhalasztja az ítéletet. A megvizsgálás a pozitív próféciaakra sokkal inkább érvényes.

A próféták gyakran előre jeleznek pusztulást és néha a pusztulás nem következik be, de ez mégsem teszi semmissé az isteni küldetésüket, mint azt Jónás estében is látjuk. Isten kegyelmes és kész elfordítani a haragját azokról, akik elfordulnak a bűneiktől. Az a próféta, aki teljes egészében és feltétel nélkül (a szükséges feltételek hozzáadása nélkül) békét és jólétet prófétál, nem követ el szándékosan bűnt, de bezárja maga mögött az ajtót, megakadályozva az Úr kegyelmének érvényesülését. Az igaz próféta jövődölése a beteljesülés által fog beigazósódni. (Matthew Henry).

Van néhány prófécia, ami nincs feltételhez kötve. Annak beteljesítése egyedül az Úrtól függ. Általában az ilyen egy kitekintés az emberi faj egészére vonatkozó tervvel és ígérekkel kapcsolatosan. (Graham Cooke – Fejlődésünk a prófétai ajándékban 135. o.).

Annak bizonyítéka, hogy egy próféta valóban el volt híva az a tény, hogy a szavai hatásosak és beteljesednek. Egy jó példa volt erre Sámuel.

„Sámuel pedig fölnevedék, és az Úr vala ő vele, és semmit az ő igéiből a földre nem hagy vala esni. És megtudá egész Izráel Dántól Bersebáig, hogy Sámuel az Úr prófétájául rendeltetett.” (1 Sám 3:19,20.)

Az a tény, hogy a szavai beteljesedtek, bizonyítottan mutatták, hogy Isten vele volt, és bizonyíték volt az elhívására.

Egy prófétai elhívást a gyülekezet fogja felfedezni. Sámuel nem támasztott jogot magával kapcsolatban. Az egész Izrael felfedezte az elhívását és elfogadta a szolgálatát. Egy valódi prófétát a többi keresztyén fogja felfedezni.

3. Hamis istenek

Egy próféta, aki embereket hamis istenek dicsőítésére bátorít az nem igazi próféta. Még ha jeleket és csodákat visz is véghez, nem kell, hogy kövessük őt. Az ilyen személy hamis próféta. Egy igaz próféta mindig hűséges lesz Jézushoz és vágyakozik az ő dicsőségére.

„Mikor te közötted jövendőmondó, vagy álomlátó támad és jelt vagy csodát ad néked;

Ha bekövetkezik is az a jel vagy a csoda, amelyről szólott vala néked, mondván: Kövessünk idegen isteneket, akiket te nem ismeresz, és tiszteljük azokat: Ne hallgass efféle jövendőmondónak beszédeire, vagy az efféle álomlátóra; mert az Úr, a ti Istenetek kísért titeket, hogy megtudja, ha szeretitek-é az Urat, a ti Isteneteket teljes szívetekből, és teljes lelketekből? (5 Mózés 13:1-3).

Jézus az egyetlen, aki ihlet és beteljesít minden próféciaát. (Jel 19:10). Minden prófécia esetében Ő kell, hogy legyen a középpontban.

A prófécia megerősít és kibővíti egy látást; nem tud létrehozni semmit, ha semmi sincs ott. A látás ima által jön létre, Istent keresve, megosztva a szívünket az emberekkel a munkában. Ha ezek a dolgok hiányoznak, helyre kell állítanunk az emberek kapcsolatát Istennel, nem pedig látást továbbítani üres szíveknek. (Graham Cooke – Fejlődés a prófétai ajándékodban 80. o.).

4. Jellem

A jellem a próféták megvizsgálásának legjobb módja. Jézus mondta:

„Őrizkedjetek pedig a hamis prófétáktól, akik juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belől ragadozó farkasok. Gyümölcszeikről ismeritek meg őket.” (Máté 7:15,16.)

Más szóval azt mondhatjuk, hogy rossz fa nem teremhet jó gyümölcsöt. Ha egy személy nem él szent életet, akkor nem fogadható el prófétának. Egy igaz próféta be fogja mutatni a szellem gyümölcseit.

Azok az emberek, akik tartósan kirívó bűnben élnek miközben szellemi ajándékaikat gyakorolják, azoknak egy nagy törés következik be a személyiségükben, ami lelki, szellemi kudarcokat, érzelmi összeomlásokat, néha szellemi zavarokat, vagy testi betegségeket, kapcsolati problémákat és egészen gyakran erkölcsi elcsúszásokat eredményez. (Graham Cooke – Fejlődés a prófétai ajándékodban 103. o.).

Könnyebb a vezetők számára a prófécia és a próféta személyének elutasítása, ha vannak a próféta életében kifogásolható jellembeli dolgok. Ez – emberi szemmel nézve – törvényes okot ad az emberek számára a kijelentés elutasítására, jóllehet nem ez a helyzet az Úr szemével nézve. A prófécia megvizsgálásának módja az igazi motiváció kérdése. (Graham Cooke – Fejlődés a prófétai ajándékodban 297. o.).

5. Teológia

Amikor János az igaznak a hamistól való megkülönböztetéséről írt, azt mondta, hogy az igazság szelleme elismeri, hogy Jézus megjelent testben (1 Ján 4:2). Ez egy teológiai ellenőrzés. Egy igazi próféta rendelkezik a Jézusról szóló igazság pontos megértésével. Azok az emberek, akik furcsa dolgokat tanítanak Jézusról, azok hamis próféták.

Egyike a legfontosabb dolgoknak, amit meg kell tennünk a gyülekezetben, hogy akarjuk felkészíteni és megfelelő mederben tartani a prófétai szolgálatot, hogy lefejtsük róla a titokzatosságot és azokat a testi vágyakat, hogy szuperszellemet lássunk benne. Le kell, hogy

vegyük a szemünket az emberekről és kell, hogy megmaradjunk Jézusra és az Ő szándékára fókuszálva. (Mike Bickle – Növekedés a prófétálásban 57. o.).

A próféták nem új igazságokat hoznak. A kijelentés egyszerűen a felszínre hoz egy már meglévő igazságot, és behozza azt a szívünkbe és a lelkünkbe. A kijelentés Isten írott igéjének éleslátásán alapszik, nem látásokon, álmokon és próféciaikon. Ezek az egyéb dolgok egyszerűen csak eszközök az ige világossá tételére, azok nem igék; nem több mint a vízvezeték, ami egyszerűen szállítja a vizet. (Chip Brogden – Az őrálló szolgálata).

6. Különbségtétel

Minden közösségben kell lenni olyan embereknek, akik rendelkeznek a különbségtétel ajándékával. Ők képesek különbséget tenni a hamis és az igazi próféta között. Erre található egy példa az Ap.csel 16:16-18-ban.

„Lőn pedig, hogy mikor mentünk a könyörgésre, egy szolgálóleányka jöve előnkbe, kibem jövendőmondásnak lelke vala, ki az ő urainak nagy hasznot hajta jövendőmondásával. Ez követvén Pált és minket, kiált vala, mondván: Ezek az emberek a magasságos Istennek szolgálói, kik néktek az idvességnek útját hirdetik. Ezt pedig több napon át művelte. Pál azonban megbosszankodván, és hátrafordulván, mondá a léleknek: Parancsolom néked a Jézus Krisztus nevében, hogy menj ki belőle. És kiméne abban az órában.”

Egy szolgáló lányka kitartóan (több napon keresztül) a magasságos Isten szolgálójának hívta Pált és Silást. Képes volt megjósolni a jövőt. Be tudta azonosítani az istenit is, így bizonyos értelemben beteljesítette mindkét feltételt, amit az 5 Mózes ad meg. Pál mégis haragos lett és felismerte a szellemében, hogy a lányka egy jövendőmondó szellemmel rendelkezik. Kiűzte a szellemet belőle, aki ezek után elveszítette a jövendőmondó képességét. Az elkövetkezendő napokban Isten fel fogja emelni az igazi prófétákat, de sok hamis próféta fogja körülvenni őket. A gyülekezetnek meg kell tanulnia különbséget tenni az igazi és a hamis között.

Figyelmeztetés

Azzal együtt, hogy fontos a próféciaák megvizsgálása, nekünk egy helyes magatartással kell rendelkezünk. Megtagadva Isten szavának elfogadását, megcsúfolni egy prófétát vagy nevet-ségessé tenni egy prófeciát, veszélyes lehet.

„A király pedig azt a főembert, akinek kezére [szokott] támaszkodni, oda rendelte a kapuhoz. És a nép eltapodá őt a kapuban, és meghala, amint az Isten embere megmondotta, aki megjövendölte ezt, mikor a király lement hozzá. Úgy történt, amint az Isten embere a királynak jövendölte: Két köböl árpát egy sikluson és egy köböl zsemlyelisztet egy sikluson adnak holnap ilyenkor Samaria kapujában. És ezt felelte volt a főember az Isten emberének, mondván: Hacsak az Úr ablakokat nem csinál az égen; akkor meglehet? és ő azt mondotta rá: Ímé te szemeiddel meg fogod látni; de nem eszel belőle. És teljesen így történt vele, mert eltapodá őt a nép a kapuban és meghalt.” (2 Kir 7:17-20).

„Ő pedig monda néki: Nem ment-é el az én szívem [veled], mikor az a férfiú leszállott szeke-réből elődbe? Most az ideje, hogy szerezz ezüstöt, és hogy végy ruhákat, olajfákat, szőlőket, juhokat, barmokat, szolgálókat és szolgálóleányokat?! Azért rád és a te magodra ragad a Naámán bélpoklossága mindörökké. És kiment ő előle megpoklosodva, mint a hó.” (2 Kir 5:26-27).

„És szóla Jeremiás mindazoknak a fejedelmeknek és az egész népnek, mondván: Az Úr küldött engem, hogy prófétáljak e ház ellen és e város ellen mind e szókkal, amelyeket hallottatok. Most azért jobbítsátok meg a ti útaitokat és cselekedeteiteket, és hallgassatok az Úrnak, a ti

Isteneteknek szavára, és az Úr megbánja a veszedelmet, amellyel fenyegetett titeket. Én magam pedig ímé kezetekben [vagyok], cselekedjetelem, amint jónak és amint helyesnek [tetszik] néktek. De jól tudjátok meg, hogy ha megöltök engem, ártatlan vér száll ti reátok és e városra és ennek lakosaira, mert bizony az Úr küldött el engem hozzátok, hogy a ti füleitekbe mondjam mind e szókat.” (Jer 26:12-15).

11. Hamis próféták

Amikor Isten előhív egy szolgálatot, Sátán előhívja annak az utáncatát. Ez nem kell, hogy eltántorítson bennünket, csak óvatosságra int. Ha meghalljuk, hogy hamis pénz van forgalomban, azért nem állunk le a pénz használatával. Csak óvatosabbá válunk. Ahogyan a prófétai szolgálat növekszik, a hamis próféták nagyon gyakorivá fognak válni. Nem kell elutasítani a próféciát, de óvatosnak kell lenni annak kezelésével. A gyülekezetvezetőknek védekezni kell a hamis próféták ellen. A legjobb mód erre, ha van kifejlődött igazi prófétai szolgálat a gyülekezetekben. Az igazi próféták a legjobb ellenszer, a hamis próféták ellen.

Egy hiteles próféta bevallhatja, ha hibázik, és sok területen hibázik is, viszont tudja, hogy a védelme a hibák ellen az Úr testén belül lévő egységben van. Viszont a hamis próféta összekeveri a kenetét azzal, amit a lelkében, szívében és elméjében gondol, úgy gondolja, hogy nem hibázhat. (John and Paula Sanford – Illés feladata 36. o.).

Jézus figyelmeztetett, hogy a hamis próféták úgy jönnek, mint báránybőrbe bújt farkasok.

„Őrizkedjete pedig a hamis prófétáktól, akik juhoknak ruhájában jönnek hozzátok, de belől ragadozó farkasok. Gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Vajjon a tövisről szednek-é szőlőt, vagy a bojtórjáról fügét? Eképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem; a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem. Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt. Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik és tűzre vettetik. Azért az ő gyümölcsseikről ismeritek meg őket.” (Máté 7:15-20).

A hamis próféták nem mindig magától értetődőek. Először is úgy jelennek meg, hogy hihetőek legyenek. Azonban, ha megengedik nekik, hogy bejárásuk legyen a nyájhoz, hihetetlen veszélyt tudnak okozni.

Figyelmeztetések

A Bibliában erőteljes figyelmeztetések vannak a hamis prófétákkal kapcsolatban.

„És lőn az Úr beszéde hozzám, mondván: Embernek fia! prófétálj Izráel prófétái ellen, akik prófétálnak, és mondjad azoknak, akik önnön szívökből próféták: Halljátok meg az Úr beszédét! Így szól az Úr Isten: Jaj a bolond prófétáknak, akik az önnön lelkök után mennek, mert semmit sem láttak. Mint rókák a romok közt, olyanokká lettek prófétáid, oh Izráel! Nem hágtatok fel a törésekhez, nem falaztatok falat Izráel háza körül, hogy megállhassatok a harcban az Úrnak napján. Hívságot láttak s hazug jóvendölgetést, kik ezt mondják: Monda az Úr! holott az Úr nem bocsátotta őket, és még várják, hogy betelik beszédök. Avagy nem hiábavaló látást láttatok-é, és nem hazug jóvendölgetést szóltatok-é? midőn ezt mondjátok vala: Monda az Úr! holott én nem szóltam! Ennekokáért így szól az Úr Isten: Mivelhogy hívságot szóltatok és hazugságot láttatok, azért ímé én ellenetek leszek, ezt mondja az Úr Isten. És léssen kezem a próféták ellen, kik hívságot látnak és hazugságot jóvendölgetnek; az én népem gyülekezetében nem lesznek, Izráel házának könyvébe nem irattatnak, és Izráel földjére be nem mennek, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr Isten. Azért, mert eláltatták az én népemet, mondván: béke! holott nincsen béke; és ha a [nép] falat épít, ímé ők bemázolják azt mázzal. Mondjad a mázzal mázolóknak, hogy leomlik; ömlő záporoső léssen, és ti jégeső kövei hulljatok, szélvihar hasítsd! És ímé leomlik a fal. Avagy nem mondják-é majd néktek: hol a mázolás, amellyel mázolótok?” (Ezék 13:1-12).

„Mert kicsinyeiktől fogva nagyjaikig mindnyájan telhetetlenségnek adták magokat; a prófétától fogva a papig mindnyájan csalárdságot űznek. És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség! Szégyenkezniök

kellene, hogy útalatosságot cselekedtek, de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak; ezért elesnek majd az elesendőikkel; az ő megfenyíttetésök idején elhullanak, azt mondja az Úr.” (Jer 6:13-15).

„Megtagadták az Urat, és azt mondták: Nincsen ő, és nem jöhet reánk veszedelem: sem fegyvert, sem éhséget nem látunk! A próféták is széllé lesznek, és nem lesz, aki beszéljen bennök: így esik az ő dolguk!” (Jer 5:12,13).

„Ezt mondja a Seregek Ura: Ne hallgassátok azoknak a prófétáknak szavait, akik néktek prófétálnak, elbolondítanak titeket: az ő szívöknek látását szólják, nem az Úr szájából valót. Szüntelen ezt mondják azoknak, akik megvetnek engem: Azt mondta az Úr: Békességetek lesz néktek és mindenkinek, aki az ő szívének keménysége szerint jár; ezt mondák: Nem jő ti reátok veszedelem! Mert ki állott az Úr tanácsában, és ki látta és hallotta az ő igéjét? Ki figyelmeztet az ő igéjére és hallotta azt?” (Jer 23:16-18).

„És monda nékem az Úr: Ne könyörögj e népért, az ő javára. Mikor böjtölnek, én meg nem hallgatom kiáltásukat, és ha égőáldozatot vagy ételáldozatot készítenek, nem lesznek kedvesek előttem; sőt fegyverrel, éhséggel és döghalállal irtom ki őket. És mondék: Ah, Uram Isten! Hiszen a próféták mondják vala nékik: Fegyvert nem láttok, éhség sem lesz rajtatok, sőt állandó békességet adok néktek ezen a helyen. És monda az Úr nékem: Hazugságot prófétálnak a próféták az én nevemben; nem küldtem őket, nem parancsoltam nékik, nem is beszéltem velök; hazug látomást, varázslást, hiábavalóságot és szívbeli csalárdságot jövendölnek néktek. Azért ezt mondja az Úr a próféták felől, akik az én nevemben prófétálnak, holott én nem küldtem őket és mégis azt mondják: fegyver és éhség nem lesz e földön: Fegyver és éhség miatt vesznek el azok a próféták! A nép pedig, amelynek ők prófétálnak, ott hever majd Jeruzsálem utcáin az éhség és a fegyver miatt, és nem lesz, aki eltemesse őket, őket és feleségeiket, fiaikat és leányaikat; így zúdítom rájuk gonoszságukat!” (Jer 14:11-16).

„És monda [Mikeás]: Azért halld meg most az Úr beszédét: Látám az Urat az ő székiében ülni, és az egész mennyei sereget az ő jobb- és balkeze felől mellette állani. És monda az Úr: Kicsoda csalja meg Akhábot, hogy felmenjen, és elveszen Rámoth Gileádnál? És ki egyet, ki mást szól vala hozzá. Akkor előjőve egy lélek, aki az Úr eleibe állta, és monda: Én akarom megcsalni őt. Az Úr pedig monda néki: Miképpen?

És felele: Kimegyek és hazug lélek leszek minden ő prófétáinak szájában. Akkor monda [az Úr]: Csald meg és győzd meg; menj ki, és cselekedjél úgy. Ímé az Úr a hazugságnak lelkét adta mindezeknek a te prófétáidnak szájába; és az Úr szólott veszedelmes dolgot ellened. Akkor odalépett Sédékiás, a Kénaána fia, és arcul csapván Mikeást, monda: Hogyan? Eltávozott volna én tőlem az Úrnak lelke, hogy csak néked szólana? És monda Mikeás: Ímé meglátod azon a napon, amikor az egyik kamarából a másik kamarába mégy be, hogy elrejtőzhess.” (1 Kir 22:19-25).

„A próféta, aki álomlátó, beszéljen álmot; akinél pedig az én ígém van, beszélje az én ígémet igazán. Mi köze van a polyvának a búzával? azt mondja az Úr. Nem olyan-é az én ígém, mint a tűz? azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pőröly? Azért ímé én a prófétákra [támadok], azt mondja az Úr, akik az én beszédeimet ellopják egyik a másikatól. Ímé, én a prófétákra [támadok], azt mondja az Úr, akik felemelik nyelvöket és azt mondják: [az Úr] mondja! Ímé, én a [próféták]ra [támadok], akik hazug álmokat prófétálnak, azt mondja az Úr, és beszélnek azokat, és megcsalják az én népemet az ő hazugságaikkal és hízeltedéseikkel, holott én nem küldtem őket, sem nem parancsoltam nékik, és használni sem használtak e népnek, azt mondja az Úr.” (Jer 23:28-32).

„Valának pedig hamis próféták is a nép között, amiképpen ti köztetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnekségeket fognak becsempészni, és az Urat, aki megváltotta őket, megtagadván, önmagokra hirtelen való veszedelmet hoznak.

És sokan fogják követni azoknak romlottságát; akik miatt az igazság útja káromoltatni fog. És a telhetetlenség miatt költött beszédekkel vásárt űznek belőletek; kiknek kárhoztatásuk régtől fogva nem szünetel, és romlásuk nem szunnyad.” (2 Pét 2:1-3).

Ítélet – próféták

Az Ószövetségi időkben a legsúlyosabb probléma az „ámító próféták” voltak, akik a királyt éljenző kórus vezetői voltak, és vagy Istennek engedelmességek vagy gonoszt cselekedetek. (1 Kir 22). Ennek mai megfelelője a „kedvenc próféta”, aki olyan lojális a pásztorához, hogy „parancsra ugat”. A prófétáknak óvatosoknak kell lenniük, hogy ne váljanak a fennálló hatalmi rendszer részévé. Meg kell találniuk a biztonságukat Istenben. Mikeásnak volt egy súlyos figyelmeztetése „jó hír próféták” felé.

„Így szól az Úr a próféták ellen, akik elámítják az én népemet, akik, ha van mit rágniuk, békességet hirdetnek, az ellen pedig, aki nem vet valamit szájokba, hadat indítanak. Azért éjszaka [száll] rátok, hogy ne lássatok, és sötétség [jó] rátok, hogy ne jövedölhessetek, és a nap lemegy a próféták felett, és elsötétül rajtok a nappal. És megszegyenülnek a látók, és elpirulnak a jövendőmondók, és elfedik szájokat mindnyájan, mert nem léssen felelet Istentől.” (Mikeás 3:5-7).

„Nem küldöttem e prófétákat, de ők futottak, nem szólottam nékik, mégis prófétáltak. Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én igéimet hirdették volna az én népemnek, és eltérítették volna őket az ő gonosz útairól, és az ő cselekedetöknek gonoszságától.” (Jer 23:21,22).

Kétfajta próféta van: Isten prófétái és az embereknek hízelgő (ámító, jó hír) próféták. Isten prófétái úgy szolgálnak, mint az Isten törvénye szerint vádat emelő bírók. A hízelgő próféták úgy szolgálnak, mint védőügyvédek. Isten prófétái kijelentik: „Ezt mondta az Úr!” A hízelgő próféták kijelentik: „Mi kegyelem alatt vagyunk és nem törvény alatt” (Gary North – Próféták, vezetők, követők, vesztesek).

Hanániás sokkal népszerűbb volt, mint Jeremiás; sok ember részesítette előnyben a próféciáit. Az, hogy Jeremiás mindegyikükkel együtt munkálkodott a Szent Szellem ihletésére történt. Ő nem kreálhatott okos próféciákat. Hanániás képes volt rá. (Bruce Yocum – Isten ítélete ma).

Létezik szellemi hatalom, ami működik a láthatatlan világban a hamis próféta mögött, erőt adva neki és fokozva az önbecsülését. Vannak szellemi erők, amelyek készek szövetkezni azokkal az emberekkel, akik testiek, előmozdítva annak becsvágyát a szellemi birodalomban. Jézabel jogtalanul csikart ki dolgokat. Ezt a szerencsétlen hölgyet a becsvágy űzte, hogy meggondolatlanul és áruló módon messze túl menjen azon a határon, ami a szentek részéről elvárható és bizalomra méltó lehetett. Az ilyen személy a hit nevében cselekszik. Kitar megosztást okozó látások és álmok mellett olyan mértékben, hogy nincs ember, aki képes lenne ellenőrizni az igazmondását. Összeesküvést sző és bezárja a száját minden igazi prófétának, aki ellene beszélni merészel. (Lars Widerburg – Próféták terhek nélkül).

A „vég-idők iparága”

A hamis próféciák legsúlyosabb formája a mai gyülekezetekben a „vég-idők iparága”.

Azt tanítják, hogy

- a világ a romlás felé halad,
- Jézus hamarosan visszatér,
- a királyság nem jön létre a közeljövőben,
- Amerika Isten szolgája, hogy kontroll alatt tartsa a világot.

Ez a legjobb terve a Sátánnak, hogy nyomorúságos állapotban tartsa a gyülekezeteket. Jól lehet a kihirdetett prófétai dátumok és jövődölések ismét és ismét hibásnak bizonyultak, őket szépen elfogadják a gyülekezetek. Hibáztak az ezredforduló megítélésévek kapcsolatban is, de sohasem kértek bocsánatot.

Korábban összeütközésem volt az eljövendő ébredésről és ítéletről szóló beszámolókkal kapcsolatban. Egyes próféciaik az ébredésről szólnak olyan módon, hogy elsötétítsenek minden mást, amit eddig láttunk. Más próféciaik egy eljövendő kataklizmaszerű pusztulásról szólnak. Természetesen mindegyik azt mondja, hogy a másik téved, talán nem közvetlenül, de ha elfogadod, amit mondanak, a szívedben egy olyan kettősség jön létre, amik automatikusan kizárják egymást. Az viszont igaz, hogy ez az oda-vissza való prófétai vitatkozás egy fantasztikus üzlet. Így senki nem tudja kinek vagy minek higgyen. „Prófétikus ellentétek”-nek hívom ezt, mert mindegyik azt állítja, hogy Isten nevében beszél, holott az egész ellentmondó hangok hangzavara, amiben az elmekábultság és a bénító zsongás keverik. (Chip Brogden – Prófétikus ellentmondások).

Olyan férfiaknak és nőknek kell lennünk, mint Issakár fiai, akik „megértik az időket, és tudják, mit kell tennie Izraelnek” (1 Krón 12:32). Mivel a keresztyének nem kellőképpen eredményesek abban, hogy megértsék a mostani kort, a mi hozzájárulásunk csekély és kis súlyú, csak egy kicsivel több, mint jelentéktelen.

A probléma lehet egy sajátos kikapcsolódást kereső mentalitás, ami sok keresztyént arra bátorít, hogy passzív legyen és pesszimista a földi szerepét tekintve. „Semmit sem tevékenykedni, cselekedni az üzleti életben, amíg Ő visszajön” (Luk 19:13). Sok keresztyén lemondott a felelősségéről, mert lelkesen várnak az elragadtatásra, mint egy kimenekülésre. Néha a dolgok olyan rossznak látszanak, hogy nem csoda, ha elvágódnak sokan ebből a világból, és nem ebben a világban való maradásra vágyódnak, de itt kell maradni és megvívni harcainak a Krisztusban! Ezért erőteljesen törekednünk kell arra, hogy növeljük a hatásunkat a környezetünkre, a társadalomra. (Joseph R McAuliffe).

Hitetés kora

A nyilvánvalóan kifinomult technikai korunk ellenére, a most élő generáció nagyon könnyen becsapható, mert nyitott a hamis prófétákra és hamis krisztusokra. (Clifford Hill).

Amíg abban hiszünk, hogy a jó az egy olyan valami, amit fel kell találni, a vezetőinktől olyan minőségi dolgokat fogunk igényelni, mint ‘látás’, ‘dinamizmus’, ‘kreativitás’ és más hasonló. Ha visszatérünk az objektív látásmódra, sokkal ritkábban fogunk minőségi dolgokat igényelni, hanem sokkal több előnyös dolgot: erkölcsi tisztaságot, tudást, szorgalmat és hozzáértést. A ‘látás’ eladható, tehát igényli, hogy mindenhol eladják. (C.S. Lewis – A szubjektivizmus mérge, Keresztyén reflexiók).

Úgy látom, hogy a hamis próféták elsőszámú céltáblái azok, akik sérültek vagy sértettek. Ők a legsebezhetőbbek, mert a megbántott emberek saját magukat szigeteleik el. Péld 18:19 azt mondja nekünk: „*Egy sértődött testvért nehezebb megnyerni, mint egy erős várost.*” (John Bevere – Ezt mondta az Úr p. 154).

Jólét próféták

Azok a próféták, akik csak pozitív üzeneteket adnak át, veszélyesek. Túl sok „jólét-próféta” van, és nem jön elegendő prófécia Isten tanácsából.

„Most menj, írd ezt táblára nálok, és jegyezd föl könyvbe ezt, hogy megmaradjon az utolsó napra bizonyosságul örökre. Mert pártütő nép ez, [apát] megtagadó fiak, fiak, kik nem akarják hallani az Úr törvényét; Kik ezt mondják a látóknak: Ne lássatok; és a prófétáknak: Ne prófétáljatok nekünk igazat, beszéljetez kedvünk szerint valókat, prófétáljatok csalárdságokat! Hagyjátok el az utat, térjetez le [már] ez ösvényről, vigyetez el előlünk Izráelnek Szentjét!” (Ézs 30:8-11).

„Akkor monda Jeremiás próféta Hanániás prófétának a papok és az egész nép szemei előtt, amely ott áll vala az Úrnak házában; Mondá pedig Jeremiás próféta: Úgy legyen, úgy cselekedjék az Úr: teljesítse az Úr a te beszédeidet, amelyekkel prófétálád, hogy az Úr házában edényei és a foglyok is mind visszahozatnak Babilonból e helyre,

Mindazáltal halld csak e beszédet, amelyet én szólok néked és az egész népnek:

A próféták, akik előttem és előtted eleitől fogva voltak, sok ország ellen és nagy királyságok ellen, hadról, veszedelemről és döghalálról prófétáltak. Amely próféta a békességről prófétál, mikor beteljesedik a próféta beszéde, [akkor] ismertetik meg a próféta, ha az Úr küldötte-é azt valóban?” (Jer 28:5-9).

Clifford Hill figyelmeztet arra, hogy ez az egyik veszélye az újjászülető prófétálásnak, ami a karizmatikus és pünkösdi mozgalomból indul ki.

Az utóbbi húsz évben minden új hullámot a karizmatikus mozgalmon belül az ébredés ígérete kísért. Mindegyik azt mondta, hogy fel kell készíteni az embereket, hogy készek legyenek a Szent Szellem hatalmas nemzeti kiáradására. Azonban minden hullám csalódással fejeződött be, mert az ébredés ígérete sohasem teljesült be.

A bibliai időkben az ébredés ígérete mindig a hamis prófétáktól származott. Jeremiás folyamatosan harcolt ellenük, igyekezve kompenzálni azt a kárt, amit azok az emberek az által okoztak, hogy nagy veszély idején az önelégültség veszélyes magatartását táplálták az emberekbe.

Jeremiásnak sokszor kellett mondania,

‘Ne hallgassátok azoknak a prófétáknak szavait, akik néktez prófétálnak, elbolondítanak titeket: az ő szívöknek látását szólják, nem az Úr szájából valót.’ (Jer 23:16). „Mert ki állott az Úr tanácsában, és ki látta és hallotta az ő igéjét?..” (v 18), „Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én igéimet hirdették volna az én népemnek, és eltérítették volna őket az ő gonosz útairól, és az ő cselekedetöknek gonoszságától.” (v 22).

A próféciaíkról szóló feljegyzések a Bibliában végig azt mutatják, hogy Isten sohasem küld prófétákat béke és jólét előtti időkben. Isten a baj idején vagy felemeli a prófétákat, hogy felkészítsék az embereket arra, hogy képesek legyenek ellenállni az előttük lévő nehéz napokban vagy az Úrban hűségesen bízva hátrahívja őket, hogy Isten tudjon beavatkozni és csodálatosan megváltoztatni a helyzetet. (Clifford Hill – A nemzetek megrázása 216. o.).

Jeremiás azt kellett, hogy mondja azoknak, akik jó híreket prófétáltak, hogy Isten ellenük van, és nekik kell felelniük azokért a károkért, amit azokkal az emberekkel tettek, akik hittek az ő hamis próféciaíknak. (Clifford Hill – A nemzetek megrázása 218. o.).

Nincs feljegyzés a Bibliában arról, hogy Isten azért küld prófétákat, hogy felkészítsenek embereket az ébredésre, vagy előre megmondják a jó hírt, ami be fog következni. A próféták

őrállók és az a dolguk, hogy figyelmeztetést adjanak a veszélyről, nem pedig hogy az izgalomra és megelégedettségre bátorítsanak. Vannak példák, ahol a figyelmeztetés üzenete, erős felhívás a megtérésre és a magatartás megváltoztatására ébredést eredményeznek, de ez közvetlenül követte a figyelmeztetés figyelembevételét és az Istennek való engedelmességet. (Clifford Hill – A nemzetek megrázása 217. o.).

Azoknak a vezetőknek, akik ezeket a hamis ébredési ígéretekkel teszik, csak el kellene olvasniuk a korai ébredések beszámolóit, láthatnának néhány ijesztő ellentétet a jelenlegi helyzettel összevetve, amiből megérthető lenne, miért nem jön és soha nem is fog jönni az igazi ébredés a karizmatikus mozgalom élmény hullámainak kiadásából. (Clifford Hill – A nemzetek megrázása 219. o.).

Jeremiás számára a hamis próféta egy erkölcstelen életet élő ember, aki nem helyez erős korlátokat az erkölcstelenség elé másokban, ezzel szemben az igazi próféta keresi, hogy szembeszálljon a bűn árjával, és szentségre hívja az embereket. A hamis próféta üzenete egyedül a béke – az erkölcsi és a szellemi feltételek figyelembevétele nélkül, ami a béke alapja – az igazi prófétának viszont bünt megítélő üzenete van. (J.A Motyer – NBD).

A mai 'prófétai üzenet' meglehetősen kényelmes. Isten hatalmasan fog cselekedni a népe helyett. Engedd magad korrigálni, hogy mit cselekszik ma Isten. Sosem készíti az embereket cselekvésre. Leírja a jövőt világosan és szabatosan. Jövendő a közeli jövőre vonatkozóan általánosságban és homályosan, amit értelmezni és alkalmazni kell bármely helyzetben, a legnagyobb szabadsággal – egy sablon mindenre megfelel. Ha a próféta melléfog, könnyen és vidáman elnézést kér és folytatja, hogy hitelesítsék és elismerjék, mint igazi prófétát, mint olyant, aki eltér a normától. Nincs helyreigazítás, a próféta érintetlen marad. (Lars Widerburg – próféták teher nélkül).

Gyülekezetvezetők úgy beszélnek róla, hogy „helyet csinálnak a prófétának” a gyülekezetükben, mintha az „egy szelíd kiskutya” lenne, akinek helyet kell csinálni. Csak egy másfajta kis íz hozzáadása a keverékhez. Sohasem volt megengedve, hogy ez így legyen! A prófétának meg volt engedve, hogy megfenyegessen és megrázzon mindent. Itt az ideje, hogy Isten felemelje a valódi radikális prófétákat. Az óra későre jár, és az idő egyre fogy, és a szelíd szavaknak vége kell, hogy legyen. A próféták! Engedjétek el Isten tüzét, hogy megemésszen és jöjjön elő a terméshez üzenet, ami meg fogja rázni a gyülekezeteket. Semmi kevesebb nem fogja megtenni ezt. Langymeleg és ízetlen próféták? – Le velük örökre! (Andrew Strom – ANZAC Prophetic List)

Kétségtelenül könnyebb és 'népszerűbb' barátságos üzeneteket átadni az embereknek. Könnyű a sokaságnak „nyávogni” és 'megnyerni őket a több számára', amikor feltálatlan nekik a „legfrissebb és legnagyobb” üzeneteket, a látásokat és próféciaikat. Az világosan látszik, hogy – az eredeti megbízatást illetően – a „prófétai mozgalom” világszerte magára van hagyva, mert az emberek jobban szeretik a nyilvános elismerést és az izgató sokaság népszerűségét olyan látásokat és kijelentéseket hallva, hogy „Isten nagy dolgok megtétele előtt áll” stb. Így az emberek feladják a nyáj adta biztosságot, hogy „valami új dolgot” halljanak éppen úgy, mint a jó öreg hamis próféta esetében. Az emberek odamennek a „prófétai mutatványosbódéhoz”, ahol megcsiklandozzák a fülüket, hogy inkább megcsiklandozva legyenek, mint megítélve. (Andrew Strom – ANZAC Prophetic List)

Sok ébredési próféta van. Azt feltételezik, hogy a gyülekezet, változatlan állapotában, ahogyan van, képes az ébredésre. Egyszerűen nem veszik figyelembe a gonosz erőknek a világban végzett munkáját, és azt, hogy helyet engedünk neki a gyülekezetben. Egy magától értetődő feltételezésük, hogy Isten ébredéssel és áldással fogja jutalmazni az álomkört és a langymelegséget. Ez veszélyes üzenet.

Internet próféták

Az internet előretörésével, a prófétai folyamnak egy félelmetes árja árad szét az egész kereszténységre a weboldalakon keresztül; végtelen linkek és címlisták. A probléma az, hogy a közzétett üzenetek közül sok gyenge minőségű. Sűrűn olvasom a prófétai weboldalakat azért, hogy lássak valamit, ami valóban felkavarja a szívemet, vagy ellát bennünket egy világos üzenettel a mi időnkre vonatkozóan. Rendszerint csalódott vagyok az olvasott üzenetek egyhangúsága miatt. Sőt az ún. „nagy-nevű próféták” is gyakran gyengének és ízetlennek tűnnek. Ez komoly probléma a gyülekezetek számára és súlyos károkat okozhat a prófétai szolgálat hitelességére nézve.

Bryan Hupperts megosztott egy látást, ami idevág.

‘Néhány évvel ezelőtt az Úr megmutatott nekem egy látást a prófétai szolgálatokról; belevizelnek és székletet ürítenek egy csodálatos folyóvízbe. Az áramlás irányában az emberek belemártották ezüst kupáikat a folyóvízbe és émelyegtek az emberi szeméttől és szennyeződésektől! A prófétai szennyezés problémája miatt – ár ellenében –, vajmi kevés, tiszta, iható víz volt.’

A prófétai szolgálat rendelkezik bizonyos funkciókkal, de nagyon különleges gyümölcsöket kell teremnie. Először el kell hozniuk a szolgálatok munkája számára a hit egységét. Azután, el kell hozniuk egyre világosabb kijelentéseket és Jézus megismerését. Meg kellene tartaniuk a Krisztusi mintát is, mint modellt a mi életünk számára, amire fel kell nőnünk. Miért? Mert ha mi felnövekszünk, és szilárdan meg tudunk állni, akkor meg fogjuk tudni különböztetni Isten Szellemeinek valódi mozgását, azon ravasz, leleményes és csaló emberek tanaitól, amik gyakran hurrikán erejű szélként jönnek, és maguk alá temetik Krisztus Testét.

A gyülekezeteknek el kell fogadniuk a következő Igét: 1 Kor 14:29, „*A próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek; és a többiek ítélik meg.*” Tényleg engedjétek meg a prófétáknak, hogy beszéljenek! Különösen a globális hatókörrel rendelkező prófétai fórumok – az egyensúly megtartása érdekében – kell, hogy megengedjék másoknak, amit a vers második fele mond, hogy „a többiek ítélik meg” (Engedjétek meg másoknak a megítélést). Itt a megítélés megméretést, értékelést, különbségtételt jelent.

Kérem Krisztus Testét, hogy kezdjen gyakorolni valamiféle szellemi megkülönböztetést, és kezdje el feltartóztatni azokat, akik felelősek azért, hogy közzétesznek és támogatnak állítólagos üzeneteket az Úrtól, amelyek kimutathatóan hamisak. Nem akarom azt sugallni, hogy minden tekintetben szilárd alapon állva várok valakit, hogy utazza végig a nyelvterületét, de azt nyomatékosan támogatom, hogy legyen elszámoltathatóság (felelősségre vonás). Kedves barátaim, ha a próféták nem tudják megmondani, hogy pontosan mi Isten szava, akkor a szeretet nevében hogyan tudnak a mindennapi szentek megkülönböztetni ilyen dolgokat? Hogyan tudjuk mégis felismerni, hogy ez az emberektől származó üzenet 40%-a igaz volt? Egy ilyen ostobaság emberi pazarlás és szenny, ami bemocskolja Isten folyóját, és az áramlással együtt haladó szentek szenvednek ettől. (Bryan Hupperts SheepTrax Media www.SheepTrax.com)

Az internet egy fantasztikus eszköz a prófécia megosztására. Szükség van most a prófétákra, hogy felfedjék a szolgálatukat, de más nézőpontból; megvizsgálják a próféciaikat. Egyébként Isten emberei mocsárrá válnak a pelyvától és elkezdődik „a prófécia leértékelése”.

Próféták és pásztorok

A profétálás fontos dolog. A gyülekezet nem tud továbbélni, növekedni és az érettségre eljutni a profécia és a profétai szolgálat nélkül. Ez nem egy lehetséges extra dolog. A Biblia világosan beszél a profécia fontosságáról.

„Azért atyámfiai törekedjétek profétálásra, és a nyelveken szólást se tiltsátok. (1 Kor 14:39).

„Mert miképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig nem ugyanazon cselekedete van: Azonképpen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai [vagyunk]. Minthogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nékünk adott kegyelem szerint, akár írásmagyarázás (profétálás), a hitnek szabálya szerint [teljesítsük];” (Róm 12:4-6).

„Mialatt pedig mi több napig ott maradánk, alájöve egy Júdeából való proféta, névszerint Agabus.” (Ap.csel 21:10).

„Kövessétek a szeretetet, kívánjátok a lelki [ajándékokat], leginkább pedig, hogy profétáljatok. Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek; mert senki sem érti, hanem lélekben beszél titkos dolgokat. Aki pedig profétál, embereknek beszél épülésre, intésre és vigasztalásra. Aki nyelveken szól, magát építi; de aki profétál, a gyülekezetet építi. Szeretném ugyan, ha mindnyájan szólnátok nyelveken, de inkább, hogy profétálnátok; mert nagyobb a proféta, mint nyelveken szóló, kivéven, ha megmagyarázza, hogy a gyülekezet épüljön.” (1 Kor 14:1-5).

A keresztyénség egészét tekintve profétikus. Amikor a proféták hallgatnak, akkor Isten igéjéből is keveset kapunk, és így a gyülekezet kiszárad és meghal. Ha vannak is proféták ma, a gyülekezetekben lévő ostoba demokratikus módszerek miatt a kezük meg van kötve, és a szájuk be van tömve. Ritkán hallatszik profécia egy ilyen környezetben. A profécia Isten Szelleme által jön és nem a megegyezés vagy a tanácskozás eredményeként. (Michael Harper).

Ahhoz, hogy a társadalmunk megújuljon szükséges, hogy mind gyülekezetként, mind egyéni hívőként egy profétai hanggá váljunk az országunk számára. Emlékezzünk arra, hogy mi az ára a profétaságnak. Ha az embereknek meg volt adva a választási lehetőség arra, hogy a 'sziklafalat egyenesítsék ki' vagy a profétát öljék meg, akkor ők a proféta megölését választották a 'sziklafal kiegyenesítése' helyett. (Bob Mumford).

Sikeres gyülekezet az lesz, amelyik értékeli a profétákat és van lehetőség a profétai szolgálatban való fejlődésre.

Sok ember, gyülekezetek és mozgalmak teljesen elutasítják a profétákat, mert megsérültek a hamis proféták személye vagy az ő hibáik miatt. Azonban a Szentírás világosan mutatja, hogy Isten szinte sohasem emel fel nagy vezetőt, aki nem követett el súlyos hibát. A legnagyobb vezetők némelyike a legnagyobb hibákat követte el, de nem engedték, hogy az leállítsa őket. Sok keresztyén rendelkezik igazi profétai ajándékkal vagy elhívással a profétai szolgálatra, de elbátortalanodtak a múltban elkövetett hibáik miatti üldözéstől. (Rick Joyner – A proféta szolgálata).

A gyülekezet arra van elhívva, hogy profétikus legyen a világ számára. Ez a szerep megköveteli a profétai szolgálatban való fejlődést.

Még ha nem is profétai szolgálatra vagyunk elhívva, akkor is szükséges, hogy megértsük ezt a szolgálatot. Az egész gyülekezet el van hívva arra, hogy profétai hang legyen a nemzet felé. Egyidejűleg az Úr szószólóiként kell szolgálnunk a világ felé. (Rick Joyner – A proféta szolgálata).

Az Újszövetségi próféta elsődleges feladata, hogy megnyissa a gyülekezetet Jézus próféta szolgálatára, úgy hogy Ő szabadon mozogjon a népe között. Nincs mindenki elhívva próféta szolgálatra, de az egész gyülekezet az Ő egységében próféta kell, hogy legyen a világ felé, kinyilvánítva Krisztus szolgálatát, mint Isten szószólója. (Rick Joyner – A próféta szolgálatára).

Kellemetlen emberek

A próféták kellemetlen emberek tudnak lenni a körülöttük lévők számára. Gyakran nyersekké lehetnek. El kell kerülni, hogy megsértődjünk a stílusuk, a modoruk és a hibáik miatt, amit Isten cselekszik általuk.

A próféta felismeri az emberi szív állapotát. A prófétikus éleslátás felszínre hoz dolgokat, amik el vannak rejtve. (1 Kor 14:25). A próféták sohasem népszerű emberek. Nem kellemes az emberek számára, ha egy próféta van körülük, mert óvatosaknak kell lennünk a bűneiket illetően. (Tom Marshall – Jönnek a próféták).

Sajnálatos, hogy Krisztus Teste olyan tudatlan a próféta szót illetően. Elutasítja a hírvivőt és figyelmen kívül hagyja az üzenetet. (Chip Brogden – Prófétikus támadás győzelme).

Sosem voltak a Bibliában próféták, akik ugyanazt az üzenetátadási módot és stílust követték volna; Dávidtól a szeretett Jánosig. Meg kell tanulnunk, hogy elfogadjuk és legfőképpen, hogy szeressük őket, mert ha elnézzük, hogy a pusztulás útjára jutnak, a Királyságra nézve az túl sok zavarhoz és vereséghez fog vezetni. Ez már megtörtént! Sokan megsérültek és haldokolnak ilyen okok miatt. (Kris Couchey – Keserű próféták).

A prófétikus emberek feszültségeket gerjesztenek. Amikor Isten belép a rendezett, nyugodt életünkbe, ez feszültséget generál. Tudnunk kell, hogyan bánjunk velük, különben a próféta szolgálat hiánya ajtót nyit a démoni dolgok belépésére a gyülekezetekbe. Sajnálatosan túl könnyű elutasítani a próféciát és a bajkeverő szerepébe taszítani a prófétát. (Graham Cooke – Fejlődés a próféta ajándékában 96. o.).

A prófétát a szolgálatára során meggyalázzák, de a történelem felmenti. (Leonard Ravenhill – Egy kép a prófétáról).

A látás olyan, mint egy láng (fényesség). Fel kell, hogy fedezzük, hogy ezek az emberek a tűz lángjai. Nem lehetünk közömbösek irántuk; ők agresszívek és sohasem passzívak. A látás egy nagyon hatékony dolog. Ha meglátod, amit az Úr, utána nem tudsz félszívú lenni, nem tudsz passzív lenni. Találj egy személyt, akinek látása van és egy pozitív életed lesz. (T. Austin-Sparks – Prófétai szolgálat).

Az Újszövetség pozitív megközelítésben tanít a prófétálásról.

„A Lelket meg ne oltsátok. A prófétálást meg ne vessétek, Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok! Mindentől, ami gonosznak látszik, őrizkedjétek!” (1 Thess 5:19-22)

A keresztyéneknek óvatosaknak kell lenni, hogy ne oltsák ki a prófétálás szellemét. Minden próféta szót körültekintően meg kell vizsgálni. A Szentírás világos iránymutatásokat ad a próféciák megvizsgálására. Bármi, ami jó azt tartsuk meg, a többit tegyük félre.

Próféták és pásztorok

(ford. megjegyzése. Ezen írás 6-11 oldalán találunk biblikus leírást a gyülekezet csoportos vezetésére vének – presbiterek – által, ahol kell, hogy a próféta szolgáló az Ef. 4 szerinti öt másik szolgálattal együtt a vezetés része kell, hogy legyen, és egymást kiegészítik. A próféta szolgáló egyébként az apostoli szolgálóval együtt a gyülekezet alapját „alapkövét” is képezi. Ami a későbbiekben a prófétának pásztorral való konfrontálódásként kerül leírásra, az a

jelenlegi, általánosan elterjedt „egy pásztor vezette” gyülekezetek, nem biblikus gyakorlattól származik.).

Minden gyülekezetnek szüksége van prófétákra és pásztorokra egyaránt. A két szolgálat egymást kiegészíti, és nem mindig illeszkednek egymáshoz jól. A pásztorok hajlanak rá, hogy meleg szeretettel legyenek az emberek felé. Ez az ereje a szolgálatuknak, de ez azt is jelenti, hogy néha nehéznek találhatják azt, hogy a gonosszal konfrontálódjanak. Szeretik látni az embereket növekedni és látni a gyülekezet egységét, ezért kísértésbe esnek, hogy megalkudjanak a béke és az egység kedvéért.

Egy próféta ki tudja egyensúlyozni ezt a hajlamot. A próféták hajlanak rá, hogy a dolgokat fekete-fehéren lássák. Buzognak az igazságért és a szentségért. A fő érdekük, hogy lássák a gyülekezetet Isten ígéje szerint működni, de a tisztaságért és az igazságért való buzgóságuk keménnyé és nyerssé teheti őket. A pásztorok ki fogják egyenlíteni szeretettel és kegyelemmel az ő szigorúságukat és buzgóságukat. Miután a pásztorok hajlanak rá, hogy a jelenre koncentráljanak, a próféták látásokat tudnak adni a jövőre vonatkozóan.

A próféta felszántja a kemény talajt és megzavarja a csendet. Néha ez nagyon szükséges. Ismerek sok pásztorot akik, mikor kemény talajjal találkoznak, egyszerűen elhelyezkednek a páholyban, és mindent befedeznek! A prófécia – meghatározása szerint – támadás, ingerlés és provokálás. A pásztorlás a nyugalom és a rend helyreállítására koncentrál. A próféták kihívásokat intéznek, a pásztorok megnyugtatnak. (Graham Cooke – Fejlődés a próféta ajándékodban).

Ez magyarázza, hogy a gyülekezetek miért vannak szűkében a prófétáknak. A mai gyülekezeteket a pásztor kontrollálja, és a próféta őszintesége nehezen egyeztethető össze azzal. Ha a pásztor bizonytalan és gyenge, megsebesülhet a próféta szó által. A próféták – úgy látszik – csak bajnak vannak és az élet könnyebb nélkülik.

A harmadik igazság az, hogy a pásztori könyörület és a próféta szándék néha különválik, súrlódást, sőt konfliktust okoznak a helyi gyülekezetben belül a pásztor és próféta között. Alázatra való hajlandóság szükséges, hogy együtt keressék Istent és megtudják az Ő akaratát a gyülekezet számára. Ez egy kritikus kérdés az egység megtartása szempontjából a helyi gyülekezet vezetőségében. (Dr. Bill Hamon – Próféta bukásai és alapelvek 35. o.).

A gyülekezeteknek szükségük van pásztorokra és prófétákra is, hogy együttesen ábrázolják ki a Krisztust. Be kell mutatni Istennek a szentségét és a szeretetét is. Szeretet szentség nélkül megalkuvás. Szentség szeretet nélkül nyersesség. Ha mind a két szolgálat jelen van a gyülekezetben, akkor mind a szentség, mind a szeretet nyilvánvaló lesz. A gyülekezet ebben az esetben igazi visszatükröződése lesz az Isteni jellemnek.

Egy próféta látása radikálisan eltér a pásztor látásától. A próféta hallja Isten hangját és meglehetősen kíméletlen minden kérdést tekintve, beleértve a pásztor is, ahogyan Isten látja. Ez az ő Istentől rendelt kötelessége. Ebből adódóan a történelem során van egy feszültség a pásztor és a próféta között: egyik a fennálló állapotot védi, aki fenn akarja tartani a közösséget; a másik megkérdőjelez mindent, és az úgy látszik sokak számára, mint egy fenyegetés, mert szétöröngölni és „most akar mozdulni” (Wolfgang Simson – Lakóház, ami megváltoztatja a világot 114. o.).

Pásztorok és próféták nagyon eltérő látással rendelkeznek a gyülekezetről.

A próféták rendszerint nagyon lelkesek, felelősséget érezve Isten felé. A pásztorok szintén érzékenyek, de ők nagyon óvatosak, mert az emberek felé hordoznak felelősséget. Egy pásztor valószínűleg mindkettőt érzékeli, de – egy tipikus pásztor szolgálatát tekintve – eltérő módon. (Mike Bickle – Hogyan kapcsolódnak a pásztorok a prófétákhoz).

A pásztorok gyakran érzékelnek olyan dolgokat, amik kívül esnek a Szent Szellem hatókörén. Szeretnek inkább biztonságban lenni elvágva a dolgokat, egy kicsivel a biztonsági zóna előtt. A korlátokat tekintve hajlanak rá, hogy konzervatívok legyenek. A próféták ugyanakkor hajlanak rá, hogy széttörjék a korlátokat. Majdnem mindig hajlanak rá, hogy egy kicsivel tovább menjenek, mint a veszélyzóna, hogy bizonyossá váljon: minden, amit cselekszenek az az Úrtól van. Figyelembe kell vennünk, hogy mind a pásztorok, mind a próféták ugyanaz a motivációja. Félik Isten hiányát, de mindegyikük eltérő látásmódból indul ki. (Mike Bickle – Hogyan kapcsolódnak a pásztorok a prófétákhoz).

A kijelentés ajándéka miatt egy próféta hajlik rá, hogy nagyon feketén vagy fehéren lásson dolgokat, egy pásztor pedig kegyelemmel és bölcsességgel gyakran szürke árnyalatúnak fog látni a dolgokat. A próféta sokszor megalkuvónak és az embereket megnyerőnek látja a pásztor, míg a pásztor a prófétát bölcsstelennek és makacsnak láthatja. Ezek a felfogásbeli különbségek károkat okozhatnak a munkakapcsolatukban, ha nem értik meg, hogy az erősségeket Isten azért adta, hogy egymást segítve hatékonyabbá tegye vele a szolgálatot. Egyébként a próféta mindig meg fogja próbálni a pásztor erősségét, a pásztor pedig mindig igyekszik kiegyensúlyozni a prófétát, miután nagyon gyakoriak a nézeteltéréseik, jóllehet értékeli egymás erősségeit. (Tom Hamon – A bölcsesség és kijelentés szelleme).

Mind a pásztorok, mind a próféták meg kell érteni, hogy szükségük van egymásra.

Kihívás a pásztorok felé

A ma a pásztorok leuralják a gyülekezeteket. A prófétai szolgálat akkor tudja csak a gyülekezetet helyreállítani, ha a pásztorok megengedik azt. Hiszem, hogy sok pásztor (néha öntudatlanul) akadályozza a prófétai szolgálat helyreállítását a gyülekezetben. Ez megakadályozza Istent abban, hogy azt tegye, amit tenni akar. Néha a pásztorok ellenségesek vagy bátortalanok a rossz prófétai tapasztalatok miatt, de ezt nem lehet elnézni nekik, mert meglopja az embereit a tekintetben, amire a prófétai szolgálat el tudja vinni a gyülekezetet. Egy világos megállapítást tesz Tom Hamon: egy pásztor, nem próféta!

Sok oka van az érzéketlen viselkedésnek, vagy a pásztor részéről egy kibékíthetetlen ellentétnek a prófétai szolgáló felé. Néhány ok a tudatlansággal van kapcsolatban vagy azok visszaéléseinek az észlelései, akik szerintük prófétaként vannak elhívva a test számára. Ezzel együtt nem hiszem, hogy ezek jogos mentegetőzések. A Szentírásban sehol sem látjuk, hogy Isten a tisztákat és a jókat megtorlással fenyegetné, mert az rossz a kiábrázolása lenne a jó dolgoknak. (Tom Hamon – A bölcsesség és kijelentés szelleme).

Miközben sok próféta megbánt embereket, alkalmatlan pásztorlás esetén ez sok veszélyt jelent sok keresztyénre. Számos helyzetben az egész gyülekezet elbukott, amikor a pásztorok 'elvesztette a fonalat'. A pásztorok sokkal, nagyobb erővel rendelkeznek az emberek élete fölött, mint a próféták. Egy eltévedt pásztor jóval több veszélyt tud okozni, mint egy túlbuzgó próféta. Ahol a próféták engedetlené vagy leuralóvá válnak, annak oka rendszerint az alkalmatlan vagy bizonytalan vezetés. Az érett pásztoroknak nagyjából nincs okuk, hogy féljenek a prófétáktól. Egy bölcs és Istenfélő pásztor, akit a nyája szeret, sohasem győzhető le vagy tolható félre egy próféta által. Ezen esetekkel szemben a korlát sokkal inkább a prófétákra vonatkozik.

Miért fogadunk el minden más ajándékot és elhívást nagy kudarcokkal és gyengeségekkel, ugyanakkor a prófétai szolgálatát, aki kemény igazságot hirdet, leértékelik a Szentírásban való minden felmentés ellenére! Nemcsak az üzenetet utasítják el, hanem a prófétai személyét is minden tekintetben. Ez a prófétai elhívásának a nagy próbája. Nem beszélek azokról az emberekről, akik prófétáknak. Azokról az emberekről beszélek, akik prófétai szolgálatra lettek el-

hívva, amelyek ritkábbak, mint mi gondolni szeretnénk. Az üzenetek terhe a „vezetőség” és a „barátok” részéről, akkor lehet a legnagyobb, ha a próféta nem kapja meg az elfogadást, és nem szabadítják fel az összetöretetésükben. A kegyelemben járás, mint egy keskeny ösvény, csak az alázatosoknak adatott, akik készségesek az összetöretetésre, különös tekintettel a radikálisokra, hűtlenekre és lázadókra. A veszély erre az emberre nézve az, hogy olyanná válik az elszigeteltségben, mint Illés, úgy látva magát, mint aki egyedül képviseli az igazságot. A válasz Jézus Krisztus keresztye, ami nem engedi meg, hogy ‘emberek maguk’ vagy ‘az ajándékok’ vagy elhívások dicsőséget kapjanak, ami egyedül Istennek adatott. (Kris Couchey – Keserű próféták).

Néhány pásztornak több tisztelettel kellene lennie a valódi okokat illetően, a prófétával való különbözőségüket illetően. A probléma az, hogy valami más van a szívükben és nem a próféta. A próféta szolgálata sokszor nyilvánvalóvá tehet dolgokat számunkra, ami miatt kényelmetlenül érezhetik magukat, ezért aztán nem adnak helyet a működésének. Azonban gyakran pontosan az van, hogy Isten tenni akar valamit, mert megrekedtünk egy kerékenyomban: az előre kiszámítható, kényelmes szokásainkban. Vannak idők, amikor Isten félbe akarja szakítani a színjátszásunkat, mi azonban túlzottan védekezők vagyunk az időnk, embereinket, a kényelmi zónánkat illetően, hogy megengedjük Istennek, hogy valóban azt tegye, amit akar. A próféták – úgy tűnik – rendelkeznek látással, ami összezavarja a tervünket. A megsértődés helyett kedves pásztor testvér értékeld a prófétákat, mert a jó hír az, hogy amikor Isten vezeti a prófétákat, akkor velük együtt egy erőteljes áttörő szellem is jön. (Tom Hamon – A bölcsesség és kijelentés szelleme).

Van beállított prófétai szolgáló abban a mozgalomban (pld. karizmatikus mozgalom), amiben éled a hívó életedet? Igen, a próféták a ‘belső szobában’ működnek és a mindennapi élet piacterein, de időnként kellene színteret adni a prófétai szolgálatnak a gyülekezetekben is, hogy segítsenek megalapozni és helyére tenni az Úr parancsolatait.

Hol van a prófétai harsona hívása, ami pontosan és élesen hangzik? Ülnek a templomok padsoraiban arra várva, hogy lehetőséget kapjanak? A próféták elutasításának megszüntetése és szolgálatra való felszabadításuk egy olyan út, ami helyre fogja állítani őket.

Van prófétikus hang, ami isteni stratégiát ad a gyülekezeteknek? Adnak megerősítéseket és világosságot? Isten kormányzása segíti őket? Ha igen, te segíted őket?

Jobban féltek néhány ‘kis pizsoktól’, mint a terméketlenségtől? Meg tudod ítélni az egész prófétai mozgalmat, amely bűnbe esett, egy-két prófétai hang alapján? A bölcsesség szükséges és fontos, hogy a jellem és az alázatosság ki legyen munkálva az életükben. Nem a bimbózó hangokról beszélek, akik nem töltöttek időt kiképzéssel és felkészítéssel a pusztában, hanem inkább az érett kipróbált ‘edényekről’.

A vezetés nehéz felelőssége az apostoli vezetőségen nyugszik, hogy gyakorlattá váljon fel-fedezni és beállítani a kiérlelt, érett prófétákat, miközben megengeded a fiatal sas-fiókáknak, hogy felnövekedjenek az érett próféták szárnyai alatt. Istennek szüksége van a prófétákra.

Elérkezünk egy olyan időszakhoz, amikor néhány ‘elrejtett József’ lehetőséget fog kapni. Az apostolok és a próféták félre fogják tenni az öreg, rongyos ruhájukat és – a kínok tüzeiben kimunkálódva – a kormányzás új, díszes köntösébe öltöznek. Az alázatosságot és a közvetlenséget öltözik magukra. Kész vagy erre?

Amikor az apostoli „ajtónállók” összeölelkeznek, és szívélyesen fogadják a prófétákat, az fogja arra a helyre állítani őket, ahol szét tudják tárnai a köpenyüket és felszabadítani a kenetüket. (Jill Austin – <http://www.jillaustin.org>).

Támogatom bármelyik pásztor, aki igyekszik megvédeni a nyáját. Végére is ez a pásztor munkája. (Viszont, ha mindnyájan azt teszik, hogy megvédik saját rejtett dolgaikat és elhallgattatják a prófétai szót, akkor bizonyosan ítélet fogja követni a prófétai szót, ez teljesen biztos). Próféták, engedjétek, hogy Isten igazoljon benneteket. Ne próbáljátok meg magatokat tisztázni. (Andrew Strom).

A pásztorok gyakran gondban vannak attól a veszélytől, amit a próféták tenni tudnak, pedig inkább a próféták hiánya miatt kellene aggódniuk a gyülekezetükben. A pásztoroknak kulcsszerepük van a prófétai szolgálat bátorításában és fejlesztésében.

A dolog nem kerülhető ki. Ha teljesen Istennek akarnak szolgálni, akkor a pásztoroknak dolguk lesz a prófétával (és annak problémáival). A gyülekezet sohasem fogja elérni a teljes lehetőségei határát a prófétai szolgálat nélkül, de a prófétai szolgálat csak Isten teljességében akkor fog helyreállni, ha egy radikális elkötelezés van a pásztorok részéről, hogy megtegyék azt; akkor meg fog történni.

Ahogy a prófétáknak el kell határozniuk magukat a fejlődésre, hogy bölcsen, helyesen szolgáljanak a kijelentéseikkel, a pásztoroknak éppen úgy meg kell erőltetni magukat, hogy higgyenek a természetfelettil való szolgálatban és kijelentésekben, és ne csak a bölcsesség és tanácsadás területén kifejlődött tapasztalatukban bízzanak. A gyülekezetek képesek a túlélésre a prófétai szolgálat nélkül is, de nem tudnak olyan egészségesek lenni, mint azzal együtt lehetnének. (Tom Hamon – Bölcsesség és kijelentés szelleme).

12. Próféták beállítása a gyülekezetben

Legtöbb gyülekezetben nincs próféta, aki megalapozná a szentséget és az igazságosságot. Nincsenek érett próféták, akik fiatal prófétákat tudnának felnevelni, így Istennek nincs más választása, mint 'a pusztában' felnevelnie a fiatal prófétákat. Ez a második legjobb lehetőség, ami problémák sokaságát hozza magával, de az egyetlen mód mindaddig, amíg a prófétai szolgálat teljesen helyre nem lesz állítva a gyülekezetben.

Ez a probléma a pásztorok által kell, hogy megoldódjon. A pásztorokból többlet van, a prófétákból és evangélistákból pedig hiány, ami súlyosan gyengíti a gyülekezetet. A helyes egyensúly érdekében a pásztoroknak kell kezdeményezni a próféták helyreállítását a gyülekezetben. Egy pásztor, akinek nincs próféta a gyülekezetében, szét kell néznie a 'pusztában' egy felnövekvő prófétaért és keresni, hogy beállítsa őt a gyülekezetben. Abdiás megvédte, táplálta és menedéket adott a prófétáknak, amikor Jezabel megpróbálta elpusztítani őket. (1 Kir 18:3,4). Nagy szükség van ma 'Abdiásokra' a gyülekezetekben.

Apostolok és próféták egyáltalán nincsenek ma a gyülekezetekben, mert szűk hely van számukra a pásztor-centrikus hagyományos gyülekezetekben. Félre vannak tolva és gyakran félnek tőlük, mert úgy tűnik nagyon erősek, radikálisok és másként gondolkoznak. Sokan nemcsak háttérbe vannak szorítva, de elutasítva is, ezért végül szinte teljesen feladják, hogy tegyenek valamit a gyülekezettel kapcsolatban. Talán egy utolsó zizzenés és a remény kis szikrája csendesesen még pislákol bennük. (Wolfgang Simson – Lakóház, ami megváltoztatja a világot 125. o.).

A próféták helyreállása a gyülekezetekben nem fog megtörténni, ha a pásztor megpróbálja kontrollálni a prófétát. Kihívás a pásztor számára, hogy megmondja a prófétának: „engedelmeskedni fogok neked, ha te is engedelmeskedsz nekem”. Kell, hogy megbízzanak egymásban engedelmességet mutatva egymás felé. Ez kockázat a pásztor – és a próféta részéről is, de ha bíznak Jézus szeretetében, akkor nagy áldás következik belőle. Egy jó példa erre Barnabás, aki elindult és megkereste Pált, és amikor megtalálta őt magával vitte, hogy együtt szolgáljanak Antióchiában. (Ap.csel 11:25,26). Barnabás nagy bátorságról tett tanúbizonyosságot, mert Pál egy nagyon kockázatos személy volt, de Barnabás bizalma kihozta Pálból a legjobbat, ami benne volt. Az elkötelezettsége Pál felé óriási áldást hozott a gyülekezetnek.

A bizalom bizalmat szül és felelősséget. A pásztor meg fog lepődni a próféták felelősségén, ha megbíznak bennük. A próféták meg fognak lepődni, milyen nyitottá válik egy pásztor, ha egy próféta kész engedelmeskedni neki.

Kellemtelen próféták

„Sőt sokkal inkább, amelyek a test legerőtelenebb tagjainak látszanak, azok igen szükségesek: És amelyeket a test tisztességtelenebb tagjainak tartunk, azoknak nagyobb tisztességet tulajdonítunk; és amelyek éktelenek bennünk, azok nagyobb ékességben részesülnek; Amelyek pedig ékesek bennünk, azoknak nincs erre szükségük. De az Isten szerkeszté egybe a testet, az alábbvalónak nagyobb tisztességet adván, Hogy ne legyen hasonlóság a testben, hanem ugyanarról gondoskodik egymásért a tagok.” (1 Kor 12:22-25).

A keresztyének gyakran zavarban vannak Isten őrállóit tekintve, mert hevesek, makacsak vagy rossz külsejűek. Az őrállók a test szemei, de a fenék is, ami megszabadít a „kakitól”. Ha Isten őrállói nem működnek hatékonyan, akkor teli lesz „kakival” és szennyel a gyülekezet. Amíg az őrállóknak ilyen illetlen feladatuk van, ugyanakkor fontosak a test működése szempontjából is, ezért egyenlő figyelmet és tiszteletet érdemelnek.

Bátorító próféták

A különbségtétel gyakorlásában egy pásztor tud segíteni a prófétának, hogy meghallja az Úr hangját. Nekik bátorítani kell a prófétákat, hogy felnövekedjenek a szolgálatukban. Ezt körültekintően kell végezni, mert egy próféta néha negatív és nyers a beszédét tekintve. A pásztorok gyakran azt feltételezik, hogy szigorúan kell bánni velük. A pásztorok nem veszik észre, hogy a nyers külső alatt, a legtöbb próféta nagyon érzékeny szellemmel rendelkezik, és könnyen össze tud törni. Bátorításra van szükségük, hogy felnövekedjenek teljesen a szolgálatukban.

A pásztoroknak (vezetőknek) bátorítani kell azokat, akik prófétai ajándékkal rendelkeznek a gyülekezetben, még ha kényelmetlenséggel is jár egy ideig. Végül is lesznek közöttük próféták, akikben meg lehet bízni, hogy Isten szavát szólják.

Miért van szükség prófétára? Azért, hogy halljam Isten beszédét. Mi a leggyakoribb személyes támadás, amit bárkitől hallok a keresztyén életem során? Azt, hogy „nem hisszük, hogy te hallod Istent!” Miért olyan kínos ez? Mert az a szívemet támadja meg, az elhívásomat. Ha nekik van igazuk, akkor „én hibáztam el azt” teljesen. Lehet, hogy én nem vagyok prófétikus... és ha nem vagyok az, akkor mi vagyok? Néhány pásztor ismeri a prófétikus emberek kríziseinek mélységét és annak eredményeként készek azt mondani „ez nem Istentől volt!”, holott őszintén hisszük, hogy olyan üzenetet adtunk át, amiben biztosak vagyunk, hogy az az Úr Szava volt. Valószínűleg nincs a pásztoroknak látásuk a prófétai szolgálat gyötrelmeinek mélységéről, mert nincs olyan tapasztalatuk. (<http://www.africaprophecy.co>).

A pásztorok minél inkább bátorítják a prófétákat, annál jobb lesz az eredmény. A próféták hatással vannak a hallgatóságra.

Felemelem most a prófécia tudományát, ami a prófétai hang nagy tisztaságát és az éleslátás minőségét, bármely korban megőrzi és ellenállhatatlanul beszél minden időben. Azok a férfiak és asszonyok, akik a múlt legnagyobbjaival azonos szellemi képességekkel rendelkeznek, most is velünk vannak, és értik a ma problémáit és a legjobb módon fejezik ki azt a mai időkben. Az Istent kereső emberek azok, akik felemelik a prófétákat, akiknek a próféták felkutatására irányuló kezdeményezése és a kortárs próféták hangjára adott válaszaik fordulóponthoz jelenthetnek a próféták növekedésében és szolgálatában. (A Szolga, mint Vezető).

A 'puszta' és néha a 'gazdagság' váltakozása a prófétai látásokban valamilyen időszakokat jeleznek, fontosak a keresés szintjét és a hallgatóság fogékonyságát tekintve. A változatosság nem a prófétai hangok meglétére vagy hiányára, vagy a relatív minőségére és az erejére vonatkozik. A próféták attól függően növekednek szellemben, ahogyan az emberek elfogadják az üzenetüket. Ha a korai próbálkozásait nem veszik figyelembe vagy elutasítják, akkor a táalentumaik elsorvadnak. (Author Unknown).

Bármelyik – gyülekezeti környezetben átadott – prófétai kijelentés a kapcsolatról tanúskodik. Senki sem képes átlátni egy kapcsolati szituációt távolról, ezért az a személy, aki üzenetet ad át, feltehetően egy megvizsgálta személy, akinek építenie kell a kapcsolatait a gyülekezeten belül. Ha a gyülekezet elutasítja egy gyülekezeti tag üzenetét, az elutasítás többet mond a kapcsolat helyzetéről, mint a kijelentés igazságtartalmáról. Más szavakkal – azok a kapcsolatok, amelyeket emberekkel építesz, gyakran előre meghatározzák, hogy el fogják-e fogadni az Úr szavát tőled. (<http://www.africaprophecy.co.za/2prophets.htm>).

Fejlődésben lévő fiatal próféták

Egy pásztor számára egy fiatal próféta feltűnése egy 'kellemetlen körülmény'. A szolgálatuk kezdetén a próféták negatívnak és túl kritikusoknak látszanak. Tekintettel arra, hogy ők is emberek, gyakran követnek el hibákat. A baj az, hogy a türelmetlenségük és elfásultságuk fel tudja bosszantani a pásztorot. Ez arra indítja a pásztorot, hogy 'átlépjen a prófétán', félretegye őt, amint az első hibát elköveti. A fiatal próféta gyakran úgy összetörik, hogy nem mer többé prófétálni. A pásztor megkönnyebbül, mert 'lerendezett' (kiiktatott) egy felmerült problémát. Viszont nem valósította meg azt, hogy „kifacsarjon” (kihasználjon) egy olyan szolgálatot, amire a gyülekezetének valójában szüksége van. Tekintettel arra, hogy ez egy általános gyakorlat a pásztorok részéről, ezért hiány van prófétákból a gyülekezetekben.

Ugyanakkor a fiatal prófétáknak türelmeseknek kell lenniük, és megengedni Istennek, hogy felépítse a szolgálatukat. Ez időt igényel. Dániel fiatalember volt, amikor megérkezett Babilonba. Középkorú volt, amikor az első látását kapta, és egészen öreg, amikor a legnagyobb látását megkapta. Jeremiás csendben volt – a prófétálást illetően –, amikor öregember volt. Egy fiatal próféta csak egy részleges látással fog rendelkezni. Lesz idő, amikor az Úr szavát szólja, de rossz szellemben. Isten megengedi neki, hogy elkövessen hibákat, hogy eljusson az érettségre. A próféta nem ragadhat meg egy szolgálatot, hanem várnia kell Istenre, hogy a kellő időben felemelje őt. Azok, akik megalázzák magukat, fel lesznek emelve.

Fiatal próféták valójában nem tudnak feltűnni egy olyan gyülekezetben, amit egyetlen pásztor vezet. (Ugyan ez a helyzet vonatkozik az evangélistákra). A pásztorok képtelenek rá, hogy hatékonyan tanítványozzanak induló prófétákat. Egy fiatal próféta vagy kihívást jelent a pásztor számára és ellenszenvessé válik vagy elnyomja őt a pásztor és háttérbe húzódik. Egy fiatal próféta a legjobban ott tud felnőni, ahol a gyülekezetben a pásztorok és próféták engedelmességben vannak egymással. Vonzódni fog egy érett prófétához és meg fogja tanulni tőle, hogyan munkálkodjon a prófétálásban. Meg fogja tanulni azt is, hogyan működjön együtt a pásztorral.

Amikor korrekcióra van szüksége, rendszerint valami jobbat kap a prófétától. Egy fiatal prófétának sűrűn szüksége van kiigazításra, és néha nagyon erősen ki kell igazítani. Ezt legjobb, ha egy érett próféta teszi, akit ő elfogad. Amikor az érett próféta nyersen bánik vele, akkor vagy csüggedtté válik, ami gyakran megtörténik, vagy igényelni és értékelni fogja a pásztor vigasztalását és bátorítását. A fiatal próféta egy egészséges kapcsolatban fog fejlődni mind a pásztorral, mind az idősebb prófétával. Ha növekedni tud ezekben a kapcsolatokban, kevésbé valószínű, hogy keserűségbe és elszigetelődésbe esik.

A próféták üldözése

A próféták az ószövetségi prófétákhoz hasonlóan néha az újszövetségi korban is megtapasztalják az üldözést és a szenvedést. Ez akkor történik meg, amikor az üzenetüket nem fogadják el, vagy amikor a gyülekezet nem helyesen működik. Ma gyakran ez a helyzet. A legtöbb próféta a gyülekezet peremére szorult, mert nincs számukra hely a gyülekezet középpontjában.

A prófétikus embereknek is vannak nehézségeik, amit néha a vezetőség idéz elő, mert a gyülekezet nem tudja, hogyan táplálja és kezelje a prófétai szolgálatot. (Mike Bickle – Növekedés a prófétálásban 130. o.).

Sok vezető annyira sérült és fáradt azoknak a szolgálatától, akik vélhetően őrállók vagy próféták, hogy nem akarnak kezdeni semmit ezekkel a szolgálattal. Hasonlóképpen olyan sok őrálló vagy próféta sérült meg pásztorok miatt, hogy elveszítették a bizalmukat a gyülekezet vezetésével szemben. Rendszerint sok győzelem van mindkét oldalon, de azok, akik az

igazságban vannak, le fogják győzni az akadályokat. Nincs választásunk, ha egységben fogunk járni az Úrral és megfelelő időzítésben leszünk, úgy élünk, ahogy az szükséges. (Rick Joyner – Egy őrálló szolgálata).

Egy mai professzionális pásztor valóban lehetne pásztor a nyájnak, de ő mindenekelőtt és legfőképpen egy vallásos szervezet vezetője; akár a szervezet tulajdonosai fizetik, akár annak a munkának a részesei, amit ő hozott létre. A próféták és az apostolok nem annyira a szellemi pásztorokkal kerülnek konfliktusba, hanem mint gyülekezet vezetőikkel. (még akkor is, ha mindkét szerepet egy ember tölti be). Ezt egy fontos megállapítás. (Chuck McLean).

Amikor a gyülekezet helyesen működik a próféta békességben lesz a gyülekezettel és a gyülekezet más szolgálataival egyaránt. A prófétákkal való bánásmód egy gyülekezet érettségének az egyik tesztje. Amikor a gyülekezet elmozdul a hitehagyás irányába, a próféták radikálisabbá és drámaibbá válnak. Egy érett gyülekezetben a próféták integrált része kell, hogy legyenek a vezetőségnek.

Az Újszövetségben a prófétai szolgálat a közösség építésével kapcsolatos tevékenység, és nem a közösséggel való szembenállás. (David Hill).

A prófécia és a próféta szolgálata azonban gyakran nem fejlődött teljesen ki, de az Úr tervének a középpontjában vannak. A próféciákban és a prófétái által Isten figyelmeztetett, dorgált, megáldott, gyógyított, tanított, megjövendölt dolgokat és bűnbánatra hívta Izraelt; leigázott királyokat; kijelentéseket adtak doktrínához; megbüntettetett és kiszabadított. Ézsaiástól Malakiáig minden könyvet próféták írtak vagy róluk szóltak.

Isten nem tette félre a prófétákat és a próféciákat, amikor Jézus eljött és megszületett a gyülekezet. Inkább kiterjesztette annak működését és erejét a keresztes és a feltámadás igazsága alapján. Így a próféta többé nem egy magányos őrálló, akit gyakran a saját népe ölt meg, hanem a gyülekezet integrált része, akit a Szent Szellem vezetése alapján, megtanít megvédeni és szeretni. (John and Paula Sanford – Illés feladata).

A próféta felmagasztalása

Fordított a probléma, ha a próféták más szolgálatok fölé vannak emelve. Veszélyes, ha egy próféta leuralja a gyülekezetet.

Amikor egy prófétát elfognak és istenítik őt és az üzeneteit; vége van! A próféta csak addig hasznos, amíg megkövezik, mint közbotránnyokozót, aki megtérésre hív minket, megzavarva a kényelmes szokásainkat, összetörve a nagyra értékelt bálványainkat és összezúzza a szent szokásainkat. (AG Gardiner).

Vannak próféták és tanítók, akik többre becsülik az Istentől való üzenetet, mint Istent, aki az üzenetet szólja, amelyek Tőle származnak. Az emberek keresik ezeket az üzeneteket és tanításokat. Többnyire azt kapják, amit akarnak. Mielőtt megemésztenék az egyik üzenetet már egy másikra vágynak. Ők „dolgokat” – üzenetek, próféciák, tanítások, látások, álmok – keresnek, de nem keresik az Urat magát. (Chip Brogden, www.watchman.net)

A legtöbb prófétikus embernek nincs vezetői ajándéka, ami lényeges egy gyülekezet számára, hogy egészséges, kiegyensúlyozott legyen és biztos környezetben éljen. Egy gyülekezet, amit csak próféták vezetnek nem egy biztonságos környezet Isten emberei számára. (Mike Bickle – Növekedés a prófétálásban 57. o.).

A próféták nem vezető voltak. Volt felelősségük a Templomot, a dicsőítést, a vallásos gyakorlatokat illetően. Nem volt politikai hatalmuk, nem követtek pártokat, szervezeteket, nem volt papi vagy pásztori feladatuk. Nem voltak része a nemzet hétköznapi életének, sem uralkodók

nem voltak. Egyszerűen az élő Istent szolgálták, akiknek feladatuk volt kijelenteni, hogy mit mond Isten a népnek. (Clifford Hill – Prófécia, múlt és jelen 60).

Egy generációt felszabadító evangélium a következő generáció számára törvénné válik. (Ian Breward).

Ha minden próféta a tökéletes igazságot mondaná, akkor kit követne a nép? Nem az Urat, hanem a prófétákat. Ennek megelőzésére Isten repedt és bolond edényeket használ. Minden embernek folyamatosan ellenőrizni kell a saját szellemét, szívét és elméjét az ige szerint, amikor egy próféta beszél hozzá az Úr nevében. (John and Paula Sanford – Illés feladata 101. o.).

Nem félistenek

Nem kellene néhány híres, kiemelkedő prófétára úgy néznünk, mint az Ószövetség prófétáira. A Szent Szellem kiáradása azt jelenti, hogy ez az ajándék széles körben szét lett osztva.

„És léssen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Lelkemből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmodnak. És épen az én szolgálóimra és az én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Lelkemből, és prófétálnak.” (Ap.csel 2:17.18.)

Új-Zélandon van néhány férfi és női próféta. Az emberek keresztül kasul az országban erre a néhány prófétára néznek, ami egy igazságtalan nyomás alá helyezi őket. Imádkoznunk kellene, hogy Isten emeljen fel sok prófétát. Legalább egy próféta legyen minden keresztyén közösségben. Ekkor Isten valóban képes lenne elhozni a szavát a nemzetekhez és a gyülekezetekhez és minden embernek meg kellene hallania.

Prófétikus közösség

A legjobb ellenszer a 'félistenekkel' szemben, ha van prófétikus közösség. Isten kijelentésének teljessége csak egy embercsoport által lesz megkapható, ha együtt keresik Őt. A Szent Szellem a kijelentések különböző részeit különböző embereknek szereti adni. A teljes kép gyakran csak akkor áll össze, amikor minden információt megkaptunk.

Isten fel akar emelni prófétikus közösségeket. Magányos próféták a mi komplex világunkban nem alkalmasak Isten hangjának meghallására. (Tom Marshall – A próféták eljövetele).

A Sámuel idejében próféta-iskolákat hoztak létre, ebből adódóan a prófétálás tiszteletet parancsoló volt és a sikeres próféták ellátásban részesültek; ezért látjuk, hogy a 'bentlakásos intézményeikben' odaszánt reményteljes fiatalember volt felnevelve állandó felügyelet alatt, ahol a próféták Istentől adtak nekik iránymutatásokat; szigorú fegyelem alatt voltak és, mint a prófétálásban jelöltek vagy gyakorlati időt töltöket 'próféta-fiaknak' hívták; ima gyakorlatuk és különösen a társalgásuk prófétainak vannak nevezve; az előljárójukat vagy tanítójukat atyjuknak hívják. (1 Sám 10:12). Ezekből Isten rendszerint kiválasztott prófétákat, akiket Ő küldött el. Isten legnagyobb kegyeinek egyike Izrael számára, hogy a fiai közül felemelt néhányat prófétának. (Matthew Henry).

„És prófétákat támasztottam a ti fiaitok közül és nazirotkat ifjaitok közül. Nem így van-é vajjon, Izrael fiai? ezt mondja az Úr.” (Amos 2:11)

Bátorítás a gyülekezetben

A személyes prófécianak nagyrészt nem csak bátorításnak kellene lennie. A legtöbb keresztyénből hiányzik az önmagukban és a képességeikben való bizás, ezért bátorításra van szükségük. A prófétai ajándék a megerősítésre, bátorításra és vigasztalásra van (1 Kor 14:3),

pontosan az, amire a legtöbb keresztyénnek szüksége van. Ha azonban egy keresztyén rossz úton jár, valószínűtlen, hogy a prófécia ajándéka által visszaforduljanak. Egy figyelmeztetést egy baráttól vagy egy vezetőtől jobban elfogadunk, akiben megbízunk. (Gal 6:1). Dávid elfogadta a helyreigazítást Nátántól, mert Nátán a barátja volt. (2 Sám 12).

A személyes prófécia gyakran egészen homályos lehet. Azonban a keresztyének nem élhetik az életüket – a részleteket tekintve – a prófécianak való engedelmisségben, ezért nem probléma, ha az üzenetek homályosak. A Szent Szellem vezetésének való engedelmisségben kell járnunk és csak megerősítést, világosságot vagy bátorítást szükséges kapnunk a prófétai ajándéktól. Ezért a prófétai üzenet nem kell, hogy teljesen pontos legyen.

A legtöbb személyes prófécia egy általános üzenet tartalmaz.

- Isten kedvel téged.
- Folytasd tovább, amit csinálsz.

Isten millióféle módot tud ezeknek elmondására, de mindegyik tökéletes annak a személynek, aki kapja. Fontos, hogy a prófétai szó együtt járjon a Szent Szellem munkájával a hallgató szívében, hogy a bátorítás mélyre hatoljon a lelkében és megváltoztassa a viselkedését az élettel kapcsolatban.

Néhány ember teli van bátorítással. Sok ilyenre van szükség közöttünk. Egy ember – pásztori elhívással – tele kell, hogy legyen bátorítással, így nekik folyamatosan benne kell lenni a prófétálás ajándékában. Az ironia az, hogy a prófétálás ajándékának kenete rendszerint a pásztori elhívásnak egy jele kellene, hogy legyen és nem a prófétai elhívásé.

Probléma akkor keletkezik, amikor egy személy, aki tele van a prófétálás ajándékával és gyakorlott a személyek felé való prófétálásban, kilép szerepéből és elkezd a gyülekezetnek prófétálni. Ha a gyülekezet növekszik a Szent Szellem engedelmisségében, ott olyan nagy zsongás lesz, ahol nincs szükség sok bátorításra. Ha a gyülekezet letéved az ösvényről, korrekcióra van szüksége. Egy példa erre a hét levél a gyülekezeteknek a Jelenések könyve 2,3-ban.

A legtöbb próféciát a gyülekezet a pásztoron keresztül kapja, aki képzett abban, hogy embereket személyes prófeciákon keresztül bátorítson. (Figyelmen kívül hagyom azokat az embereket, akik elestek és kikerültek a gyülekezetvezetésből, mert az ő szavukat rendszerint nem hallani). A pásztorok átviszik ugyanezt a módszert a gyülekezetre és bátorítást hirdetnek a gyülekezetnek és ugyanakkor erőlködnek, hogy valami helyreigazító üzenetet is mondjanak.

A másik probléma a bizonytalanság. A személyes prófeciák esetében a spontaneitás normális. Seholy sem mondja azonban a Szentírás, hogy egy spontán prófécia magasabb rendű lenne, mint az, ami hosszabb időn keresztül kiérlelésre és megszerkesztésre kerül, hogy élesebb legyen az üzenet átadása.

Sok gyülekezetnek szóló prófécia sokkal világosabb lenne, ha azokat a próféták vagy más prófétikus emberek átnéznék és megszerkesztenék. Sok próféciát hallottam, ami pontos volt az első néhány mondatát tekintve, de azután a beszélő a vége felé beleveszett a 'ködbe'. A beszélőnek az első néhány mondatnál valószínűleg volt egy „szerkesztő tolla”, amit a későbbiek folyamán elvesztett.

A prófeciák kezelése

Minden gyülekezetnek ki kell alakítania egy rendet az összejöveteleken a prófeciák kezelésére. „Fejlődés a prófétai ajándékodban” című könyv körvonalaz néhány jó alapelvet a prófeciák kezelését illetően. Két alapelv van, amelyek a következők:

1. A spontán próféciák bátorítók és építők
2. A helyreigazító vagy iránymutató próféciákat először a véneknek kell leellenőrizni.

Anyagi támogatás

A prófétának Istenhez való hűsége elsőbbséget kell, hogy élvezzen a gyülekezethez való hűségével szemben. Egyrészt megfelelő mértékben be kell, hogy legyen vonva dolgokba, hogy tudja mi történik, másrészt elkülönültnek kell lennie, hogy objektív tudjon maradni. Ez azt jelenti, hogy a próféta nem kell, hogy a gyülekezet fizetett szolgálója legyen. Érdekes, hogy Pál azt mondja, hogy a pénzbeli ajándékot csak azoknak a véneknek kell adni, akik keményen munkálkodnak a tanítás és az igehirdetés szolgálatában. (1 Tim 5:17). Csak a pásztor, a tanító és az evangélista kellene, hogy pénzbeli támogatást kapjon. A próféták ebbe nem érthetők bele, mert a próféta nem teljes idejű szolgáló. Ők dolgozhatnak részidőben, saját magukat támogatva. Egy példa erre Ámos, aki marhapásztorként biztosította a megélhetését. Ha egy próféta pénzügyileg független, akkor nincs kísértése a kompromisszumra.

13. Prófétikus üzenet

A próféta elsődleges üzenete a maga személye, az Isteni jellem. A legtöbb probléma a gyülekezetben és a világban egy helytelen és kiegyensúlyozatlan látásból származik Istennel kapcsolatosan. A próféták következetesen beszélni fognak Isten szeretetéről, kegyelméről, igazságosságáról, szentségről, szuverenitásról és ítéletről.

A próféciák mindig egy hitbeli reagálásra hívnak. Isten sohasem ad alternatívákat, csak utasításokat. (Tom Marshall – Próféták eljövetele).

Szükségünk van profétikus látásra a gyülekezetről, ahogyan Isten látja azt. (John Brook.).

A második része a prófétai üzenetnek Isten terve a történelem számára. A próféták leírják, hogy mit fog cselekedni Isten a világban. Egy hosszú távú tervet adnak, és kijelentik a bekövetkezendő eseményeket, megmagyarázva hogyan illeszkednek azok bele a hosszú távú tervbe. (Ézs 40:15-17).

Gazdaság, politika, igazságszolgáltatás, művelődésügy, sport versenyek, színháztársulat, festészet és irodalom, újságok, TV; mindezek a területek, és sok más is kell, hogy helyreállításra kerüljön. (John and Paula Sanford – Illés feladata 38. o.).

Az igazi próféták a hitehagyás idején jelennek meg és akkor lépnek szolgálatba, amikor az emberek lemondanak a Szentírásban egyszer és mindenkorra lefektetett igazságról. A próféta megértése a legkifinomultabb és a legrendkívülibb kijelentésekre a hitehagyás idején képes. Jeremiás a Babiloniakkal való konfrontáció előtt született, ezért szolgálta az arra való felkészülést szolgálta. Feltűnik egy ember, aki arra van felkészítve, hogy örökjön és sírjon. Már felkészül arra, hogy viselje a terheket. Egy ember, akinek nem kell parancsba adni, hogy megtalálható legyen a hitehagyás idején. Egy ilyen ember készült fel arra, hogy lásson, lássa a valóságot, lássa Isten közelgő beavatkozását. A terhe nagyon valóságos, valósággal kitapintható. Tényeket mond el, reálisan beszél, minőségi dolgokat mond. (Lars Widerberg – A nemkívánt szükség – A teher).

A cél Isten Királysága. A prófétáknak a Királyság megszállottjainak kell lenniük. Az kell, hogy legyen a vágyuk, hogy lássák Isten Királyságát valósággá válni. Miről prófétáltak a próféták? Tartalmukat tekintve a Királyról és a Királyságról. (T. Austin-Sparks – Prófétai szolgálat).

A próféta egy jel a gyülekezet számára, hangsúlyozva a Királyság látását. A próféta életét a látás és a világos éleslátás jellemzi, ami a szemlélődés gyümölcse. Az elmélkedő ember világosan lát a szívében, aki Isten szemével látja a világosságot, ami bevilágít az ember üres szellemébe. Egy világos látás, ami lehetővé teszi az igazán szellemi ember számára, hogy meglátva a realitást belásson az események felszíne mögé, hogy keresztüllasson a képzelgéseken és a múlt dolgokon. Az elmélkedő ember tehát nagyobb fenyegetés az igazságtalanságot tekintve, mint a szociális aktivista, aki rész-szükségeket lát. A szemlélődő látás egy forradalmi látás és egy látásmód eredménye, ami a szellemi atya gyümölcse. (K Leech – Teológia és látás).

A prófétai szolgálat elhozza az isteni látásmódot, felszabadítja a látást és az elhívást. A prófétának van látása a királyságról, ami késztetni fogja a gyülekezetet az egyetemesség – a Szellem gyakorlati egysége – felé. (Graham Cooke – Fejlődés a prófétai ajándékodban 194. o.).

A próféták az erkölcsi igényeik kinyilvánítása által az Isteni normákat támogatják. Az Isteni normákat a Szentírás, különösen a bibliai törvények tartalmazzák. A nemzetekre vonatkozó normákat a bibliai törvények határozzák meg. A próféták meg fogják változtatni a nemzeteket az Isteni kijelentések normáinak felhasználásával. Az igazi prófétai hang mindig Isten törvé-

nyének a hangja, egyszer és mindenkorra meghatározva Mózes által. Jeremiás felismeri Isten igazságát, mert a tapasztalata Isten előtt állva egy mózesi tapasztalat. (J.A Motyer – NBD).

Meglepő, hogy a legtöbb imádkozó ember a Szentírásban gyakran olyan valaki, aki leginkább kapcsolatban van a bűnnel és az ítélettel. Ez igaz a zsoltáríróra, Jézusra és Jánosra is a Jelenések könyvében. Gyakran ezt a keménységet nehéznek találjuk, de az látszik, hogy azok, akik közvetlenül érzik Isten szeretetét és szánakozását, úgy találják, hogy megosszák felháborodásukat a bűnök miatt. A szeretet és az igazságszolgáltatás, az ítélet és a megbocsátás Isten jellemének két nézőpontja. A kegyelem megkívánja az igazságszolgáltatást és az igazságszolgáltatás a kegyelmet. Az igazságszolgáltatás ki van egészítve a kegyellemmel és a kegyelem az igazságszolgáltatással. Ezek keresztezik egymást, és ez mutatja, hogyan tudnak egységben munkálkodni. (John Goldings).

Az ítélet és a megtérés együtt járnak. Amikor az ítélet szava jön, az a kegyelem szava azok számára, akik elfogadják azt. Amikor a megtérés szava jön, az az ítélet szava azok számára, akik elfogadják azt. (Bruce Yocum – Isten ítélete ma).

A próféta lényegesnek és megváltoztathatónak tartja azokat a dolgokat, amiket a világ lényegtelennek és megváltoztathatatlanak gondol. A próféta a világot 'a feje tetejére állítja' és kifordítja magából. A következőt mondja: „amit ünnepeltek az önámítás, és amit figyelmen kívül hagytok az örökérvényű és fontos.” Nemcsak mondja azt, hanem meg is valósítja. (T. Austin-Sparks – Mi a prófétai ultimátum?).

VÉGE